

من هم أهل السنة والجماعة؟ (بلغة التلغو)

(في ضوء الكتاب والسنة الصحيحة)

అప్పాలున్ నున్నత్

నెల్ జమాత్ అంటే ఎవరు؟

కొరు:

జఫరుల్లాహ్ ఖాన్ నదీయ

من هم أهل السنة والجماعة؟

(بلغة التلغو)

(في ضوء الكتاب والسنة الصحيحة)

تأليف

ظفر الله خان ندوي

داعية / جمعية إحياء التراث الإسلامي

فرع الجهراء - الكويت

جمعية إحياء التراث الإسلامي

مركز المداية لتوسيعية الحاليات - فرع الجهراء - الكويت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله المادي إلى سواء السبيل، أمر عباده باتباع صراطه المستقيم، وحذرهم من الشبهات والضلالات والفتن، حيث قال حلا وعلا:

**وَأَنَّ هَذَا صَرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَنِعِّمُوا أَلْسِنَتَكُمْ فَنَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
ذَلِكُمْ وَصَنْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَنَقُّلُونَ** ﴿١٥٣﴾ **الأنعام:**

والصلوة والسلام على خاتم الأنبياء وسيد المرسلين، بعثه الله رحمة للعالمين، وعلى آله وصحبه الطيبين الظاهرين، وعلى من أتبع سنته واقتدى بمدحه إلى يوم الدين أما بعد:-

فإن هذا الكتاب القيم «من هم أهل السنة والجماعة؟» من الكتب المهمة في بيان منهج أهل السنة والجماعة الداعي إلى إخلاص التوحيد لله سبحانه وتعالى والتحذير من أهل الشرك والخرافات وفيه أيضاً مباحث كثيرة للعقيدة الإسلامية النقية و كشف الشبه التي تثار حول الدعوة السلفية زوراً وبهتاناً وقد قام بتأليفه وترجمته (بلغة التلغو) **الشيخ/ظفر الله بشير خان ندوي** وفقه الله تعالى وهو أحد الدعاة في "مركز المداية للتعریف بالإسلام وتنمية الحالات في جمعية إحياء التراث الإسلامي فرع الجهراء" والذي سبق له القيام بأعمال التأليف والترجمة للعديد من الكتب والمطبوعات والنشرات والأشرطة النافعة عن طريق المركز فجزاه الله عنا خيراً الجزاء ونسأل الله تعالى أن يبارك له في وقته وعمله وجهده لخدمة الإسلام والمسلمين وأن يجعل هذا العمل خالساً لوجهه الكريم.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين،،،

وصلى الله على سيدنا محمد آلها وصحبه أجمعين،،،

كتبه

رئيس مركز المداية للتعریف بالإسلام

عمامي ماجد المطيري

الكويت - الجهراء

ـ 1432/6/5

ـ 2011/5/8

Book of :Ahlussunnh-wal-jamath

Composition By :Zafarullah khan Nadvi

All Rights Reserved

First Edition :2011

Price :

Copies :

Published by:

Hidaya Guidance Center

Post Box No: 1513 Jahra 01017- Kuwait

Tel:24550481-24552655- 24553655

Fax:24558953- 24552611

Design&Typeset By :Zafarullah khan Nadvi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلوة والسلام على سيدنا ونبينا وحبيبنا رسول الله
صلى الله عليه وسلم، وعلى آله وصحبه أجمعين... اما بعد:

﴿ وَالْكَتَبُ الْمُبِينُ ﴾ ٢ ﴿ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾

وَإِنَّهُ فِي أُمُّ الْكِتَبِ لَدَيْنَا لَعَلَّ حَكِيمٌ ﴾ ٤ ﴾ الزخرف: ٢ - ٤

“స్పష్టమైన ఈ గ్రంథం(ఖుర్జన్) సాక్షిగా! - నిశ్చయంగా,
మీరు అర్థం చేసుకోగలగటానికి, మేము దీనిని అరబీ భాషలో
ఖుర్జన్గా అవతరింపజేశాము. - మరియు నిశ్చయంగా, ఇది
మా వద్దనున్న మాత్ర గ్రంథంలోనిది! అది మహాస్తమైనది,
వివేకంతో నిండి ఉన్నది.” (అఛ్ జాఫ్రుఫ్:2-4)

﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ عَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

نُولَوْ، مَا تَوَلَّ وَنُصِّلُهُ، جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴾ ١١٥ ﴾ النساء: 115 .

“మరియు తనకు సన్మార్గం స్పష్టంగా తెలిసిన పిదప కూడా,
ఎవడు ప్రవక్తకు వ్యతిరేకంగా పోయి విశ్వాసుల మార్గం గాక వేరే
మార్గాన్ని అనుసరిస్తాడో! అతడు అవలంభించిన త్రైవ వైపునకే,
అతనిని మరల్చితాము మరియు వానిని సరకంలో కాల్చితాము
మరియు అది ఎంత చెడ్డ గమ్యస్థానం.” (సూరతున్ నిసా:115)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ముందు మాట

ప్రతి జాతిలోనూ ప్రజలు వర్గాలుగా విభజించబడడం అనేది అనాదిగా వస్తున్న వాస్తవం. కనుక ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వస్తుల్) చెప్పినట్లుగా యూదులు డెబ్బెండ్ వర్గాలు(శాఖలు)గా, మరియు క్రైస్తవులు డెబ్బెరెండు వర్గాలుగా చీలిపోయారు. మరియు నా సముదాయపు ప్రజలు డెబ్బెమూడు వర్గాలు (శాఖలు)గా చీలిపోతారని అన్నారు. అలాగే చీలిపోయారు కూడా. ఇక్కడ మనం ముఖ్యంగా తెలుసుకోవలసిన ఏషయం ఏమిటంటే? ఆ డెబ్బె మూడు వర్గాలలో ఒక వర్గం మాత్రమే నిజమైన ధర్మానికి అనుగుణంగా అనుసరించి స్వర్గానికి చేరుకుంటుంది. ఏగిలిన వర్గాలు నరకానికి ఆహాతి చేయబడతాయి అని ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వస్తుల్) అన్నారు.

ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫీ వస్తుల్) మరణం తరువాత అనేక పేర్లతో వర్గాలు ఉనికిలోకి వచ్చినప్పటికి; అనేక ఇస్లామీయ ధర్మ గురువులు “అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్”, వర్గమే ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైఫీ వస్తుల్) విధానాలకు అనులైన వారసులనీ అంగీకరించారు.

కనుక చాలా వర్గాలు తమకు తాము “అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్” అని పేర్కొంటూ (చిష్టీ, భాద్రి, సజ్జుబంది, సహార్సాహ్రి, రిథాయి, అవ్యారి, మాత్రుదీ, ముఅతజలీ, దీవ్బంది, ఘన్సజరీ, బరేలీ, మరియు పాయాతీ, మమాతీ) అనేక పేర్లతో మన సమాజంలో ఉన్నారు. వారిలో కొందరు నాలుగు ఇమాముల (హాన్ఫీ, షాఫియా, మాలికి, హమ్మది) మార్గాల్లో

ఎదోఒక్క మార్గాన్ని అనుసరించే వరకు “అహ్లాన్ సున్నత్ వల్ జమాఅత్”, కు వారసులు కారని అంటారు.

కొందరు సూఫీల మార్గాలకు అనుగుణంగా ఆరాధనలు పాటించకపోతే “అహ్లాన్ సున్నత్ వల్ జమాఅత్”కు వారసులు కారని అంటారు. మరియు ‘బరేలీ’ వర్గానికి చెందిన ఉలమాల విశ్వాసాన్ని నమ్మనివారు మార్గాభష్టులని వారు అంటారు.

అలాగే ‘తజ్ఞీగ్ జమాఅత్’, మరియు దేవబందీయుల గురువుల అడుగు జాడల్లో ప్రజలు నడుచుకోకపోతే మార్గాఖీనులుగా వారు కూడా భావిస్తారు. మరియు వారిలో ప్రతి వర్గం ఇతర వర్గాన్ని వ్యతిరేకంగా భావించి ప్రతి ఒక్కరు ‘కుష్ట్ర్’ ఘత్యాలు జారి చేస్తుంటారు.

మర్మాపై ‘అహ్లాన్ సున్నత్ వల్ జమాఅత్’కు చెందిన ఒక వర్గం ‘అహ్లాల్ హదీస్’, పేరుతో ఖుర్జాన్, హదీసులకు కట్టబడి థర్మాన్ని ఆచరిస్తుంది. ఇంకా వారు ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీలకు వ్యతిరేకంగా ఇమాముల, ముఫ్ఫిల, మహా ఉలమాల, పెద్ద సూఫీల ఘత్యాలు (తీర్పులు) ఉంటే వాటిని తిరస్కరిస్తారు. మరియు వారి తీర్పులను లెక్క చెయ్యకుండా ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులను మాత్రమే అనుసరించాలని గట్టిగా నమ్మతారు. కనుక ‘అహ్లాల్ హదీస్’లను దేవబందీయులు, బరేలీయులు మరియు వారి అడుగుజాడల్లో నడుచుకునే కొన్ని జమాతులు కలిసి: “ఇమాములను తిరస్కరించేవారు, సహాలను కించపరిచేవారు, బౌతియాలను భాతరు చెయ్యినివారు” అని నిందిస్తారు. మరియు వారిని ‘అహ్లాన్ సున్నత్ వల్ జమాఅత్’కు వ్యతిరేకులు అని అనేక తప్పుడు నిందలు అంటగట్టి అమాయక ప్రజలలో ప్రచారం చేస్తారు. చివరికి వారిని కించపరుచుటకై ‘హాటీలు’ మరియు ‘గైర్ ముఖల్టీదీన్’, అని పేర్కొంటుంటారు.

గడిచిన కొన్ని సంవత్సరాల నుండి చాలా మంది ప్రజలు ‘అహోలుల్ హాదీస్’ వర్గంలో ఉన్న సత్యాలను గ్రహించి మారుమనస్సు పొంది ఖుర్జాన్, హాదీసులకు అనుగుణంగా అనుసరిస్తున్నారు. కనుక దేవబందియుల మరియు బరేలీయుల గురువులు ఆ విషయాన్ని పసిగట్టి ‘అహోలుల్ హాదీస్’, వర్గం నుండి ప్రజలను నియంత్రించుట కొరకు అనేక విధాల సాధనాలు ముమ్మరం చేశారు. ఆ కోవకు చెందిన ఒక భాగంగా ‘తజ్లీగ్ జమాఅత్త’కు చెందిన అమాయక ప్రజలను రెచ్చగొట్టే కార్యాకలాపాలు జోరుగా సాగించారు. ఆ అమాయక ప్రజలను అడ్డుపెట్టుకొని ‘అహోలుల్ హాదీసుల్’ను అనేక విధాలుగా పీడిస్తున్నారు. అనత్య మాటల ముంచులు కట్టి ప్రజలను ‘అహోలుల్ హాదీస్’కు విరుద్ధంగా తయారు చేస్తున్నారు. అనేక తప్పుడు నిందలు అంటగట్టి, కరపుత్రాలు తయారు చేసి పంచతు న్నారు. అదేపనిగా జమా ఖుత్యాలలో ‘అహోలుల్ హాదీస్’కు విరుద్ధంగా విష్టుారితమైన పదజాలాన్ని ఉపయోగిస్తుంటారు.

దాని వలన సాధారణ ప్రజలు మరియు ‘తజ్లీగ్ జమాఅత్త’కు చెందిన ప్రజలు సత్యాసత్యాలను తెలుసుకోకుండా “‘అహోలుల్ హాదీసుల్’” వర్గాన్ని ఇస్తాం థర్మానికి విరుద్ధమైనదిగా భావిస్తున్నారు. దాని వలన వారు ‘అహోలుల్ హాదీసుల్’కు చెందిన మసీదులను కూలద్రోసి, కాల్పిన సంఘటనలను అక్కడక్కడ మనం చూస్తునే ఉన్నాము. అంతటి పాపానికి ప్రజలు సిద్ధమయ్యారంటే ఆ అమాయక ప్రజలను దేవబందియులు మరియు బరేలీయులు ఏ విధంగా రెచ్చగొట్టారన్న విషయం అర్థమవుతుంది. మరియు ఆ గురువుల మూర్ఖత్వం, స్వార్థం ఎంతటి భయంకరమైనదో తెలుస్తున్నది.

ఈ పుస్తకంలో మేము మా ప్రాంతానికి సంబంధించిన దేవబంది గురువుల మూర్ఖత్వాన్ని మరియు మా ప్రాంతాలకు చెందిన తజ్ఞగ్ జమాఅత్ అమాయకత్వాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని వాస్తవాలను స్పష్టం చేయుట కౌరకు ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. ప్రజలను “అహ్వాలుల్ హాదీసుల్”కు వ్యతిరేకంగా రెచ్చగొట్టే వారిలో మన చిత్రూర్ జిల్లాకు చెందిన కొంతమంది దేవబంది ఉలమాలు, గురువులు కూడా ఉన్నారు. కాని వారి పేర్లను ఇక్కడ ప్రస్తావించడం వారిని అగోరవ పరిచినట్లవుతుంది. మరియు నా చిన్నపుటి మిత్రులలో కొంత మంది ‘తజ్ఞగ్ జమాఅత్’కు చెందినవారు కూడా మూర్ఖంగా రెచ్చగొట్టేవారిలో ముందున్నారు. అల్లాహ్ వారందరిని క్షమించి, సన్మార్గం ప్రసాదించుగాక, ఆమీన్.

దేవబంది గురువుల విశ్వాసం కంటే ‘తజ్ఞగ్ జమాఅత్’కు చెందిన ప్రజల విశ్వాసమే నేను మేలనుకుంటాను. ఎందుకంటే? దేవబంది గురువులు కలిగినన్న పిర్క మరియు బిద్దాల్ విశ్వాసాల గురించి సామాన్య తజ్ఞగ్ జమాఅత్ ప్రజలకు అంతగా తెలియదు. ఎందుకంటే? వారికి ఇస్లామీయ ఆరాధనలకు సంబంధించిన కలిమా, నమాజ్, రోజ్మా, హజ్జ్ మరియు దుఱలు, ఖుర్జాన్ పారాయణం వంటి పుణ్యకార్యాల జ్ఞానం మాత్రమే ఉంటుంది. వాటినే వారు తమ ప్రసంగాలలో వివరిస్తారు. చివరికి ‘ఫజ్ాయలే ఆమాల్’, పుస్తకంలో ఉన్న తప్పుడు కథనాలు కూడా ఆ అమాయకులకు తెలియవు. అందుకనే ఆ పుస్తకంలో ఉన్న తప్పుడు కథనాలను వారి ముందు ఎత్తి చూపినప్పుడు ‘తజ్ఞగ్ జమాఅత్’కు చెందిన చాలా మంది మిత్రులు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండిపోతారు.

దేవబందీయుల, బరేలీయుల మరియు సూఫీల విశ్వాసాలకు చెందిన పిర్క మరియు బిద్దాల్ లేక కట్టుకథలను ఎత్తి చూపుట కౌరకు మనం

ఈ పుస్తకాన్ని రచించడం లేదు. కాని విభేదాలకు చెందిన వాస్తవాలను ఏవరించుట కొరకు ఉపమానంగా కొన్ని విషయాలను మాత్రమే నమోదు చేసాము. ఎందుకంటే? ‘తథ్మిగ్ జమాఅత్’కు చెందిన అమాయక ప్రజల వద్ద ఆరాధనలకు సంబంధించన ఖాడిమిడి జ్ఞానం మాత్రమే ఉంటుంది. కాని విభేదాలకు చెందిన జ్ఞానం వారికి ఉండదు.

మేము ఈ పుస్తకాన్ని వర్గాలను లేక గురువులను తప్పుపట్టుట కొరకు రచించడం లేదు. కాని వర్గాలకు చెందిన అనటైన ఆంతర్యం ప్రజలు గ్రహించాలి. అనటైన ‘అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్’,ను తెలుసుకోవాలి. సత్య ధర్మం మరియు వర్గాల మధ్య ఉన్న తేడాలను ఖుర్జాన్ మరియు హదీసుల వెలుగులో సామాన్య ప్రజలు తెలుసుకుంటే మన మధ్య వ్యాపించి ఉన్న అపోహాలు దూరమవుతాయి. మరియు ప్రజలు స్వార్థపరుల గురువులను పసిగట్టి వారి వలలో చిక్కుకోకుండా బయటపడతారని మా అభిప్రాయం.

ఈ పుస్తకంలో ‘అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్’, గా చెప్పుకునేవారి ముఖ్యమైన కొన్ని వర్గాల మధ్యలో ఉన్న కొన్ని విభేదాల పట్ల మాత్రమే చర్చించటం జరిగింది. ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసుల వెలుగులో ‘అహోలుల్ హదీస్’, వర్గం కట్టబడి ఉన్న వాస్తవాన్ని కూడా తెలియజేయడం జరిగింది. ఆ ఆధారాల వెలుగులో ఏ వర్గం రుజు మార్గంపై ఉన్నదో, ఏ వర్గం రుజుమార్గం తప్పినదో ప్రజలే తీర్మానించాలి. అల్లూహ్ మనందరిని సన్మార్గాన్ని ప్రసాదించుగాక , ఆమీన్.

జఫరుల్లాహ్ ఖాన్ నద్దీ

తిరుపతి

02/04/2011

విషయ సూచిక	పేజి
ఇస్లాం ధర్మం పరిశ్రాణమైనది	13
ఖుర్జీన్ మరియు హదీసులు ఇస్లాం ధర్మానికి మూల ఆధారాలు.	18
ఖుర్జీన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులే రుజుమాగ్గం.	22
1-అహోలున్ సున్సుత్త వల్ జమాఅత్	28
ప్రవక్తల మరియు సహబాల విశిష్టత	32
అప్పే ముబష్రూ	33
ఆఫ్సొబైత్	34
ముహాజిర్లు మరియు అన్సారులు	34
వృక్షం క్రింద ప్రమాణం చేసినవారు	35
బదర్ పట్టిందులు	35
విశ్వాససీయులైన మహిషలు	36
ప్రవక్త ప్రియ సహచరుల పట్లు ‘అహోలున్ సున్సుత్త వల్ జమాఅత్’, కలిగి ఉన్న విశ్వాసం	36
సహబాల తరువాత రెండు తరాలవారు పుణ్యత్వులు	37
2- బౌలీయా అల్లాహ్ ఎవరు?	39
బౌలీయా అల్లాహ్ గుణాలు	39
బౌలీయాల కరామతులు	40
ప్రవక్తలకు మరియు పుణ్యత్వులకు మరణం లేదా?	42
పుణ్యత్వులు మరియు పట్టిందులు	44
పుణ్యత్వుల మరణానంతరం వారి ఉన్నత స్థానాల కొరకు దుఅ చేయడం ధర్మం	48
3-పైతాన్ బౌలీయాలు	49
4- నాలుగు ఇమాములు	56

ప్రాజెక్ట్ ఇమామ్ అబూ పాసిఫా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీసా) తీర్పు	56
ప్రాజెక్ట్ ఇమామ్ షాఖలూ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీసా) తీర్పు	58
ప్రాజెక్ట్ ఇమామ్ మాలీక్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీసా) తీర్పు	58
ప్రాజెక్ట్ ఇమామ్ అహ్మద్ బిన్ హమ్మద్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీసా) తీర్పు	59
5-తథ్ లీడ్ (అనుసరణ)వాస్తవికత	62
6-వహోబీల వాస్తవికత	64
‘పహోబీ’ అనే పేరు ఎలా వచ్చింది?	64
ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హబ్బ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీసా) హాక్క్ యూత్	
మరియు ధర్మజ్ఞాన అధ్యాయనం	65
ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హబ్బ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీసా) గారి కాలంలో	
ముస్లిముల ధర్మస్థితి	66
దావత్ వ తథ్ లీగ్ (ధర్మ బోధన) మరియు కష్టాలు	66
‘దర్మయిహ్’ రాజు గారి ఆప్యోనం మరియు జిహద్	71
‘పేత్ ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హబ్బ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీసా) మరణం	73
‘సురూదియా అరేబియా’ పరిపాలన	73
7- ‘పహోబీ’ అనే బిరుదు ఎందుకు వచ్చింది?	75
8- ఇస్లాంలో నూతన వర్గాలు	79
దేవ్బందియులు మరియు బరేంయులు:	79
దేవ్బందియులు, బరేంయులు ఇమామ్ అబూ పాసిఫా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీసా) వగీయులా?	84
9- సూహిలు మార్గభ్రష్టులు	88
10-తథ్ లీగ్ జమాఅత్	96
తథ్ లీగ్ జమాఅత్ మరియు దేవ్బందియులు, ‘అహోలుల్ హదిసు’లు	100
వృత్తిరేకతకు కారణాలు	
అతిశయల్లటుం (హద్దు మీరటం)	108

ఇస్లాం ధర్మం పరిపూర్వీకైనది

అల్లాహుకు మాత్రమే సర్వ స్తోత్రములు చెందును. ఆయనే సర్వలోకాలకు ప్రభువు, ప్రతిష్ఠల దినానికి అధివతి, ఆయన ఎంతో పరిశుద్ధుడు పవిత్రుడు. అల్లాహు శాంతి మరియు కృపా కట్టాలు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫొ వసల్లం) పై, ఆయన కుటుంబికులపై మరియు అనుచరులపై, పుణ్యాత్మకులైన సత్య మూర్తులపై కురియుగాక!.

అల్లాహు మాత్రమే ఆరాధ్యుడు, ఆయన ఒక్కడే, ఆయనకు సాటి ఎవ్వరు లేరు. మరియు ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫొ వసల్లం) అల్లాహు దాసుడు మరియు ఆయన చిట్టచివరి ప్రవక్త. అల్లాహు ఆయనకు సన్మార్గాన్ని ప్రసాదించి, సత్యధర్మాన్ని అనుగ్రహించాడు. కాబట్టి ఆయన అల్లాహు సందేశాలను ప్రజలకు అందజేసారు, తన కర్త వ్యాప్తి పూర్తి చేసారు, తన సర్వ శక్తులను ధారహసిని, సర్వప్రయత్నాలు చేసిని, సర్వమానవాళికి ధర్మాన్ని గురించి ఉపదేశించారు.

ఇలా ఇస్లాం ధర్మాన్ని సంపూర్ణంగా అందజేసిన తరువాత ఆయనకు మరణం ప్రాప్తమయ్యింది. కనుక అల్లాహు ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿الْيَوْمَ أَكَلَتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْتُمْ عَيْنِكُمْ نَعْمَقِي وَرَضِيَتُ لَكُمْ أَلِّا سَلَمَ دِينًا﴾ المائدۃ: ۳

“ఈ నాడు నేను మీ ధర్మాన్ని మీ కౌరకు పరిపూర్ణం చేసాను. మీపై నా అనుగ్రహాన్ని పూర్తి చేసాను. మీ కౌరకు ఇస్లాంను మీ ధర్మంగా అంగీకరించాను”

(అల్మాయదా:3).

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాహు అలైఫిం వ సల్లం) తమ జాతి ప్రజలకు ధర్మపరంగా చేయవలసిన ప్రతి విషయం గురించి తెలియజే సారు. కనుక ఆయన (సల్లాహు అలైఫిం వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُقْرَبُكُمْ مِنَ النَّارِ وَيُبَاعِدُكُمْ عَنِ الْجَنَّةِ إِلَّا وَقَدْ تَهْبَطُكُمْ عَنْهُ، وَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ شَيْءٍ يُدْنِي كُمْ مِنَ الْجَنَّةِ وَيُبَاعِدُكُمْ مِنَ النَّارِ إِلَّا وَقَدْ أَمْرَتُكُمْ بِهِ.... (السلسلة الصحيحة: 2866)

“నిష్పయంగా స్వర్గానికి దగ్గర చేర్చి, నరకానికి దూరం చేసే ఏ ఒక్క విషయాన్ని వదలకుండా, వాటన్నిటి గురించి నేను మీకు తెలియజేసాను. మరియు నరకానికి దగ్గర చేర్చి, స్వర్గానికి దూరం చేసే ఏ ఒక్క విషయాన్ని వదలకుండా, వాటన్నిటి గురించి నేను మీకు హెచ్చరించాను”....

(సిలోసిలతున్ సహిహ్ లిల్ అల్ఖానీ: 2866)

మరొక హదీసులో ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాహు అలైఫిం వ సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:

عَنِ الْعِرَبِيَّاضِ أَبْنِ سَارِيَّةَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَقَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى مُشْلِ الْبِيْضَاءِ لِيَهَا كَهَارُهَا لَا يَرْبِعُ بَعْدِيْ عَنْهَا إِلَّا هَالَكُ. (ظلال الجنۃ/20)
‘నేను మీకు ఒక తేటతెల్లనైన (స్పష్టమైన) మార్గంపై వదలిపోతున్నాను, దాని రాత్రి (చికటి) కూడా ఉదయంలా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. నా తరువాత నా మార్గాన్ని తప్పిపోయే వ్యక్తి నాశనమవుతాడు.’’

(జిలాలుల్ జన్మాహ్:1/20, ఇబ్ను మాజా:5, సహిహుల్ జామే:9)

హాజర్త్ సల్మాన్ ఫార్మి(రదియల్హు అన్ను) గారిని ఒక ముఫ్తిక్ (బహుధైవారాధకుడు) కాలకృత్యాలు తీర్చుకునే పద్ధతి సహితం ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాహు అలైఫిం వ సల్లం) గారు మీకు నేర్చారా? అని ఎద్దోవ చేశాడు. దానికి హాజర్త్ సల్మాన్ (రదియల్హు అన్ను) గారు ‘అప్పను’

“మేము మల మూత్ర విసర్జన సమయాల్లో ఖిబ్బా వైపునకు అభి ముఖమై ఉండటాన్ని లేదా కుడిచేత్తో కడుక్కుపటాన్ని లేదా మూడుకన్నా తక్కువ పెడ్డలతో ఇస్తింజా(పరిశుభ్రత) చేయటాన్ని లేదా (ఎండిన) పేడతో, లద్దితో, ఎముకతో ఇస్తింజా చేయటాన్ని ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూపు అలైఫి వ సల్లం) వారించారు.” అని సగత్యంగా సమాధానమిచ్చారు. (ముస్లిం:385)

ఇంకా హజత్ అబూ జర్రి (రదియల్లాహు అన్న) ఇలా తెలియజేశారు:

“ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూపు అలైఫి వ సల్లం) గారు ఆకాశంలో ఎగిరే పక్కలు రెక్కలను చాపుతూ అని తమ రెక్కల్ని ముడుచుకుంటూ ఎలా ఎగురుతున్నాయో! వాటి జ్ఞానాన్ని సహితం మాకు తెలియజేశారు.

(అహ్మద్:5/153,162, జామివల్ వుల్మామ్ వల్హాక్మ్)

ఖుర్జాన్ గ్రంథం ద్వారా అల్లాహ్ ప్రతి విషయాన్ని స్పష్టంగా తెలియజేశాడు. ధర్మానికి చెందిన ప్రతి విషయం గురించి అంటే; ఏకదైవ విశ్వాసము గురించి, ఏకదైవారాధన గురించి మరియు అన్న విధములైన ఆరాధనల గురించి తెలియజేశాడు. చివరికి సభ సమావేశాలలో కూర్చోవలసిన విధానాలను మరియు ఇతరుల వద్దకు పోయి అనుమతి కోరే విధానాలను సహితం సేర్చాడు. ఖుర్జాన్లో ఇలా ఉంది:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَسْعَوْا فِي الْجَنَّةِ فَأَقْسِمُوا يَسِّحَجْ أَلَّهُ لَكُمْ كُلُّ هُوَ الْمَجَالِةُ﴾
“ఓ విశ్వాసులారా! సమావేశాలలో (వచ్చేవారికి) చోటు కల్పించమని మీతో అన్నపుడు, మీరు జరిగి చోటు కల్పిస్తే, అల్లాహ్ మీకు విశాలమైన చోటును ప్రసాదిస్తాడు.” (సూరతుల్ ముజాదిల్హా:11).

మరియు ఇండ్లోనికి పోయే విధానం గురించి అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَذَحَّلُوا بَعْدَ مِيقَاتِكُمْ حَقًّا ۖ تَسْأَلُونَ شَوَّالًا وَتُسْلِمُونَ عَلَىٰ أَمْلَاهَا ۚ ذَلِكُمْ غَيْرُ
لَكُمْ لَعْلَكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ ﴿ إِنَّمَا لَرْجِعُوا فِيهَا أَحَدًا لَا لَذَّةُ حَلُولِهَا حَقًّا ۖ يَوْمَ تُرْكَ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ أَرْجِعُوا
فَأَرْجِعُوهُمْ ۖ هُوَ أَزَكٌ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيهِ ﴾ ﴿ النور: ٢٨ - ٢٧ ﴾

“ఓ విశ్వాసులారా! మీ ఇండ్లు తప్ప, ఇతరుల ఇండ్లోనికి వారి అనుమతి లేకుండా మరియు ఆ ఇంటివారికి సలామ్ చేయకుండా ప్రవేశించకండి. ఈ పద్ధతి మీకు అతి ఉత్తమమైనది. మీరు ఈ హితోపదేశం జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటారని అశింపబడుతోంది. మరియు ఒకవేళ మీకు దానిలో (ఆ ఇంటిలో ఎవ్వరూ కనబడకషాయినా), మీకు అనుమతి ఇవ్వబడేవరకు అందులోకి ప్రవేశించకండి. మరియు (అనుమతి ఇవ్వక), మీతో తిరిగి పాచ్చని (ఆ ఇంటివారు) అంటే! తిరిగి వెళ్లిపోండి, ఇదే మీ కొరకు శైఘ్రమైన పద్ధతి. మరియు మీరు చేసేదంతా అల్లాహ్కు బాగా తెలుసు”

(24,సూరతున్ నూర్:27-28)

ఇలా దుస్తులు ధరించే, నడిచే, తినే, త్రాగే పద్ధతులను సహితం మనకు అల్లాహ్ సేరినాడు. అలాగే ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్ాహు అలైహి వ సల్లం) గారి విధేయతను పాటించువారు అల్లాహ్ విధేయతను పాటించినట్లుగా పేర్కొన్నాడు. ఇలా అన్నాడు:

﴿ مَنْ يُطِيعَ الرَّسُولَ فَقَدْ أطَاعَ اللَّهَ ۖ وَمَنْ تَوَلَّ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا ﴾ ﴿ النساء: ٨٠ ﴾

“ఎవరు ప్రవక్తకు విధేయత చూపుతారో, వాస్తవంగా వారు అల్లాహ్కు విధేయత చూపినట్టే” (సూరతున్ నిసా:80)

ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వ సల్లం) అంతిమ హజ్ యాత్రలో చినరి ప్రసంగంలో ఇలా సెలవిచ్చారు:

“ఓ ప్రజలారా! నా తరువాత వేరే ప్రవక్త (రసూల్) లేక వేరే సందేశపారుడు (సబీ) రాడు. మరియు ఏ క్రొత్త ధర్మము రాదు. కనుక జ్ఞానపంతులై మెలగండి.

ఓ ప్రజలారా! ఇంకా నేను మీకు తెలియజేస్తున్న ఈ మాటలను మంచిగా అర్థం చేసుకోవలను: ‘‘నేను నా వెనుక రెండు విషయాలను వదలి వెళ్ళుతున్నాను, ఒకటి దివ్యఖుర్మాన్, రెండవది నా నిదర్శనం (సున్నత్). మరియు మీరు ఈ రెండిటిని గనుక అనుసరిస్తే, ఎట్టి పరిస్థితులలోను మార్గభ్రష్టులు కాలేరు.’’ (హాకిమ్)

ఖుర్జాన్ మరియు హదీసులు

ఇస్లాం ధర్మానికి మూల ఆధారాలు

ఇస్లాం ధర్మాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి, ఇస్లామీయ ఆదేశాలను అనుసరిం చడానికి ప్రజలు రెండు వ్యాలిక అంశాలపై ఆధారపడవలని ఉంటుంది.

ఒకటి: ఖుర్జాన్, రెండవది: ప్రామాణికమైన హదీసులు.

ఖుర్జాన్ గ్రంథం: దైవవాణి, లేక దైవ సందేశం. అల్లాహ్ తరఫు నుండి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హూ అల్లైహి వసల్లం) గారికి ప్రాసాదింపబడిన గ్రంథం. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَقْرُؤُونَ ﴾٢﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمُّرٍ
الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّكُمْ حَيْكِمُ ﴾٣﴾ الزخرف: ٤ - ٢

“సృష్టమైన ఈ గ్రంథం(ఖుర్జాన్) సాక్షిగా! - నిశ్చయంగా, మీరు అర్థం చేసుకోగలగటానికి, మేము దీనిని అరజ్ఞి భావిలో ఖుర్జాన్గా అవతరింపజేశాము. - మరియు నిశ్చయంగా, ఇది మావర్ధనమన్న మాతృ గ్రంథంలోనిదే! అది మహోన్నతమైనది, వివేకంతో నిండి ఉన్నది.”

(అష్ జూఫ్రుఫు:2-4)

హదీసు అంటే: ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హూ అల్లైహి వసల్లం) గారి ప్రవచనాలు, ఆదర్శాలు, ఆయన సూచనలు, ఆయన సహచరుల ఆచరణ, ఆయన (సల్లల్హూ అల్లైహి వసల్లం) దృష్టికి వచ్చిన మీదట ఆయన(సల్లల్హూ అల్లైహి వసల్లం) మౌనం వహించిన దృష్టాలన్ని “హదీస్” అనబడతాయి. దీనినే ‘సున్నత్’(ప్రవర్తన) గా కూడా పేర్కొంటారు.

హాదీసుల(సున్నతుల)ను మనం అల్లాహ్ ఆజ్ఞగానే భావించాలి.

ఎందుకంటే? ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైఫో వ సల్లం) దైవాదేశానుసారమే మసలుకున్నారు. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْمَوَىٰ ۝ إِنَّهُ لِأَوَّلٍ ۝ يُؤْمِنُ بِهِ ۝ النَّجْمُ ۝ - ۴ ۝ ﴾

“అతడు తన మనోహంఘలను అనుసరించి ఏది చెప్పటం లేదు. ఇది అతనిపై అవతరింపజేయబడే ఒక వహీ (దివ్యాపిష్టు)”

(సూర్యతున్ నజ్జు:3-4).

హాదీసులను ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైఫో వ సల్లం) కాలం నుండి లిఖించడం జరిగింది. మరియు ఎవరికి వారు కంతస్తం చేసుకుంటు వచ్చారు. ఇలా రెండు మూడు తరాల వరకు జరిగింది. ఆ తరువాత కాలంలో ప్రజలు అనేక విభేదాలకు గురికాబడి వర్గాలుగా ఏర్పడ్డారు. అలాగే ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైఫో వ సల్లం) గారి నిజమైన సూచనలతో సహా కల్పిత విషయాలు కూడా ధర్మంలో జోడ్పేంచబడ్డాయి. దానిని గమనించిన ఇమాములు మరియు హాదీసువేత్తలు హాదీసు విద్యపై అపూర్వమైన, అద్యాతీయమైన కృషి చేసారు. ఆ తరువాత కల్పిత విషయాలను మరియు నిరాధారమైన హాదీసులను తొలిగించి నిజమైన హాదీసు గ్రంథాలుగా రచించారు. ఆ గ్రంథాలలో ‘సహీహ్ బుఫారీ షరీఫ్’, మరియు ‘సహీహ్ ముస్లిం షరీఫ్’ అని ధృడంగా నమ్మచ్చు. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే దివ్యభుర్జాన్ తరువాత అతి ప్రామాణికమైన గ్రంథాలు అవి. ఆ తరువాత ‘సున్న అబూదావూద్, సున్న తిర్క్జీ, సున్న ఇబ్నుమాజూ, సున్న నసాయా, ముఅత్త ఇమామ్ మాలిక్, ముసన్స్ఫ్ అబ్దుర్ రజ్జూఫ్, ముస్తురుల్ హామైది, ముస్తుద్ అహ్మద్, ముస్తుఫ్ అబ్ షైఖా,

సున్వ దారిమి. స్పీహ్ ఇబ్బు ఖుణ్ణెమా, ఇలా అనేక హదీసు గ్రంథాలను హదీసు వేత్తలు కూర్చు చేసారు.

హదీసుల ప్రామాణికతను గుర్తించడానికి ఆ మహాసీయ హదీసువేత్తలు చరిత్రలో లేని విద్యను సృష్టించారు. అవి ఇల్కై రిజాల్, తబఫాత్, జర్హా, తాదీల్ వంటి గ్రంథాలు. తద్వారా హదీసు ప్రామాణికతను, హదీసు ఉల్లేఖకుని చరిత్రను (అతను ఎలాంటివాడు, మనసా, వాచా, కర్కణ (త్రీకరణ శుద్ధి) ప్రకారం విశ్వాససీయుడా కాదా! గుణవంతుడా, గుణహీనుడా అన్న విషయాలు) తెలుసుకోవడానికి ఇని ఎంతగానో దోహదపడతాయి. మరియు హదీసులను ప్రామాణికమైన వ్యక్తుల ద్వారానే సేకరించుటకు సులభతరమైనది. ఈ విధంగా ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅల్�హై వ సల్లం) వారి ప్రవచనాలలో తప్పుడు వ్యక్తులు, జ్ఞానవీసులు తమ ఇష్టమునొరంగా హెచ్చు తగ్గులు చేయకుండా, కల్పితాలకు అవకాశం లేకుండా గట్టి ఏర్పాట్లు చేసారు.

ఇలా జాగ్రత్తలు తీసుకున్న తరువాత కూడా కొన్ని నిరాధారమైన మరియు కల్పిత హదీసులు సమాజంలో ప్రచరించబడుతున్నాయి. వాటిని ప్రవక్త (సల్లల్హుఅల్�హై వసల్లం) ఆదేశాలుగానే ప్రజలు నమ్ముతున్నారు. నిరాధారమైన హదీసులను ఆధారంగా చేసుకొని అనేక మంది ప్రజలు నూతన పోకడలను అనుసరిస్తున్నారు. ఎందుకంటే? సామాన్య ప్రజలు హదీసు ప్రామాణికతను తెలుసుకోవాలంటే కొంత కష్టంగానే మారింది. ఈ కష్టాన్ని గమనించిన కొంతమంది హదీసువేత్తలు ప్రజలకు ప్రామాణికమైన, నిరాధారమైన హదీసులను ఇంకా సులభంగా తెలుసుకొనుటకై వారు ప్రతి హదీసు గ్రంథాన్ని క్షుణంగా పరీశీలించి, వాటికి అంకెల ప్రకారం కూర్చుచేసి

ప్రామా ణికమైన హదీసులను వేరు చేసారు. అలాగే నిరాధారమైన హదీసులను కూడా వేరు చేసారు. దాని కారణంగా సామాన్య ప్రజలు వాటిని అధ్యాయనం చేసిన వెంటనే ఘలాన హదీసు ఘలాన గ్రంథంలో ఈ నెంబరు హదీసు నిజమైనది లేక ఈ నెంబరు హదీసు నిరాధారమైనదని సులభంగా నిర్ధారణ చేయవచ్చు.

ఇంతటి మహాత్తరమైన కృషి చేసిన హదీసువేత్తలలో అనేక మంది ఉన్నారు. వారిలో ‘ముహమ్మద్ నాసిరుద్దీన్ అల్యాసీ, మషబ్ అల్ అర్నవూత్, అబూఇస్మాఖ్ హువైని, సలీం అల్ హిలాలి, ముఖీల్ బిన్ హోది అల్ వాదియి, అహ్మద్ షాకిర్ ప్రముఖుల పేర్లు చెప్పుకోవచ్చును.

నేటి హదీసువేత్తలలో ప్రామణికమైన హదీసులను మరియు నిరాధారమైన హదీసులను వేరు చేయడంలో మహాప్రసిద్ధి పాందిన, అపూర్వమైన, అమూల్యమైన కృషి చేసిన, మహాసీయుడు అల్లామా ‘ముహమ్మద్ నాసిరుద్దీన్ అల్యాసీ (రహ్మాతుల్లాహీ అల్హీసి) గారు.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా హదీసు జ్ఞానం కలవారిలో ఆయన ప్రముఖులు. మరియు ప్రపంచ ధర్మజ్ఞానులందరూ ఆయన చేసిన కృషిని ఏకగ్రీవంగా అభినందించారు. అంతేకాకుండా వారందరు ప్రామాణికమైన మరియు నిరాధారమైన హదీసుల కొరకు ఆయన గ్రంథాలనే ఆధారంగా తీసుకుంటున్నారు.

ఖుర్జీన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులే

రుజూ మార్గం

ఇస్లామీయ ధర్మ అనుసరణ విషయంలో అల్లాహ్ ఆదేశాలను మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అల్లాహ్ వ సల్లం) నిజమైన హదీసులను, సున్నతులను మాత్రమే అనుసరించవలెను. వాటిని తప్ప ఇతరుల ఆజ్ఞలను లేక వారి విధేయతను ధర్మంగా పాటిస్తే, వారి ధర్మం అల్లాహ్ వద్ద ఆమోదించబడదు.

ఎందుకంటే? ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అల్లాహ్ వ సల్లం) ఇస్లాం ధర్మానికి చెందిన ఏ ఒక్క విషయాన్ని వదలిపెట్టకుండా పరిపూర్ణ ధర్మ జ్ఞానాన్ని ప్రజలకు అందించారు. ఆ విషయాన్నే అల్లాహ్ ఖుర్జీన్ గ్రంథంలో ఇలా తెలియజేశాడు:

“ఈ నాడు సేను పీ ధర్మాన్ని పీ కొరకు పరిపూర్ణం చేసాను. పీషై నా అనుగ్రహాన్ని పూర్తి చేశాను పీ కొరకు ఇస్లాంను పీ ధర్మంగా అంగీకరించాను.” (అల్ మాయదా:3).

ఇస్లాం ధర్మం పరిపూర్ణమైనది. దీనిలో ఎటువంటి పొచ్చుతగ్గలు చేయకూడదు. మరియు ఇస్లాంమేతర ధర్మాలను అనుసరించకూడదు. అల్లాహ్ ఆజ్ఞల మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అల్లాహ్ వ సల్లం) జీవన విధానాన్ని మాత్రమే అనుసరించవలెను. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿ وَمَنْ يَتَبَعَ عَيْرَ الْإِسْلَامِ دِيَنًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْأَخْسَرِينَ ﴾
آل عمران: ٨٥

“మరియు ఎవడైనా అల్లాహ్కు విధేయత (ఇస్లాం) తప్ప ఇతర ధర్మాన్ని అవలంబించగోరితే అది ఏ మాత్రమూ స్వికరించబడదు మరియు అతడు పరలోకంలో సష్టష్టయేవారిలో చేరుతాడు.” (ఆల ఇమాన్:85).

హాజర్ జాబిర్ (రదియల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లైహి వ సల్లం) ఇలా తెలియ జేసారు:

وَالْذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَهُ لَوْ بَدَا لَكُمْ مُوسَى فَأَبْعَثْمُوهُ وَتَرْكُمُونِي لَضَلَالَشُ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ،
وَلَوْ كَانَ حَيًّا وَأَدْرَكَ نُوبَتِي لَتَبَعَنِي (سنن دارمي:1/484)

“ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లైహి వ సల్లం) ప్రాణం ఎవరి చేతిలో ఉండో ఆ శక్తివంతుని సాక్షి! మూసా (అల్లైహిస్సాలామ్) మీ ముందు ప్రత్యక్షమయి నట్టయితే, మీరు నన్ను వదలి ఆయన్ని అనుసరిస్తే, మీరు నిస్సందేహంగా రూజుమార్గం నుండి తప్పి పోతారు. ఒక వేళ మూసా (అల్లైహిస్సాలామ్) బ్రతికి ఉండి నా దైవదౌత్య కాలం ఆయనకు ప్రాప్తమయిఉన్నట్టయితే ఆయన నన్ను అనుసరించేవారు.” (దారిమి:1/484)

(మరోక హదీసులో) “ఆయన కూడా నన్ను అనుసరించడం తప్ప నేరే మార్గం లేక పోయేది” అని ఉంది. (ముస్తద్ అహ్మద్:14623).

హాజర్ ఈసా(అల్లైహిస్సాలాం)వస్తే, ఆయన కూడా ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అల్లైహి వ సల్లం) పరీయత్ ప్రకారము పరిపాలన చేస్తారు. ఆయన కూడా ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అల్లైహి వ సల్లం) విధేయతను పాటిస్తారు, క్రొత్త ధర్మాన్ని స్థాపించరు. ఎందుకంటే? ఇస్లాం ధర్మం మహా ప్రవక్త ముహమ్మద్(స) వారిపై పరిపూర్ణం గావించబడింది. ఇదే ప్రభయం వరకు ఉంటుంది.

ప్రవక్త ఈసా(అల్లైహిస్సాలాం) ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అల్లైహి వ సల్లం) సంఘము (ఉమ్మత్)నకు చెందిన ఒక ఖలీఫా(రాజు)గా మాత్రమే వస్తారు.

ఎందుకంటే? ముహమ్మద్ (సల్లుబాహు అలైఫిం వ సల్లం) చిట్టచివరి ప్రవక్త, ఆయన తరువాత ఏ ప్రవక్త రాడు.

హజత్ అబూ హుదైరా (రదియల్లాహు అన్న) కథనం ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుబాహు అలైఫిం వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “అప్పుడు మీ పరిస్థితి ఎలా ఉంటుంది! మీ దగ్గరకు మర్యం కుమారుడు వచ్చినప్పుడు, ఆయన మీ కొరకై ఖలీఫాగా నియుక్తులవుతారు.” (బుఫారీ: 3193, ముస్లిం:222).

ఇచ్చు అబూ జీబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫిం) గారు: “మీ కొరకై ఖలీఫాగా నియుక్తులవుతారు” అంటే అర్థం తెలుసా? అని వరీద్ జిన్ ముస్లిం (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫిం) గారిని ప్రశ్నించారు: ఆయన నాకు తెలియజేయండి అని అన్నారు. తరువాత ఇచ్చు అబూ జీబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫిం) ఇలా ఆయనకు వ్యాఖ్యానించారు: “ఖుర్జాన్ గ్రంథం ద్వారా మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుబాహు అలైఫిం వ సల్లం) సున్నతులకు (ఆచారములకు, ఆదేశములకు) అనుగుణంగా పరిపాలన చేయడము” అని అన్నారు.

(ముస్లిం, కితాబుల్ ఈమాన్, ఏర్పాన్ నవా: 2/193).

అందుకనే అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿وَمَا آتَنَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا أَهْنَكُمْ عَنِهِ فَانْهُوا وَأَنْقُوا إِلَهًا شَدِيدُ الْعَقَابِ﴾
“దైవ ప్రవక్త మీకు దేనిని ఇస్తారో దాన్ని తీసుకోండి, మరియు ఆయన విష్ణుల్ని దేన్నండి నిరోధిస్తారో దాని జోలికి పోకండి. అల్లాహ్కు భయపడండి, అల్లాహ్ కరినంగా శిక్షించేవాడు” (అల్ హాఫ్: 7).

మరోచోట అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمْ لُحْيَةٌ مِّنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴾
٣٦ الأحزاب: (36)

“అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త, ఏ వ్యవహారంలోనైనా ఒక తీర్పు ఇచ్చిన తరువాత దాని గురించి విశ్వాసులుగా ఉన్న ఏ స్త్రీ పురుషునికి ఆ తీర్పులో స్వయంగా వేరే నిర్ణయాలు తీసుకునే అధికారం లేదు. ఎవరైనా అల్లాహ్ కు మరియు ఆయన ప్రవక్తకు అవిధేయతను పాటిస్తే వారు సప్పమైన మార్గబ్రథ్యంలో పడిపోతారు” (అల్ అహ్ జాబ్:36).

ఖుర్జాన్ మరియు నిజమైన సున్నతుల (ప్రవక్త సాంప్రదాయం) ప్రకారం మన ఆరాధన విధానం ఉంటే, అదే రుజుమార్గం. వాటిని అనుసరించిన వారు రుజుమార్గాన్ని త్విపోయే అవకాశమే లేదు. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

﴿وَأَنَّ هَذَا حِرَاطٌ مُّسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَنِعُوا أَسْبُلَ فَنَرَقَ يُكْتَمُ عَنْ سَيِّلِهِ ذَلِكُمْ وَصَنْكَمْ بِهِ لَمَّا كُنْمَ تَكَوَّنَ ﴾^{١٥٣} ﴾الأنعام: ١٥٣﴾

“మరియు నిశ్చయంగా, ఇదే నా రుజుమార్గం, కనుక మీరు దినినే అనుసరించండి. ఇతరత్రా మార్గాలను అనుసరించకండి. అహి ఏమ్ముల్ని అల్లాహ్ మార్గం నుండి వేరు పరుస్తాయి.” (సూరతుల్ అన్సార్:153)

‘రుజుమార్గం’ అన్నది ఒక్కటే. దాన్ని దైవ మార్గం అనండి, ఖుర్జాన్ మార్గం అనండి, దైవప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లాల్హు అలైహి వ సల్లా) మార్గం అనండి – ఎలా అనుకున్నా అది మాత్రం ఒకే మార్గం, సరళ మార్గం, సాఫల్య మార్గం – అదే రుజుమార్గం. అనేకం కావు. కనుక ఒకే మార్గంపై నడవాలి. అనేక మార్గాలపై నడవకూడదు. ఇదే ముస్లిం సమాజ ఐక్యతకు, ఏకత్వానికి ఆయుఃపట్టు. రా దారిలో నుంచి పెదదారులు తీసినందువల్ల ముస్లిం సమాజం వర్గాలుగా ముతాలుగా చీలి, చెల్లాచెదురయి పోయింది. మరి

చూడబోతే “ఇతర మార్గాలపై పోకండి, అని ఖిమ్మల్ని దైవమార్గం నుండి వేరుపరుస్తాయి” అని ముస్లిం సమాజానికి ముందే తాకీదు చేయటం జరిగింది. వేరొకచోట అల్లాహ్ ఏమని ఆదేశించాడంటే; “మీరు ధర్మాన్ని స్థాపించండి. అందులో చిలికను తేకండి.” (సూరె మూరా:13).

అంటే విభేదానికి, చిలికకు ధర్మంలో ఎంత మాత్రం అనుమతి లేదు.

ఈ ఖిమ్మాన్నే మహా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫ్ వ సల్లం) చాలా స్పష్టంగా సేలపై తన చేత్తో ఒక గీతగీసి “ఇది అల్లాహ్ రుజూమార్గం” అని పలికారు. ఆ గీత ఇరువ్వక్కలా మరి కొన్ని గీతలు గీసి “ఇతి (వంకర టింకర) దారులు. పిట్టిపై షైతాన్ పాంచి ఉన్నాడు. వాడు ఈ దారులపైకి మనమ్మల్ని పిలుస్తూ ఉన్నాడు” అని అప్రమత్తం చేశారు. తరువాత ఆయన(సల్లల్హు అలైఫ్ వ సల్లం) ఇదే నా రుజూమార్గం..... అనే ఖుర్జాన్ వచనాన్ని పారాయణం చేశారు. (ముస్లిదె అహ్మాద్-సంపుటి:1; పేజి435, 465) (తఫ్సిర్ అహ్లానుల్ బయాన్ తెలుగు: పేజి;648).

ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హాదిసు వెలుగులో వచ్చిన ఆజ్ఞలన్నీ, విధానాలన్నీ సంపూర్ణమైన ఇస్లాం ధర్మానికి చెందినవి. ఖిగతా ఖిమ్మాలన్నీ ఇస్లాం ధర్మానికి సంబంధించినవి కావు. వాటినే ఇస్లామీయ పరిభాషలో ‘జిద్ అత్త’ అంటారు. వాటి గురించి ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైఫ్ వ సల్లం) ఇలా హెచ్చరించారు:

إِنَّ أَصْدِقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَخْسَنَ الْهَدِيَّ هَذِيُّ مُحَمَّدٌ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُخْدَثَاتُهَا وَكُلُّ
مُحْدَثَةٍ بِذُنْعَةٍ وَكُلُّ بِذُنْعَةٍ ضَلَالٌ وَكُلُّ ضَلَالٌ فِي النَّارِ (صحيح ابن خزيمة: 6/433)

“వాక్కాలలో అన్నిటికంటే సత్యమైన వాక్కం అల్లాహ్ | గ్రంథం(ఖుర్జాన్).

మరియు మార్గాలన్నిటిలోకి అతి ఉత్తమమైన మార్గం ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫ్ వ సల్లం) మార్గం. మరియు ఆచారాలలో అతి చెడు ఆచారం

క్రొత్త ఆచారాలు మరియు ప్రతి క్రొత్త ఆచారం జిద్దాల్త్, ప్రతి జిద్దాల్త్ మార్గవిహీనమైనది. మరియు ప్రతి మార్గవిహీనత నరకానికి తీసుకు వెళ్తుంది..... (ఇబ్రూ ఖుజైమా: 6/433).

కొంత మంది ముస్లిం ప్రజలు తమ తాత ముత్తాతల విధానాలకు అనుగుణంగా ఆచరిస్తా, వారు పాటించే అధర్మ కార్యాలను పుణ్యాలుగా నమ్మతున్నారు. మరియు అలాంటి కార్యాలను నెరవేర్భడం తమ కుటుంబ సాంప్రదాయ చిహ్నాలుగా భావిస్తున్నారు.

మరియు కొంత మంది ప్రజలు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హూ అలైఫ్ న సల్లం) గారిని అతిగా పాగుడ్తుంటారు. మితిషురి వారి పేరున స్వకల్పిత కార్యకలాపాలు నిర్వహించి పుణ్యాలుగా భావిస్తారు. పైగా ఆయన గుణాలను దేవుని గుణాలతో సమానం చేసి కవితాగానాలు రచించి తమ సమావేశాలలో పాడుతుంటారు.

ఇంకా కొంత మంది ప్రజలు తమ గురువులను మరియు ఇమాములను, లేక పీర్ సాహెబ్, ముర్ఖిద్ సాహెబ్ అంటూ వారిని మూర్ఖంగా నమ్మతారు. వారు పాటించే అధర్మ కార్యాలను కూడా ధర్మంగానే భావించి, వాటిని తూచ తప్పకుండా అనుసరిస్తారు, వారి పేరున అనేకమైన అధర్మ కార్యకలాపాలు నిర్వహించి పుణ్యాలుగా భావిస్తారు.

అలాంటి వారిని ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హూ అలైఫ్ న సల్లం) ఇలా పోచ్చరించారు: “ఎవరైనా ఈ ధర్మంలో లేని క్రొత్త విషయాన్ని ప్రవేశపెడితే అది త్రిసోపుచ్చదగినది.” (బుఫారీ:2499, ముస్లిం:3242)

మరొక హదీసులో ఇలా తెలియజేశారు: “ఎవరైనా మేము ఆదేశించని పని ఏదైనా చేస్తే అది త్రిసోపుచ్చదగినది” (ముస్లిం:2343)

1- అహ్లాదకు సున్నత వర్ల జమాఅత్

అహ్లాదకు సున్నత అర్థం: ఇస్లామియ విశ్వాసపరమైన విషయాలలో మరియు ధర్మ శాస్త్ర సంభంధిత విషయాలలో ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుబ్రాహు అలైఫ్ వసల్లం) ద్వారా లభించిన ప్రతి ఆదేశానికి, కార్యానికి అనుగుణంగా విధేయతను పాటించువారు. ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లుబ్రాహు అలైఫ్ వసల్లం) ద్వారా నిషేధించిన లేక నిపారించిన విషయాలను పూర్తిగా మానుకునేవారు.

జమాఅత్ అర్థం: ఒక విషయంపై స్పష్టమైన ధర్మ తీర్మాన విభేదాలకు గురికాకుండా ఎకగ్రివంగా అంగీకారం తెలిపేవారిని ‘జమాఅత్’, అంటారు. మరియు సత్యవంతులైన రాజ్యపరిపాలకులకు ముక్కకంరంగా ఆమోదం తెలిపి, వారిపై తిరుగుబాటు వ్యాహలు చేయరు. మరియు మన ప్రాచిన పుణ్యాత్మకులు (సహబాలు, తాబయాన్లు) ఏకగ్రివంగా ఆమోదించిన ధర్మ విషయాలను అనుసరించువారిని ‘జమాఅత్’ అంటారు. అలా ఆ రెండు వాక్యాలను కలిపి “**అహ్లాదకు సున్నత వర్ల జమాఅత్**” అని అంటారు.

ఈ విధంగా ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లుబ్రాహు అలైఫ్ వసల్లం) గారి ప్రవచనాలకు, సాంప్రదాయాలకు అనుగుణంగా అనుసరించేవారిని “**అహ్లాదల హదీస్**” మరియు “**అహ్లాదల అస్తిత్వం**” “**అహ్లాదల ఇత్తైబా**” అని కూడా అంటారు. మరియు వారిని “**తాయిఫతుల్ మన్మారా**” మరియు “**ఫిర్ఫతున్ నాజియా**” (ఫజయాన్ని పాండే వర్గం) అని పేర్కొంటారు. మరియు వారిని ‘**సలఫున్ సాలిహీన్**’, అని కూడా అంటారు.

ఎందుకంటే? ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైఫో వ సల్లం) ఇలా
ప్రవచించారు:

لَا يَرَالُ مِنْ أُمَّتِي أُمَّةٌ فَائِنَمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ لَا يَضْرُبُهُمْ مَنْ حَذَّلَهُمْ وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَهُمْ أَمْرٌ
اللَّهُ وَهُمْ عَلَىٰ ذَلِكَ (رواه البخاري: 3369)

“నా సమాజం (ఉమ్మెత్)లో ఒక వర్గం ఎల్లప్పుడూ అల్లాహ్ ఆదేశాలపై
స్థిరంగా ఉంటుంది. ఎవరయినా ఆ వర్గానికి సహాయ సహకారాలు
అందజేయకపోయినా మరియు వారిని వ్యతిరేకించినా, ఆ వర్గానికి
ఎలాంటి హాని కలిగించలేరు. వారు దానిపై (ఖుర్జాన్ మరియు
ముహమ్మద్(స)సాంప్రదాయంపై ఎల్లప్పుడూ స్థిరంగా) ఉంటారు, చివరికి
ప్రశయం వచ్చేస్తుంది.” (బుఫారీ: 3369)

హజ్రత్ ముఖ్యాయియా(రదియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు
అలైఫో వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

عَنْ مُعاوِيَةَ بْنِ قُرَيْثَةَ عَنْ أَئِمَّةٍ قَالَ: - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا فَسَدَ أَهْلُ
الشَّاءِمَ، فَلَا خَيْرٌ فِيهِمْ، لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِّنْ أُمَّتِي مَنْصُورِينَ، لَا يَضْرُبُهُمْ مَنْ حَذَّلَهُمْ حَتَّىٰ
تَقُومُ السَّاعَةُ. (ترمذی، ابن حبان، ابن ماجه وغيرهم، السلسلة الصحيحة: 403).

“ఎప్పుడైతే సిరియా వాసులకు చెడు మూడుతుందో అప్పుడు మీలో
మంచికి తాపు ఉండదు. నా సమాజం (ఉమ్మెత్)లో ఒక వర్గానికి
ఎల్లప్పుడూ విజయం ప్రాప్తమై ఉంటుంది. ఎవరయినా ఆ వర్గానికి
సహాయ సహకారాలు అందజేయకపోయినా, ఆ వర్గానికి ఎలాంటి హాని
కలిగించలేరు. చివరికి ప్రశయం వచ్చేస్తుంది.”

(తిర్మిజీ, అహ్మద్, ఇబ్రహిమ్, సిల్సిలతు ఆహోదిన్ అన్నపీంపా 403).

హజుత్ ఇమామ్ బుఖారీ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)గారి గురువు హజుత్ అల్ మదీన (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)గారు పైన ఇవ్వబడిన హదీస్ ఆధారంగా ‘విజయం ప్రాప్తమయ్యే’ వర్గం “**అహలుల్ హదీస్**” అని భావించారు.

మరియు హజుత్ ఇమామ్ అహ్మద్ జిన్ హమ్ముల్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)గారు ఈ హదీసును ఇలా వ్యాఖ్యానించారు: “ఎల్లప్పుడూ విజయం ప్రాప్తమై ఉంటుందనే వర్గం **అహలుల్ హదీస్**” అని తెలిపారు. (ఇబ్ను అబీషీబు).

హజుత్ ఇమామ్ అబూ హాసిఫా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారి శిష్యులు ఖాజీ అబూ యుసుఫ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) ఒక రోజు ఆయన ఇంటి బయటకు వచ్చారు, ఇంతలో వారి ఇంటి వర్డ కొంత మండి ‘**అహలుల్ హదీస్**’ వచ్చారు. వారిని చూసి ఆయన ఇలా ప్రవచించారు:

“ఈ భూమండలంపై మీకంటే ఉత్తమమైన ఏ వర్గం లేదు. ఎందుకంటే? మీరు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైఫీ వసల్ల) హదీసులను ఆధ్యాయనం చేస్తుంటారు.” (పర్మ అస్సాబుల్ హదీస్:49, బరాతే అహ్మాహదీస్::12)

హజుత్ ఇమామ్ అబ్దుల్ ఖాదిర్ జీలాని(రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) ఇలా తెలియజేశారు: “**అహలున్ సున్మత్త అస్సది ఒకే ఒక వర్గం, ఆ వర్గమే అహలుల్ హదీస్**” (గున్నియతుత్ తాలిబీన్, సిరాతే ముస్తఖీమ్-ఉర్రు: 186).

హజుత్ ఇమామ్ అబ్దుల్ ఖాదిర్ జీలాని(రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) ఇలా తెలియజేశారు: “బిద్దాల్ పెద్ద చిహ్నాలలో ఒక చిహ్నం ఏమంటే? వారు ‘**అహలుల్ హదీసులు**’ను వ్యతిరేకిస్తూ వారిని ద్వేషిస్తూ ఉంటారు” మరియు రుజూమార్గం తప్పిన వర్గాలు ‘**అహలుల్ హదీసులు**’ను వివిధ పేర్లతో పిలిచే విషయాన్ని తెలియజేస్తూ, ఆ పేర్లలో నుండి కొన్ని పేర్లను కూడా తెలియజేశారు. (గున్నియతుత్ తాలిబీన్ 1/80-85 వరకు చూడండి).

హజ్రత్ మౌలానా అబ్దుల్ హాయ్ హాన్ఫీ లఖ్విత్(రహ్మాతుల్లో అలైపొ) ఇలా
తెలియజేశారు: “ఎవరయునా పూర్తి న్యాయపరంగా పరిశీలించి చూస్తే,
మరియు ‘ఫిథా’ పుస్తకాలను లోతుగా అధ్యయనం చేసి చూస్తే, ధర్మ
మూల సూత్రాలలో లేక ఇతర ధర్మ విషయాలలో, ధర్మ పండితులు
విభేదాలకు గురికాబడినప్పుడు ‘ముహాద్దినీస్త’ (అహోలుల్ హాదీసుల)
వర్గానికి చెందిన ధర్మపండితుల తీర్పే అతి ఉత్తమమైనదిగా ఉంటుంది.
మరియు నేను ఎప్పుడయితే విభేదాలకు చెందిన తీర్మాను పూర్తిగా
అలోచిస్తానో, అప్పుడు కూడా నాకు ‘ముహాద్దినీస్త’ తీర్పే న్యాయపరమైనదిగా
తెలుస్తుంది. అల్లాహ్ వారందరికి ఉత్తమ ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదించుగాక, వారే
ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హుఅలైపొ వసల్లం) గారి అసలైన వారసులు, ఆయన
తెచ్చిన ధర్మానికి నిజమైన సేవకులు. అల్లాహ్ మనల్ని కూడా ప్రశయ దినాన
వారి వర్గంలోనే సమీకరించుగాక. మరియు వారు అనుసరించే, ప్రేమించే,
మార్గంపైనే మాకు మరణాన్ని ప్రసాదించుగాక”.

(ఇమాముల్ కలామ్:250పేజి, పాకిస్తాన్ ముద్రణ, బరాతే అఫ్స్హాహదీస్:62-63)

మన సమాజంలో అనేక మంది ప్రజలు ఒక అహోహాకి గురికాబడి ఉన్నారు.
అది ఏమంటే? ‘అహోలుల్ హాదీస్’, కు చెందినవారు ప్రవక్తలను,
సహాయాలను మరియు బోలియాలను అగోరవ పరుస్తుంటారు. లేక వారిని
ఖాతరు చెయ్యరు అని అనుకుంటారు. మన సమాజంలో ఎవరైతే బిద్దాలత్
కార్యాకలాపాలలో మునిగి ఇస్లాం ధర్మాన్ని భ్రష్ట పట్టించి తప్పుడు
ప్రచారాలను ముమ్మరం చేస్తున్నారో వారు ‘అహోలుల్ హాదీస్’లను తప్పుగా
అర్థం చేసుకున్నారు. వారి తప్పుడు ప్రచారానికి జవాబుగా ఇక్కడ ప్రవక్తల
మరియు సహాయాల, బోలియాల గోరవ అభిమానాల గురించి ఖుర్జాన్,

హాదీసుల ఆధారంగా ప్రచురించబడిన విషయాలను యథాతథంగా మన విశ్వాసం ఉన్నదన్న విషయాన్ని ప్రజలకు తెలియజేయడం జరుగుతున్నది.

ప్రవక్తల మరియు సహాబాల విశిష్టత:

మానవ జాతిలో అత్యున్నత స్థానం పాందినవారు ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం). తరువాత ఇతర ప్రవక్తలందరూ అత్యున్నత స్థానం పాంది ఉన్నారు. ఆ తరువాత ఉన్నత స్థానం పాందినవారు ప్రవక్తల సహచరులు. తరువాత మొత్తం ‘జౌలియా అల్లాహ్’ గొప్పస్థానాలను పాంది ఉన్నారు.

ప్రవక్తలందరూ పుణ్యత్వులు, ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) సహాబాలందరూ పుణ్యత్వులే. అందుకనే సహాబాలందరూ అల్లాహ్ పట్ల ప్రసన్నులయ్యారు, అల్లాహ్ కూడా వారి పట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు.

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “ముహాజిర్లో, అన్సార్లో ప్రపథమంగా ముందంజవేసిన వారితోనూ, తరువాత చిత్తశుద్ధితో వారిని అనుసరించిన వారితోనూ అల్లాహ్ ప్రసన్నుడ య్యాడు. వారు అల్లాహ్ పట్ల ప్రసన్ను లయ్యారు. క్రింద కాలువలు ప్రవహించే (స్వర్గ) వనాలను అల్లాహ్ వారి కోసం సిద్ధంచేసి ఉంచాడు. వాటిలో వారు కలకాలం ఉంటారు. గొప్ప సాఫల్యం అంటే ఇదే.” (9,సూరతు తోబా:100)

అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) వద్ద అతి గొప్పస్థానం పాందినవారిలో నలుగురు ఖలీఫాలు అన్న విషయం మనందరికి తెలిసిందే. వారినే ‘ఖులఫావుర్రాషిదున్’, అని అంటారు.

1-హాజిత్ అబూ బకర్ సిద్దిఫ్ (రదియల్లాహు అన్సు)

2-హాజిత్ ఉమర్ బిన్ ఖత్రాబ్ (రదియల్లాహు అన్సు)

3-హాజిత్ ఉస్కాన్ బిన్ అఫ్ఘాన్ (రదియల్లాహు అన్సు)

4-హాజిత్ అలీ బిన్ అబూ తాలిబ్ (రదియల్లాహు అన్సు).

అపరే ముబ్షరా:

బిబతికుండగానే స్వర్గానికి పోయే శుభవార్తను పాందిన పది మంది గొప్ప పుణ్యత్తులను ‘అపరే ముబ్షరా’ అంటారు. వారిలో నలుగురు (ఖులఫాఫర్రాపిదూన్) మరియు 5-హాజిత్ జాబైర్ బిన్ అవ్వామ్ 6-హాజిత్ సయాద్ బిన్ జైద్ 7-హాజిత్ అబూఉబైదా బిన్ జిరాహ్ 8-హాజిత్ అబ్దుర్ రహ్మాన్ బిన్ షఫ్ఫ 9-హాజిత్ సలద్ బిన్ మాలిక్ 10-హాజిత్ సలద్బిన్ అబీ వభాన్ (రజియల్లాహు అన్హుం వరజా అన్హు)

(ఇట్లు మాజా, అబూ దారూద్).

అహ్మాబైత్ -ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హాహు అలైహి వసల్లం) ఇంటివారు:

అహ్మాబైత్ అంట; ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హాహు అలైహి వసల్లం) ఇంటివారు. (ముహమ్మద్ (సల్లల్హాహు అలైహి వసల్లం) సతీమణులు, ఆయన సంతానం (నలుగురు కుమార్తెలు), హాజిత్ అలీ మరియు ఆయన సంతానం హసన్ మరియు హసైన్ (రజియల్లాహు అన్సుం).

ఒక రోజు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హాహు అలైహి వసల్లం) ఉదాయాన్నే బయలు దేరారు, అప్పుడు ఆయన వద్ద ఒక నల్లటి దుష్టటి యున్నది. అంతలో ఆయన వద్దకు హసన్ వచ్చారు, ఆయనను దుష్టటిలోపలికి తీసుకున్నారు.

తరువాత హసైన్ వచ్చారు, ఆయననూ లోపలికి తీసుకున్నారు.

తరువాత ఫాతిమా వచ్చారు, ఆమెను లోపలికి తీసుకున్నారు.

తరువాత హాజిత్ అలీ వచ్చారు, ఆయనను కూడా ఆ దుష్పటిలోపలికి తీసుకున్నారు. ఆ తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లలూహు అలైఫిం వసల్లం) :

“ఇంటివారలారా! మీ నుండి (అన్ని రకాల) మాలిన్యాన్ని దూరం చేయాలన్నది, మిమ్మల్చి పూర్తిగా పరిశుద్ధపరచాలన్నది అల్లాహ్ అబ్రాహామ్.”
అని ఖుర్జాన్ ఆయతును పరించారు. (ముస్లిం)

ముహోజిర్లు మరియు అన్సారులు:

అల్లాహ్ ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో ఇలా తెలియజేసాడు:

“అందరికంటే ముందు విశ్వాస సందేశాన్ని స్వీకరించటానికి ముందంజవేసిన ముహోజిర్లు (వలస వచ్చినవారి) పట్ల, అన్సారుల (ఆశయమిచ్చినవారి) పట్ల, తరువాత నిజాయాతితో వారి వెనుక వచ్చినవారిపట్ల, అల్లాహ్ తృప్తి చెందాడు. వారు కూడా అల్లాహ్ పట్ల తృప్తి చెందారు. అల్లాహ్ వారి కొరకు క్రింద సెలయేచ్చు ప్రవహించే ఉద్యాపవనాలను సిద్ధపరచి ఉంచాడు. వారు వాటిలోనదా ఉంటారు. ఇదే మహత్తరమైన సాఫల్యం.” (9,సూరతుత్ తౌబా: 100)

ముహోజిర్లు: ఇస్లాం ధర్మం కోసం దైవాజ్ఞానికి దైవ ప్రవక్త ఆదేశంపై మక్క తదితర ప్రాంతాల నుంచి మదీనాకు వలసపోయినవారు. దీనికోసం తమ ఇల్లూ వాకిలిసీ, అస్తిపాస్తులను, అప్పులను సయుతం వదులుకున్నవారు.

అన్సారులు: మదీనాలో నివసించే విశ్వాసులు. వీరు అడుఅడుగునా దైవప్రవక్త (సల్లలూహు అలైఫిం వసల్లం) కు అండగా నిలిచిచారు. దైవమార్గంలో మదీనాకు హీజుత్ చేసి వచ్చిన ముహోజిర్లను అన్ని విధాలా ఆదుకున్నారు. వారిని తమ అన్నదమ్ముల్లా చూసుకున్నారు. వారికోసం తమ సర్వస్వాన్ని త్యాగం చేయడానికి సిద్ధమయ్యారు.

వృక్షం క్రింద ప్రమాణం చేసినవారు:

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “విశ్వాసులు వృక్షం క్రింద సీతో విధేయతా ప్రమాణం చేస్తున్నప్పుడు, అల్లాహ్ వారిపట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు. వారి హృదయాల స్థితి ఆయనకు తెలుసు. కనుక ఆయన వారిపై సక్షినతను (శాంతిని) అవతరింపజేసాడు.” (48,సూర్యతుల్ ఫల్తొ:18)

హైజత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ జాబిర్(రదియల్లాహు అస్స) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అల్లోహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “వృక్షం క్రింద (బైలతుర్ రిజ్మాన్) ప్రమాణం చేసినవారిలో నుండి ఒక్కడు కూడా నరకానికి వెళ్డు.” (స్హిర్హా తిర్యగీ :3033)

‘బైలతుర్ రిజ్మాన్’, లో వెయ్యి నాలుగు వందల మంది వరకు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అల్లోహి వ సల్లం) గారి అనుచరులు ఉన్నారు.

(తఫ్ఫీర్ ఇబ్రిమ్ కసీర్)

బదర్ షహీదులు:

ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అల్లోహి వ సల్లం) గారు బదర్ యుద్ధంలో పాల్గొన్న వారి గురించి అల్లాహ్ యొక్క శుభవార్తను ఇలా తెలియజేసారు: “మీకు తోచింది చెయ్యండి, నిశ్చయంగా మీ కొరకు స్వర్గం ప్రసాదించబడింది.” మరొక ఉల్లేఖన ప్రకారం- “మీకు తోచింది చెయ్యండి, నిశ్చయంగా నేను (అల్లాహ్) మిమ్మల్ని క్షమించాను.” (బుఫారీ, ముస్లిం)

ఈ యుద్ధంలో మూడు వందల పదమూడు మంది తీరులు పాల్గొన్నారు.

విశ్వాసనీయులైన మహిళలు:

ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహివసల్లా) గారిని విశ్వసించిన మహిళలందరు, అల్లాహ్ పట్ల భయథితి కలిగిడున్ ప్రతి స్త్రీ, పుణ్యాత్మకులు అని భావించాలి. కనుక అల్లాహ్ ఇలా ప్రకటించాడు:

﴿وَمَنْ عِمِّلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِرَبْطٍ
فِيهَا إِعْلَيْرِ حَسَابٍ ﴾ غఫర: ٤٠

“పుణ్యకార్యాలు చేసిన వ్యక్తి పురుషుడైనా స్త్రీ అయినా విశ్వాసి అయితే, అటువంటి వారందరూ స్వగ్రంఠో ప్రవేశిస్తారు. అక్కడ వారికి అపరిమితమైన ఉపాధి ప్రసాదించబడుతుంది” (40,సూరతున్ గాఫిర్: 40)

ప్రవక్త ప్రియ సహచరుల పట్ల ‘అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్’, కలిగిడున్ విశ్వాసం:

- 1- ప్రవక్తలందరూ అతి ఉన్నత స్థానానికి చెందినవారు. వారి తరువాత ఉన్నత స్థానానికి చెందినవారు ప్రవక్త ముహామ్మద్(స)ప్రియ సహచరులు.
- 2- ఇస్లాంలో వారందరూ ముందంజ వేసినవారు, సత్కార్యాలలో హృదయ పూర్వకంగా, సంతోషంగా పాల్గొన్నవారు.
- 3- వారిని కనికరించాలనీ, వారిని క్షమించాలని ‘అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్’, అల్లాహ్ ను ప్రార్థిస్తూ ఉంటారు.
- 4- ‘అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్’, ప్రవక్త ప్రియ సహచరులందరినీ ప్రేమిస్తారు, ప్రతి ఒక్కరికి గౌరవ స్థానాన్ని ఉత్సవమైన రీతిలో, న్యాయపరంగా గౌరవిస్తారు. వారి గౌరవస్థానాలకంటే ఎక్కువగా మతిమీరి

ప్రవర్తించరు, వారి గౌరవ స్థానాలను తగ్గించి కూడా ప్రవర్తించరు. వారి పట్ల మధ్యస్థంగా వ్యవహరిస్తారు.

5- వారి మధ్య జరిగిన విభేదాలు వారి ఉత్సవ అలోచనలకు తగిన కృషి (అస్వేషణ) ఫలితమనీ భావిస్తారు, వారి కృషి వలన మేలు జరిగితే వారికి రెండింతల పుణ్యం. ఒకవేళ వారి కృషి కారణంగా పారపాటు జరిగితే వారికి ఒక పుణ్యం లభిస్తుంది. వారి వల్ల జరిగిన పారపాటుల్ల క్షమించబడినవి.

6- వారు పూర్తిగా తప్పులకు గురికానివారు కారు. (అంటే కొన్ని తప్పులు నహోబాల ద్వార జరగడం కూడా మానవ నహజమే)

7- ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) ఎవరి గురించి అయితే స్వర్గ నివాసులుగా శుభవార్తను ఇచ్చారో, వారు ఆ శుభవార్తకు అర్ధులేననీ నమ్మతాము.

నహోబాల తరువాత రెండు తరాలవారు పుణ్యాత్ములు:

హాజిత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ బుహ్రు(రదియల్లాహు అన్న) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

طُوبِي لِمَنْ رَأَنِي وَ آمَنَ بِي وَ طُوبِي لِمَنْ رَأَى مَنْ رَأَنِي وَ لِمَنْ رَأَى مَنْ رَأَى بِي طُوبِي لَهُمْ وَ حَسْنَ مَآبٍ. (انظر حديث رقم : 3926 في صحيح الجامع)

“ఎవరైతే నన్ను చూసి విశ్వసించారో, వారు సాభాగ్యపంతులు. మరియు ఎవరైతే నన్ను చూసిన వారిని చూసారో, వారు సాభాగ్యపంతులు. ఇంకా నన్ను చూసినవారిని, వారిని చూసిన వారిని చూసి విశ్వసించారో, నారందరూ సాభాగ్యపంతులు. (పరలోకంలో)వారి కొరకు మంచి నివాసం ఉంటుంది.” (తుబాసి, హాకిమ్, సహీద్ అల్ జామీ అసుగీర్: 3926)

ఇలా పుణ్యాత్మకులను గురించి, వారి గౌరవోన్నతల గురించి ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులలో స్పష్టమైన సూచనలు ఉన్నాయి. కనుక మనమందరం వారందరిపట్ల ఎంతో అభిమానంతో, గౌరవంతో ఉంటాము. ఆ మహాసీయుల గురించి ఎలాంటి వ్యక్తిత్వ లోపాలు ఎత్తి చూపుటకు మనకు ఎలాంటి హక్కులేదనీ విశ్వసిస్తాము.

సహబాలను దూషించడం, నిందించడం మహా పాపంగా భావిస్తాం. కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లుబ్రాహ్మణ అలైమొ వసల్లం) ఇలా హెచ్చరించారు:

مَنْ سَبَّ أَصْحَابِيْ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ. (السلسلة الصحيحة 2340)

“ఎవరైతే నా సహబాలను దూషిస్తాడో అతనిపై అల్లాహ్ శాపం, ధైవదూతల శాపం మరియు సర్వ ప్రజల శాపం కలుగుగాక.” (సిలైసెలతున్ న్హీఫో:2340)

2- కౌలియా అల్లాహ్ ఎపరు?

‘కౌలియా’ అనే పదం ‘పరీ’ అనే పదానికి ఒహువచనం.

అరబీ నిఘంటువులో ‘పరీ’ అర్థం: ‘సన్నిహితుడు’.

ఇస్లామీయ పరి భాషలో ‘కౌలియా అల్లాహ్’ అర్థం:

“చిత్తపుద్ధితో అల్లాహ్కు మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం)

గారికి విధేయత కనబరచి, చెడుల నుండి తమను కాపాడుకొని అల్లాహ్
సామీప్యం పాందెందుకు నిరంతరం పాటుపడినవారు.”

కౌలియా అల్లాహ్ గుణాలు:

ఖుర్జాన్ మరియు నిజమైన హాదుసులకు అనుగుణంగా మరియు

‘అప్పాలున్ సున్నత్ వల్ జమాఅత్’, విశ్వాసానికి కట్టబడి, భయం, భక్తితో

జీవించే ప్రతి ఒక్కరిని ‘అల్లాహ్ కౌలియాలు’గానే భావించాలి.

కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “వినండి! అల్లాహ్ స్నేహితులకు

భయముగాని, దుఃఖంగానీ ఉండదు-వారు విశ్వసించినవారై (చెడుల

విషయంలో) అల్లాహ్కు భయపడేవారై ఉంటారు”

(సూరతు యూనుస్:62-63)

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “వల్లాహూ వలియుల్ ముత్తఫీన్”

(మరియు అల్లాహ్ దైవభీతి కలవారికి సన్నిహితుడు)

(సూరతుల్ జాసియా:19)

మరొక చోట అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “ఎవరయితే అల్లాహ్కు,

ప్రవక్తకు విధేయత కనబరుస్తారో వారే అల్లాహ్ అనుగ్రహం పాందిన

ప్రవక్తలతోనూ, సత్యసంధులతోనూ, ష్టోదులతోనూ ఉంటారు. ఏరు ఎంతో మంచి స్నేహితులు” (సూరతున్ నిసా:69)

ఇంకా అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “ఎవరు అల్లాహ్కు, ఆయన ప్రవక్తకు ఖధేయత చూపుతారో అల్లాహ్కు భయపడుతూ ఆయన (శిక్షల)

నుండి తమను కాపాడుకుంటారో వారే విజయం సాధించేవారు”

(సూరతున్ నూర్:52)

దుఃఖానికి మరియు భయానికి గురికాని ‘జోలియా అల్లాహ్’ గుణాలు:

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “పిశ్చసించి (సున్నత్ ప్రకారం) సత్యార్యాలు చేసేవారికి, నమాజులను నెలకోల్సేవారికి, జక్తును చెల్లించేవారికి తమ ప్రభువు వద్ద పుణ్యఫలం ఉంది. వారికెలాంటి భయంగానీ, చీకూచింతగానీ ఉండవు” (సూరతుల్ బఖరా:277)

అలా ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో పుణ్యకార్యాలను చేసేవారికి భయం ఉండదు, సుఖాన్ని పొందుతారనే విషయాన్ని అల్లాహ్ తెలియ జేసినట్లు పలు ఆయతులు ఉన్నాయి. వాటిలో కొన్ని ఆయతులను మీరు చూడగలరు.

2/38,62,112,262,274. 3/170- 5/69- 6/48- 7/35- 10/62.

జోలియాల కరామతులు:

కరామత్ అంటే: ‘గొప్ప సన్మానం’ మరియు ఒక వ్యక్తికి అతని ఉత్తమ జీవితం వల్ల ఒప్పుమానంగా సన్మానించడాన్ని ‘అల్కరామహ్’ అంటారు.

కనుక హాజిత్ ఇమామ్ అబ్దుల్ ఖాదిర్ జీలాని(రఘృతుల్లాహీ అలైహీ) ఇలా తెలియజేశారు: “వలీ కావడానికి ఒక ముఖ్యమైన వరతు ఏమంటే? అతను తన అద్యుత్తాలను బహిర్దతం చేయకపోవడమే”

(గున్నియతుల్ తాలిబీన్ 2/163).

ఇస్లామీయ పరి భాషలో కరామత్ అంటే: ఒక అద్భుతమైన కార్యం ఒక పుణ్యత్తుడి ద్వారా జరిగితే దానిని “**కరామతుల్ బోలియా**” అంటారు. పుణ్యత్తుల జీవిత కాలంలో జరిగే అద్భుతాలు విశ్వసించదగినవి. కనుక వారితో మన కొనం అల్లాహ్‌ను ప్రార్థించాలని కోరడం ధర్మం. కాని బోలియాల మరణానంతరం వారి సమాధుల వద్దకు పోయి మొరపెట్టు కోవడం, మొక్కబడులు చెల్లించడం వంటి కార్యాలు ధర్మం కావు.

‘కరామతుల్ బోలియా’ ఇస్లాం సహజ జీవన అనుగుణంగా ధర్మానికి పట్టిపుంతం చేయడానికి కొందరు పుణ్యత్తుల ద్వారా అనుకోకుండా **‘కరామత్తు’** జరిగిపోతాయి. మరియు అల్లాహ్ తలుచు కున్నపుడే **‘కరామత్తు’**ను పుణ్యత్తులకు అనుగ్రహిస్తాడు. పుణ్యత్తులు తలుచు కున్నపుడెల్లా **‘కరామత్తు’**ను బహిర్గతం చేయడం అసాధ్యం.

పైన ఇవ్వబడిన **‘బోలియా అల్లాహ్’** గుణాలకు అనుగుణంగా పుణ్యమైన జీవితాలను గడిపే ప్రతి ఒక్కరిని **‘బోలియా అల్లాహ్’** అని విశ్వసిస్తాము. మరియు ఆ పుణ్యత్తుల ద్వారా జరిగిన **‘కరామత్తు’** (అద్భుతాలు)ను నమ్మితాము. ఇంకా ప్రతి యుగంలో అలాంటి పుణ్యత్తుల ద్వారా జరిగియున్న అద్భుతాలను కూడా విశ్వసిస్తాము. మరియు ప్రశయం వరకు రాబోయే పుణ్యత్తుల నుండి జరిగే అద్భుతాలను కూడా నమ్మితాము. కాని గతంలో జరిగిన అద్భుతాలకు లేక ప్రస్తుతం జరిగే అద్భుతాలకు నిజమైన, విశ్వాసీయమైన ఆధారాలు తప్పనిసరిగా ఉండాలి.

ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహి వసల్) ద్వారా రూఢి కాబడిన అద్భుతాలను యథాతథంగా విశ్వసిస్తాము. ఉదాహరణకు: **హజత్ ఖీజర్** (అలైహిస్సాలాం), **మర్యాద** (అలైహిస్సాలామ్), మరియు **‘అస్సాబుల్**

కహాఫ్, వారి అద్భుతాల ఆధారాలు ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో ఉన్నాయి. మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅల్ అల్లైహి వ సల్లం) గారు ఒసీ ఇస్లామ్ జాతిలో మరియు ఇతర జాతులలో కొన్ని అద్భుతాలు జరిగినట్లు తెలియజేసిన పలు లిపయాలు హదీసు గ్రంథాలలో స్పష్టంగా ఉన్నాయి. వాటన్నిటిని కూడా మనం విశ్వసిస్తాము.

ఆ తరువాత సహోబాల ద్వారా మరియు తాబలూస్ ద్వారా జరిగిన అద్భుతాలు ప్రామాణికమైన చరిత్ర ఉంటే వాటిని విశ్వసిస్తాము. మరియు ప్రథయం వరకూ పుణ్యత్వుల ద్వారా వెలువడే అద్భుతాల పట్ల నిజమైన ఆధారం ఉంటే, వాటిని కూడా నమ్మతాము. ఎవరైతే పుణ్యత్వుల ద్వారా నిరూపితమైన ‘కరామత్త’ను తిరస్కరిస్తారో వారు ‘అహోలున్ సున్నత్ వల్ జమాత్’, నుండి వైదోలిగినట్లేన్నది మా అభిప్రాయం.

ప్రవక్తలకు మరియు పుణ్యత్వులకు మరణం లేదా?

కొంత మంది ప్రజలు ప్రవక్తలకు, పుణ్యత్వులకు మరియు ష్హాదులకు మరణం లేదు వారు తమ సమాధులలో సజీవంగా ఉంటారనీ భావిస్తారు. మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హుఅల్ అల్లైహి వ సల్లం) చనిపోలేదని నమ్మిపారు కూడా చాలా వరకు ఉన్నారు. కాని వారి గురించి లల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَقْتَ مِنْ قَبْلِهِ الْأَرْضَلُ أَفَيْنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أَنْقَبَتِمْ عَلَىْ أَعْقَدِكُمْ وَمَنْ يَنْقِلِبْ عَلَىْ عِقْبَيْهِ فَإِنَّ يَعْصِيَ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَعْزِزِيَ اللَّهُ أَنَّكَ كَرِيرِينَ ﴾ ﴿ ١٤ ﴾ آل عمران: ١٤

“మరియు ముహామ్మద్ కేవలం ఒక సందేశపారుడు మాత్రమే! వాస్తవానికి అతనికి పూర్వం అనేక సందేశపారులు గడిచిపోయారు. ఏమీ? ఒక వేళ అతను మరణిస్తే, లేక హత్య చేయబడితే, మీరు వెనుకంజవేసి

మరలిపోతారా? మరియు వెనుకంజవేసి మరలిపోయేవాడు అల్లాహ్‌కు ఏ మాత్రం నష్టం కలిగించలేదు. మరియు కృతజ్ఞతాపరులైన వారికి అల్లాహ్‌తరిన ప్రతి ఫలాన్ని ప్రసాదిస్తాడు” (సూరతు ఆల ఇమాన్: 144)
మరొక చోట అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿إِنَّكَ مَيْتُ وَلَا تَمْتُونَ ﴾ ٣٠ ﴿تُمَّ إِنَّكَ لَمْ يَمِّنْ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْصِمُنَّ﴾ الزمر: ٣٠ - ٣١

“(ఈ ముహామ్మద్!) నిశ్చయంగా, (ఒక రోజు) నీవు మరణిస్తావు మరియు నిశ్చయంగా, వారు కూడా మరణిస్తారు. – ఆ తరువాత నిశ్చయంగా పునరుత్థాన దినమున మీరంతా మీ ప్రభువు సమక్షంలో, మీ వివాదాలను విన్నపించుకుంటారు.” (సూరతుజ్ జూమర్:30-31)

ముహామ్మద్(సల్లల్హు అలైహి వ సల్లం) ఒక ధైవ ప్రవక్త మాత్రమే. అంటే ధైవదోత్యం మూలంగా ఆయనకు ఈ లోకంలో విశ్వాత ప్రాప్తించింది. అంతమాత్రాన ఆయన మానవ సహజమైన విషయాలకు అతీతులు కారు. ధైవిక గుణాలు కలిగివున్న వ్యక్తి కూడా కారు. కనుక ఆయనకు మరణం కూడా ఏనాటికైనా అసంభవమైన విషయమేమీ కాదు.

ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హు అలైహి వసల్లం) మరణించిన రోజు హజత్ అబూబకర్ (రథియల్లాహు అన్న) ఇలా అన్నారు: “ఎవరైతే ముహామ్మద్(సల్లల్హు అలైహి వ సల్లం)ను ఆరాధిస్తారో, వారు ముహామ్మద్(సల్లల్హు అలైహి వ సల్లం) గతించిపోయారని తెలుసుకోవాలి. కాని ఎవరైతే కేవలం అల్లాహ్ను ఆరాధిస్తారో, ఆయన నిత్యాడు, సజీవుడు అని తెలుసుకోవాలి”(బుఫారీ)

గమనిక: ప్రవక్త ఈసొ (అలైహిస్సలామ్) ప్రశయానికి దగ్గరలో ఆకాశం నుండి దిగివచ్చి ఈ భూలోకంలో కొన్ని సంవత్సరాలు ఉండి చనిపోతారు. పూర్తి వినరాలకై “అదిగో ప్రశయం దగ్గరకు వచ్చేస్తాంది” అన్న పుస్తకాన్ని చదచండి.

పుణ్యాత్మలు మరియు ష్టోదులు:

కొంత మంది ప్రజలు పుణ్యాత్మలకు మరియు ష్టోదులకు మరణం లేదు వారు తమ సమాధులలో సజీవంగా ఉంటారని భావిస్తారు. మరియు అనేక మంది సామాధి చేయబడిన పుణ్యాత్మలు మన మాటలను మరియు మన దుఱలను ఏంటారు, మన కష్టాలను దూరం చేస్తారు, మనం వారిని వేడుకుంటే వారు అల్లాహ్ వద్ద మనకోసం వారు సిఫారసు చేస్తారనే విశ్వాసాలకు గురికాబడి, ఆ సమాధుల వద్దకు పోయి, అనేక విధాలుగా వారిని ఆరాధిస్తారు. తమ విశ్వాసాలకు ఆధారంగా ఖుర్జాన్ నుండి కొన్ని ఆయతులను చూపుతారు:

﴿ وَلَا نَتُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاهُ وَلِكِنَّ لَا تَشْعُرُونَ ﴾ الْبَقَرَةُ: ١٥٤
 “అల్లాహ్ మార్గంలో చంపబడినవారిని మృతులు అని అనకండి. వారు బుతికే ఉన్నారు. కాని ఆ విషయం మీకు అర్థం కాదు.”

(సూర్యతుల్ బఫురా: 154)

మరొక చోట ఇలా ఉంది:

﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاهُ اللَّهُ عِنْدَ رَبِّهِمْ بِرَبْوَةٍ ﴾ آل عمران: ١٦٩
 “అల్లాహ్ మార్గంలో చంపబడిన వారిని సుతరామూ మృతులుగా తలపోయకండి. వారు జీవులు. వారికి తమ ప్రభువు వద్ద ఆహారం ఇవ్వబడుతుంది” (ఆల ఇమ్రాన్:169)

అల్లాహ్ మార్గంలో అమరగతి నొందిన వారిని మృతులని అనకూడదు. ఎందుకంటే వారి గౌరవార్థం ఇలాంటి మాటలు అనరాదన్నమాట! ఈ సమాధి జీవితాన్ని “బర్జఞ్ జీవితం” అంటారు. దీన్ని మనం అర్థం

చేసుకోలేము. ఈ జీవితం వివిధ స్థాయిలల్లో ప్రవక్తలకు, విశ్వాసులకు చివరికి అవిశ్వాసులకు కూడా ఇవ్వబడుదుంది. అమరగతుని ఆత్మ - కొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం విశ్వాసి ఆత్మ కూడా - ఒక పక్షి రూపంలో ఉండి స్వర్గంలో తాను కోరినచోట విహారిస్తూ ఉంటుంది.

(ఇబ్బే కీర్తి, తప్పిర్ అహోన్ నుల్ బయాన్ తెలుగు: 105)

మరి ఆ జీవితాన్ని స్థాలంగా ఎలా అర్థం చేసుకోవాలి అన్నది ప్రశ్న. సమాధులలోకి వారి ఆత్మలు తిరిగి పంపబడతాయినీ, దైవానుగ్రహాలను ఆస్వాదిస్తూ వారు అందులో పోయిగా ఉంటారని కొంత మంది విద్యాంసులు అభిప్రాయపడ్డారు. స్వర్గంలో పండ్పు ఫలాల సువాసనను పీల్పుతూ వారు సుఖంగా, సంతృప్తికరంగా ఉంటారని మరి కొందరు వ్యాఖ్యానించారు. అయితే హాదీను ద్వారా మూడో విషయం కూడా తెలియవస్తుంది. అదేమిటంచే వారి ఆత్మలు పచ్చని పక్షుల ఉదరాలలోకి ప్రవేశపెట్టి బడతాయి. అపి స్వర్గంలో తింటూ త్రాగుతూ, అందలి అనుగ్రహాలను తనిపితీరా ఆస్వాదిస్తూ ఉంటాయి.

(ఘత్కాల్ ఖదీర్ - సహార్వా ముస్లిం, తప్పిర్ అహోన్ నుల్ బయాన్ తెలుగు: 314)

షైన ఇవ్వబడిన రెండు ఆయతులలో కూడా అల్లూర్ తెలియజేసిన విషయం ఏమనగా? పుణ్యత్తుల స్వర్గ జీవిత వాస్తవికత గురించి మరియు వారు పాందే అనుగ్రహాల వాస్తవికత గురించి మాత్రమే. కాని వారు మా మాటలు లేక మా మొరలు, మా దుఱలు వింటారు, మా కొరక్క అల్లూర్ యందు దుఱలు లేక సిఫారసు చేస్తారనే విషయం ఎక్కుడ ఉంది? షైగా వారి జీవితం పరలోక జీవితం. భూలోక జీవితానికి సంబంధించినది కానే కాదు. ఆ జీవితాన్నే ‘బర్జభ్ జీవితం’ అంటారు.

బర్జఫ్ జీవితాన్ని గురించి మనం ఖుర్జాన్ మరియు శాదీసు గ్రంథాలను చదివితే పుణ్యాత్మలు మరియు పాపాత్మలు అందరూ వారి కర్మల ప్రకారం పరలోక జీవితాన్ని పొందుతారు. కానీ పుణ్యాత్మలు అల్లాహ్ అనుగ్రహాలు పొందుతుంటారు. మరియు పాపాత్మలు శిక్షలకు గురికాబడుతుంటారు. కనుక ఇద్దరి జీవితం ‘బర్జఫ్’, జీవితమే తప్ప ఇహలోక జీవితానికి సంబంధం కానేకాదు. కనుక ఈ భూలోక జీవితంతో సంబంధం తగిపోయినవారిని మరణించారు అంటాము.

కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “కుల్లుమ్ మన్ అలైహో షాన్ న యబ్బా వణ్ణపూ రజ్జిక జూల్ జలాలి వల్ ఇక్కామ్” (భూమండలంపై ఉన్నవారంతా నశించి పోవలసినవారే-ఎప్పటికీ మిగిలి ఉండేది ఘనత, గౌరవం గల నీ ప్రభువు అస్తిత్వం మాత్రమే) (సూర్యతుర్ రహ్మాన్:26-27)

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్) పై ‘దరూద్ దుఆ’ చదవడం ప్రతి ముస్లింపై ఉన్న ప్రాధిమిక హక్కుః

అల్లాహ్ ఖుర్జాన్ గ్రంథంలో ఇలా ఆదేశించాడు: “నిశ్చయంగా అల్లాహ్ ఆయన దూతలు కూడా దైవప్రవక్తపై కారుణ్యాన్ని పంపిస్తున్నారు. ఓ విశ్వాసులారా! మీరు కూడా అతనిపై దరూద్ పంపండి. అత్యధికంగా అతనికి ‘సలాములు’ పంపుతూ ఉండండి.” (సూర్యతుర్ అహ్మాజాబ్:56)

అల్లాహ్ మరియు దైవదూతలు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహి వసల్) ఉన్నత సోపానాల కోసం ప్రార్థిస్తున్నారు. కాబట్టి భూమానులు కూడా ఆయన

కోసం ప్రార్థిస్తూ ఉండాలనీ, ఆయనకు ‘సలాం’ పంపిస్తూ ఉండాలని అల్లూహ్ ఆదేశించాడు.

ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “జూమా రోజు నాకై అత్యధికముగా ‘దరూద్ దుఅ’ చదవండి. మీ దరూద్ నావద్దకు చేర్చబడుతుంది.” (అబూదావూద్, ఇబ్నుమాజూ)

సహీహ్ బుఫారీలో ఒక హాదీసు ఇలా ఉంది: “దైవప్రవక్తా! (సల్లల్హుఅలైహి వ సల్లం) ‘సలాం’ పంపే పద్ధతి మాకు తెలిసిందే (అంటే అత్యధియ్యాత్ పరించే సమయంలో ‘అస్సలాము అలైక అయ్యహూన్జియ్య....’ అని చదువుతాము. కాని మేము ‘దరూద్’, ఎలా పంపేది?” అని ప్రియ సహచరులు (రదియల్లాహు అమ్మం) సందేహపడగా, ఆయన (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) నమాజులో పరించే ‘దరూదే ఇబ్రాహీం’ను నేర్చారు.”

మరియు హాదీసు గ్రంథాలలో క్లష్టమైన పదాలు కూడా ఉన్నాయి, అవి: “సల్లల్హుఅలా రసూలిల్లాహీ వసల్లం” మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వ సల్లం) కోసం ప్రతి అజాన్ పలుకుల తరువాత ‘దరూద్ దుఅ’ తో సహ ‘వసీలా దుఅ’ను చదువుతాము. “ఎవరైతే ఆ దుఅను ప్రతి అజాన్ తరువాత చదువుతారో వారి కొరకు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వ సల్లం) ప్రశయ దినాన సిథారసు చేస్తారు.” (బుఫారీ:579)

కాని “అస్సలాతు వస్సలాము అలైక యూ రసూలల్లాహ్” అని ప్రవక్త (సల్లల్హుఅలైహి వ సల్లం) స్వయంగా వింటున్నారు, ఆయన బుతికే ఉన్నారు, మన సభలలో, సమావేశాలలో ప్రత్యేకమవుతారు అనే నమ్మకంతో పంపే సలాము ధర్మ సమ్మతం కాదు. (పూర్తి వివరాలకై త్స్విర్ అహాననుల్ బయాన్ తెలుగు: 1842-1843వ పేజిలను చదవండి).

పుణ్యాత్ముల మరణానంతరం వారి ఉన్నత స్థానాల కొరకు
దుఱ చేయడం ధర్మం:

మనం సహాల పట్ల మరియు తాబయాన్ పట్ల, పుణ్యాత్ముల పట్ల
మరియు అల్లాహ్ ఆజ్ఞకు కట్టబడి ఉన్న ముస్లిములందరి పట్ల వారి ఉన్నత
సోపానాల కోసం ప్రార్థనలు చేస్తూ ఉండాలి. కనుక అల్లాహ్ ఇలా
తెలియజేసాడు:

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوكُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ كَرِبَّاً أَغْفِرْ لَكُمْ وَلَا يَحْرُجُنَا الَّذِينَ سَبَقُوكُمْ
بِالْإِيمَانِ وَلَا يَجْعَلُ فِي قُلُوبِنَا غُلَامَلَيْلَانِينَ مَأْمَنُوا كَرِبَّاً إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴾ ١٠ ﴾ الحشر: ١٠﴾
వారు ఇలా నేడుకుంటారు: “ఓ మా ప్రభూ! మమ్మల్ని మరియు మా కంటే
ముందు విశ్వసించిన మా సోదరులను క్షమించు. మరియు మా
హృదయాలలో విశ్వాసుల పట్ల ద్వేషాన్ని కలిగించకు. ఓ మా ప్రభూ!
నిశ్చయంగా సీవు చాలా కనికరించేవాడవు, అపార కరుణాప్రదాతవు.”

(సూరతుల్ హాఫ్:10).

పుణ్యాత్ముల కొరకు అల్లాహ్ ఉన్నత స్థానాలు ప్రసాదించాలని మనం
ప్రార్థించాలి. కాని ప్రవక్తలను లేక పుణ్యాత్ములను మొరపెట్టుకోవడం, వారు
మన నష్టైలలో, కష్టైలలో ఆదుకుంటారనే చిర్క మరియు బద్దిలత్
విశ్వాసాలు ‘అహోలున్ సున్నత్ వల్ జమాఅత్’కు వర్తించవు.

3-షైతాన్ శౌలియూలు

సూఫీ వర్లకు చెందిన వారి కారణంగా చాలా మంది ప్రజలు ఇస్లాం స్వీకరించారు. వారు చాలా మంది ప్రజలకు ధర్మ మార్గాన్ని బోధించారు. వారు అల్లాహ్ కు ఎంతో ప్రియులు అని అంటుంటారు. మరియు వారి పేరున అనేక కథనాలు కూడా రచించారు. మరియు వారు అనేక అద్భుతాలు కలిగి ఉన్న మహానీయులు అని అంటారు. వారి అద్భుతాలను మనం అనేక చోట్ల చూస్తునే ఉన్నామని కొంత మంది ప్రజలు కథలు కథలుగా చెప్పుకుంటూ ఉంటారు.

కనుక మనం సూఫీలకు చెందిన శౌలియాల విశ్వాస సిద్ధాంతాలను తెలుసు కుందాము. ‘పీయా’ వర్గీయులు మరియు సూఫీల వర్గీయులు పుణ్యాత్మకుల పేరిట అధర్మ రీతిలో కొన్ని సిద్ధాంతాలు రచించుకున్నారు. ఆ సిద్ధాంతాలకు ఖుర్జాన్ మరియు హదీసుల ద్వారా ఎలాంటి ప్రమాణికతలు లేవు. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్) చిట్టచివరి ప్రవక్త, మరియు ఆయన తరువాత ఏ ప్రవక్త కూడా రాడు, ఆయన ప్రవక్తలందరిలోకిల్లా ఒక మహోన్నతమైన స్థానాన్ని పాంది ఉన్నారనే విషయం మనందరికి తెలిసిందే. మరియు మనందరి విశ్వాసం కూడా అదే.

కాని కొంత మంది తాము శౌలియాలంటూ ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్) చిట్టచివరి ప్రవక్తా తరహాలో చిట్టచివరి ‘వలీ’ ఉన్నారంటూ కొంత మంది ‘సూఫీలు’ బుకాయిస్తున్నారు. మరియు చిట్టచివరి ‘వలీ’ తరువాత ఇతర ఏంక్క ‘వలీ’ ప్రశయం వరకు రాడు, ఆ చిట్టచివరి ‘వలీ’ శౌలియా లందరిలోకిల్లా ఒక మహోన్నతమైన స్థానాన్ని పాంది ఉన్నారనే విషయాన్ని

తెలిపారు. అంతే కాకుండా చిట్టచివరి ‘వలీ’ గొప్పతనం ప్రవక్తలకంటే గొప్పది అని ప్రచరించారు.

కనుక ‘సూఫీ’ మార్గానికి చెందిన ఒక గురువు “అల్హాకీముత్ తిర్మిదీ” (ఖత్యూల్ విలాయా) అనే పుస్తకంలో ఇలా రచించాడు: “ఒక వలి తన అంతర్య భావంతో నేరుగా అల్లాహ్‌తోనే కలుసుకుంటాడు. – కనుక జౌలియాలు ప్రవక్తల కంటే గొప్పవారు.”

ఆ విధంగా అతను ఒక్కడే భావించలేదు. అనేక సూఫీలు కూడా అదే విశ్వాసానికి చెందినవారు ఉన్నారు. వారిలో అతి ముఖ్యమైనవారు “ఇబ్ను అరబీ” మరియు “ముహమ్మద్ జిన్ ఉస్కాన్ అల్ మర్గని అస్సదానీ” (అతను సూడాన్ దేశంలో “తరీఫా ఖతమియ్యా” అని ఒక వర్గంగా తయారు చేసుకున్నాడు) మరియు “అత్ తీజానీ” అనే ఆ ముగ్గరు పదమూడవ(హిజి) శాతాబ్దములో ఉండేవారు. వారిలో ప్రతి ఒక్కరు “నేనే చిట్టచివరి వలీ” అని చెప్పుకునేవారు.

“ఇబ్ను అరబీ” అనేవాడు ఇంకా ముందుకు సాగి, తనను తాను చిట్టచివరి ‘వలీ’ అని దావా చేయటు కొరకు – ముహమ్మద్(సల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఒక హదీసులో దైవదోత్యపరిసమాప్తి సింద్యాంతానికి గురించి తెలియజేసిన ఉదాహరణను: (అంటే; ప్రవక్తలందరి ఉపమానం ఒక భవనం పంచిది. ఎల్లాపే ఒక ఇల్లను కట్టడానికి మొత్తం ఇటుక రాళ్ళు పేర్కిన తపువాత చివరి ఒక ఇటుకను మాత్రం పేర్కి ఆ భవనంను సమాప్తం చేస్తారో, అలా దైవ ప్రవక్తలందరిని పంపిన తరువాత అల్లాహ్ సన్ను పంపి ప్రవక్తల పరంపరను సమాప్తం చేసాడు) “ఇబ్ను అరబీ” కూడా “జౌలియాఅల్లాహ్” సమాప్తి సిద్ధాంతానికి అలాంటి ఉపమానంతోనే పోల్చుకొని ఇలా అన్నాడు:

“బౌద్ధియాల సమాప్తి పరంపరకు చెందిన చివరి ఇటుకను నేనే, అల్లాహ్
బౌద్�ధియాలందరిని పంపిన తరువాత చిట్ట చివరి వలీ పరంపరను నాతోనే
సమాప్తం చేసాడు” అని పోల్చుకున్నాడు.

అలా అనేక సూఫీలు తాము బౌద్ధియాలంటూ, తమ గొప్పతనాలను
ప్రవక్తల గొప్పతనాలకంటే ఎక్కువ భావించాలని కొన్ని సిద్ధాంతాలను
తెలియజేసారు.

1- ప్రవక్తలు బహిర్గతమైన(జాహిరి) ధర్మ శాస్త్రాన్ని (సమాజు, ఉపవాసాలు
వంటి ఆరాధనలు) మాత్రమే బోధించారు.

కాని చిట్టచివరి ‘వలీ’ అంతర్గతమైన(బాతిని) శాస్త్రాన్ని (పవక్త ముహమ్మద్
(సల్లల్హు అలైఫి వ సల్లం) తెలియజేయని విషయాలను) బోధించారు. అంటే;
బౌద్ధియాలు నేరుగా అల్లాహ్ నుండి మనోజ్ఞానం పొందుతున్నారు.

2- ప్రవక్తలు ఇతరుల సహాయం(జిబయాల్)తో దైవవాణిని పొందుతారు.
బౌద్ధియాలు నేరుగా అల్లాహ్తోనే జ్ఞానాన్ని పొందుతారు. అందుకని
ప్రవక్తలు బహిర్గగా (జాహిరి) ఉన్న విషయాలను సరిదిద్దుతారు. కాని
బౌద్ధియాలు ప్రజల ఆంతర్యాల(బాతిని)ను సరిదిద్దుతారు.

3- ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హు అలైఫి వ సల్లం) తరువాత రెండు తరాలకు
చెందిన ముస్లిం ప్రజలు తాబయాన్, తబెతాబయాన్ మాత్రమే
పుణ్యత్వాలు. కాని ‘చివరి వలీ’ తారువాత అయిదు తరాల వరకు చెందిన
ముస్లిం ప్రజలకు నరకాగ్ని శిక్షలు ఉండవు.

4- ప్రవక్తలకు దైవవాణి అల్లాహ్ ఇష్టానుసారం ఇష్టబడుతుంది. కాని అంతిమ ‘వరీ’ ఆంతర్య సాధన కారణంగా దైవవాణి కుమ్మరించిబడింది. అందుకని అంతిమ ‘వరీ’ అంతిమ ప్రవక్త కంటే గొప్పవారు.

సూఫీల విశ్వాసం ప్రకారం మానవులలో మొదటి స్థానానికి చెందిన మహాసీయులు ‘బౌలియాలు’ తరువాత ‘నబీ’ ఆ తరువాత ‘రసూల్’ అని అంటారు. (పర్సీ అభీదతుత్త తహోవీహ, బాబ్ అభీదతు ఖత్కుల్ బౌలియా:1/667).

అలా వారు తమను తాము బౌలియాలంటూ ప్రవక్తలకంటే గొప్పవారుగా తెలియజేసారు. తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహివసల్లం) గారిని అనుసరించకుండా తమ ఇష్టానుసారంగా ప్రవర్తించి, వారి ఆరాధన విధానం ఆంతర్య భావాలతో కూడి ఉన్నది. అందుకని ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహివసల్లం) ఆరాధన విధానాన్ని విస్కరించి సూఫీ బౌలియాలు పాటించే అధర్మ విధానాలు గొప్పవని అంటున్నారు.

అలాంటి విధానాలు మరియు విశ్వాసాలు షైతాన్ మార్గానికి చెందినవి కాదంటారా? వాటిని అనుసరించేవారు షైతాన్ బౌలియాలంటారా? లేక అల్లాహ్ బౌలియాలంటారా?

నిశ్చయంగా వారు షైతాన్ బౌలియాలు, వారు అమాయక ప్రజలను తాము బౌలియాలంటూ తమమైపై మరల్పుకొని కొంతమంది ప్రజలను ‘ఖలీఫాలు’గా మరియు ‘మురీద్లు’గా నియమించుకొని ‘సూఫీలు’ వర్గ విస్తారణ కొరకు ఏజంట్లుగా వారిని ఎన్నుకుంటారు. ఆ ఏజంట్లు ద్వారా అమాయక ప్రజలను ప్రభావితం చేసి తమ చుట్టూ తీవ్రించుకుంటారు. అమాయక ప్రజలు నమ్మేటట్లుగా ‘మహిమలు’ పేరుతో కొన్ని జిమ్మగ్లులు చేసి బౌలియాల

‘కరామతులు’ అంటారు. అంతే కాకుండా అసహజమైన కొన్ని కార్యాలకు (అంటే ఎలాంటి ఆధారంలేకుండా గాలిలో తేలినట్లు కనబడటం, ఒక ఊరులో ఉండి అనేక పట్టణాలను అదే సమయంలో తీరుగుతున్నట్లు మరియు అక్కడి సమస్యలను చక్కదిద్దున్నట్లు అని చెప్పుకోవటం) తాము అర్థాలని అంటారు.

మరియు ప్రజలు వారి సూచనలను పాటిస్తే, ఔలియాల సిఫారసు తప్పదని బుకాయిస్తుంటారు. ప్రశయ దినం ఔలియాల సిఫారసు లేనిదే అల్లాహ్ వద్ద కూడా క్షమాపణ ఉండడని అమాయక ప్రజలను నమ్మబలుకుతారు. వారు చనిపోతే వారి సమాధులను నిర్మిస్తారు. కాని ఔలియాలకు మరణం లేదని నమ్మిస్తారు. ఔలియాలు సమాధులలో సజీవంగా ఉన్నారు, మన కష్టాలను, నష్టాలను, సుఖ దుఃఖాలను, గమనిస్తానే ఉన్నారు. మరియు వారి ద్వార అనేక కరామత్తుల జరుగుతునే ఉంటాయి అని అంటారు. అంతే కాకుండా వారి సమాధులను జియారత్ చేస్తే, వారి ఆశీస్సులు పొందగలరు, సంతానం లేనివారికి సంతాన ప్రాప్తి కలుగుతుంది, అస్వస్తులు స్వస్థతను పొందుతారు, కష్టాలు మరియు దుఃఖాలు అట్టే దూరమై పోతాయని నమ్మిస్తారు. ఇలా అనేక సమస్యలకు సమాధానం వారి ద్వార లభిస్తుందని ప్రచారం చేస్తారు.

సమాధుల వద్ద ప్రజల నమ్మకాల ప్రకారం జరిగినా అశ్వర్య పడవలసిన విషయం ఏమి కాదు. ఎందుకంటే? అలాంటి వారి స్నేహితులు పైతానులు, ఆ పైతానులే వారి మంత్రాలకు సహాయ పడతాయి. వారి వద్ద ఉన్నిటి కరామత్తు కావు, పైతానుల మంత్రాలు మరియు కనికట్లు అని మనం భావించాలి. ఎందుకంటే? పైతానులు వారి ద్వారా పిర్కు మరియు అల్లాహ్ అవిధీయత కోరుతాయి, కనుక వారు వారి కోరికను పిర్కు కార్యాల ద్వారా తీరుతారు. వారు పైతానులకు అనుగుణంగా అనుసరిస్తారు. తరువాత

షైతాన్ మీకు బద్ధ విరోధి అసీ, అతని అడుగుజాడల్లో నడవటం వినాశానికి హేతువన్న సంగతిని ఎంత మొత్తుకున్నా మీరు వినలేదెందుకు? ఆ మాత్రం మీకు బుద్ధి లేకపోయిందా? నేనే మీ ప్రభువునసీ, ఉపాధిని ప్రసాదించేవాళ్ళి నేనేనని, రేయింబవశ్శ ఖమ్మల్ని కనిపెట్టుకుని ఉండేది నేనేనని, కనుక మీరు నాకే విధేయులై ఉండాలని కూడ నేను మీకు చెప్పేను కదా! మీరు షైతాన్ శత్రువున్ని నా ఆరాధనలోని సత్యతను గ్రహించకుండా మూర్ఖంగా ప్రవర్తించారు.

హజుత్ ఆయాపో(రజియల్లాహు అన్నా) కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తమ మరణ సమయాన ఇలా ప్రవచించారు:

“అల్లాహ్ యూదుల్ని, క్రైస్తవుల్ని శచించాడు. వారు తమ ప్రవక్తల సమాధుల్ని సజ్జదా (ఆరాధ్య) నిలయాలుగా చేసుకున్నారు.” (బుఫారీ)

షైన ఇవ్వబడిన హదిసును గమనించినట్లయితే ప్రవక్తల సమాధులను ఆరాధ్య నిలయాలుగా చేసుకోకూడదు. అలాంటప్పుడు పుణ్యాత్మక సమాధులను ఆరాధన పరంగా గౌరవించడం, వారిని మొరపెట్టుకోవడం వంటి అధర్మ కార్యాలు ధర్మం ఎలా అవుతాయి? మరియు యూదులు, క్రైస్తవులు అల్లాహ్ ఆగ్రహానికి గురికాబడిన ముఖ్య కారణం సమాధులను ఆరాధ్య నిలయాలుగా చేసుకోవడమే అన్న విషయం హదిసుల ద్వార తెలుస్తున్నది.

సత్య ధర్మాన్ని విశ్వసించే ఇస్లామీయ సాదరులారా! మీరే ఆలోచించండి! సూఫీల మరియు షైతాన్ శైలియాల సిద్ధాంతాలు పూర్తిగా మాగ్గ భ్రమ్మలకు అసుగుణమైనవి కావా? వారి మాగ్గం షైతాన్ మాగ్గం కాదా? వారు అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారిని ప్రేమిస్తారా? మనం వారిని పుణ్యాత్మకులుగా భావించాలా? వారు అల్లాహ్కు సన్నిహితులా? వారు అసలు ముస్లిములా?

4 - ಕೃತ್ಯಾರ್ಥಿ ಶ್ರಮಿಕ್ಯಾರ್ಥಿ

1-ಹಾಜರ್ತ ಇಮಾಮ್ ಅಬೂಸೀಫಾ, 2-ಹಾಜರ್ತ ಇಮಾಮ್ ಷೈಫಲ್, 3-ಹಾಜರ್ತ ಇಮಾಮ್ ಅಹ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಹಾಮ್ರ್ಲ, 4-ಹಾಜರ್ತ ಇಮಾಮ್ ಮಾಲ್ಕ್ (ರಹ್ಮಾತುಲ್ಲಾಹ್ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅಜ್ಞಾಯಾನ್). ‘ಅಪ್ಪಾಲುನ್ ಸುನ್ನತ್ತ ವರ್ ಜಮಾಂತ’ ವರ್ಗಾನಿಕಿ ಚೆಂದಿನವಾರು. ಮರಿಯು ವಾರಂದರು ಇಸ್ಲಾಮೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಗುರುವುಲು. ವಿಶ್ವಾಸಪರಮ್ಯನ ಮೌಲಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಾಲಲ್ಲೋ ವಾರಂದರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಂ ಒಕ್ಕಂತೆ. ಒಕ್ಕೇಳ ಪಾಕ್ಷಿಕ (ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಿನ್ನಪಾಟಿ) ಅಂಶಾಲಲ್ಲೋ ವಾರಿಮಧ್ಯ ವಿವಿಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯಲುಂಟೆ ವಾಟಿನಿ ಖುರ್ರಾನ್ ಮರಿಯು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಮ್ಯನ್ ಹಾದೀಸುಲ ವೆಲುಗುಲ್ಲೋ ಪರಿಪುರಿಂಚುಕೋವಲಸಿಂದಿಗಾ ಆದೇಶಾಲ ಇಚ್ಛಾರು. ಪೈಗಾ ವಾರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಾಲಕು ಸರಿಪಡೆ ಹಾದೀಸುಲ ಆಧಾರಾಲು ಲೇವಂಟೆ, ಮೂರ್ಖಂಗಾ ಅನುಸರಿಂಚಕೂಡದನ್ನಿ ಇಮಾಮುಲಂದರೂ ಮುಕ್ತಕಂರಂಲ್ಲೋ ಪೊಚ್ಚರಿಂಚಾರು.

ಹಾಜರ್ತ ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಹಾಸೀಫಾ(ರಹ್ಮಾತುಲ್ಲಾಹ್ ಅಲ್ಲಾಹ್) ತೀರ್ಯಃ:

ಹಾಜರ್ತ ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಹಾಸೀಫಾ(ರಹ್ಮಾತುಲ್ಲಾಹ್ ಅಲ್ಲಾಹ್) ಗಾರು ಇಲಾ ಆದೇಶಿಂಚಾರು:

(إذا صح الحديث فهو مذهبى) [ذكره ابن عابدين في الحاشية 63/10]
“ಏ ಹಾದೀಸು ಸಹೀವ್ (ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಮ್ಯನ್ದೈ) ಉಂಟ್ ಅದೆ ನಾ (ನಾ ಮಾರ್ಗಂ ಪರಂತಿ) ಮಜ್ಹಬು.” (ಇಬ್ರೇ ಆಜಿದ್ 10/63)

ಮರ್ಕೋಕವೋಟ ಇಲಾ ತೆಲಿಯಜೆಸಾರು:

“ನಾ ಮಾಟ ಸಹೀವ್ ಹಾದೀಸ್ಕು ವ್ಯತಿರೆಕಂಗಾ ಉಂಟೆ ದಾಸಿನಿ ಗೋಡಕು ವಿಸರಿ ಕೊಟ್ಟಂಡಿ.” (ಶಂಖಾಜಾಲ್ ಹೈಮಾಮ್:62)

హజత్ అబ్దుల్ వహబ్ షైరానీ(రహ్యతుల్లాహీ అలైహి) ‘రద్దే తథీద్’ అనే పుస్తకంలో ఇమామ్ అబూహాసీఫా(రహ్యతుల్లాహీ అలైహి) ఆదేశించినట్లు ఇలా ప్రచరించారు:

(حرام على من لم يعرف دليلاً أن يفتى بكلامي) [ذكره ابن عبد البر في الانتقاء ص 145، وابن القيم في الإعلام/2 309]

‘నేను ఇచ్చిన తీర్పుకు (హదీసు లేక ఖుర్జాన్) ఆధారం తెలుసుకోకుండా ఏ వ్యక్తి ఘత్యా (తీర్పు) జారి చేయకూడదు’.

(وكان إذا أفتى يقول: هذا رأي النعمان بن ثابت يعني نفسه وهو أحسن ما قدرنا عليه فمن جاء بأحسن منه فهو أولى بالصواب) [الياقوت والجوهر 96/2]

మరియు ఆయన ఏదైనా ఒక తీర్పు(ఘత్యా) ఇవ్వక ముందు ఇలా అంటుండేవారు: “ఇది నౌమాన్ బిన్ సాబిత్ (ఇమామ్ అబూ హాసీఫా)కు చెందిన ఒక అభిప్రాయం మాత్రమే, ఎవరైనా దీనికంటే మంచి అభిప్రాయం తెలిపితే అది ఇంకా మంచిది మరియు సరైనది”.

(అల్యవాఫీత్ వల్ జవాహీర్: 2/96, సిరాతు ముస్తఫీమ్:30)

హజత్ ఇమామ్ షైకానీ(రహ్యతుల్లాహీ అలైహి) తన పుస్తకంలో ఇలా ప్రచరించారు:

ఇమామ్ అబూ హాసీఫా(రహ్యతుల్లాహీ అలైహి) గారిని: ‘మీ మాట (తీర్పు) ఖుర్జాన్(తీర్పు)కు వ్యతిరేకంగా ఉంటే ఏం చేయాలి?’ అని అడిగారు.

దానికి ఆయన: ‘నా మాటను వదలీ ఖుర్జాన్(తీర్పు)ను తీసుకోండి’ అని అన్నారు.

తరువాత: ‘మీ మాట(తీర్పు) హదీస్ (తీర్పు)కు వ్యతిరేకంగా ఉంటే ఏం చేయాలి?’ అని అడిగారు.

దానికి ఆయన: ‘నా మాటను వదలీ హదీస్ (తీర్పు)ను తీసుకోండి’ అని అన్నారు.

తరువాత: ‘మీ మాట (తీర్పు) సహాబి మాట(తీర్పు)కు వ్యతిరేకంగా ఉంటే ఏం చేయాలి?’ అని అడిగారు.

దానికి ఆయన: ‘నా మాటను వదలీ సహాబి మాట(తీర్పు)ను తీసుకోండి, అని అన్నారు. (అల్ఫోలుల్ ముఫీద్ లిస్టోకానీ, సిరాతు ముస్తఖీమ్:30-31)

హజత్ ఇమామ్ షాఫియా (రహ్మానుల్లాహీ అలైహి) తీర్పు:

బైహిఫీ మరియు హకిమ్ అనే హదీసు గ్రంథాలలో హజత్ ఇమామ్ షాఫియా (రహ్మానుల్లాహీ అలైహి) గారు ఆదేశించినట్లు ఇలా ప్రచరించారు:

[إذا صاح الحديث فهو مذهبي] [ذكره ابن عابدين في الحاشية 63/10].
“నీ హదీసు సహిహ్ (ప్రామాణికమైనదో) అయి ఉంటుందో అదే నా (నీ మర్గం పద్ధతి) మజ్హాబు.” (ఇబ్న్ ఆజదీన్ 10/63, సిరాతు ముస్తఖీమ్:32)

మరోకచోటు ఇలా తెలియజేసారు:

[أرأيت كلامي يخالف الحديث فاعملوا بالحديث واضربوا كلامي الماء] [البياقيت والجواهر 96/2]
“నీ మాట సహిహ్ హదీసుకు వ్యతిరేకంగా ఉంటే, మీరు ఆ హదీస్ ప్రాకారమే అనుసరించండి, నీ మాటను గోడకు విసరి కొట్టండి.”

(అల్యవాఫీత్ వల్ జవాబీర్: 2/96, సిరాతు ముస్తఖీమ్:32)

హజత్ ఇమామ్ మాలిక్ (రహ్మానుల్లాహీ అలైహి) తీర్పు:

హజత్ అబ్దుల్ వహబ్ షారాసీ(రహ్మానుల్లాహీ అలైహి) ఒక పుస్తకంలో ఇమామ్ మాలిక్(రహ్మానుల్లాహీ అలైహి) ఆదేశించినట్లు ఇలా ప్రచరించారు:

(ما من أحد إلا مأخذ من كلامه ومردود عليه إلا رسول الله صلى الله عليه وسلم) [البياقيت والجواهر 96/2]

“ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాట తప్ప, ఇతరుల ఎవరి మాటపైనా అంగీకరించే మరియు తిరస్కరించే అధికారం ఉంది.”

(అల్యవాఫీత్ వల్ జవాబీర్: 2/96, సిరాతు ముస్తఖీమ్:31)

మరొక చోట ఇలా తెలియజేసారు:

(إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أَخْطَئُ وَأَصِيبُ فَانظُرُوا فِي رأِيِّي فَكُلُّ مَا وَافَقَ الْكِتَابُ وَالسِّنَّةُ فَخُذُوهُ وَكُلُّ مَا لَمْ يَوَافِقْ الْكِتَابُ وَالسِّنَّةَ فَاتَّرُوهُ) [ذَكْرُهُ ابْنِ حَزْمٍ فِي أَصْوَلِ الْأَحْكَامِ] [149/6]

‘నేను కూడా ఒక మనిషిని (ధర్మ విషయాలలో) నాతోను (ధర్మ తీర్పులో) పారపాటు జరగవచ్చు, మరియు జరగకపావచ్చు. కనుక మీరు నా (అబ్బాయాన్ని) తీర్పును చూడండి, అది గనుక ఖుర్జాన్, హదీస్ ప్రకారం ఉంటే, దానిని మీరు తీసుకోండి. మరియు ఏ తీర్పులైతే ఖుర్జాన్, హదీస్లకు వ్యతిరేకంగా ఉంటాయో, వాటిని వదలేయండి.’’

(ఉస్మాలుల్ అహ్లామ్: 6/149-లల్ ఇఖాజ్, సిరాతు ముస్తఫీమ్:31-32)

హాజర్ ఇమామ్ అహ్�స్ బిన్ హామ్ముల్ (రహ్మానుల్లాహీ అలైహిస్) తీర్పు:

హాజర్ ఇమామ్ అహ్�స్ బిన్ హామ్ముల్ (రహ్మానుల్లాహీ అలైహిస్) ఇలా హితబోధ చేసేవారు:

(لَا تَقْدِنِي وَلَا تَقْدِنَ مَالِكًا وَلَا الشَّافِعِي وَلَا الْأَوْزَاعِي وَلَا الثُّورِي وَلَا حَدِّ منْ حِيثِ أَخْذُوا) [ذَكْرُهُ ابْنِ الْقِيمِ فِي الْإِعْلَامِ 302/2، وَالْفَلَانِي - فِي الإِيقَاظِ 113]

“మీరు నన్ను అనుసరించకండి, మరియు మాలీక్, షాఫులూ, అవ్జాలూ, సారీ గారిని (ధర్మ విషయాలలో) తఫ్లిద్ చేయకండి. వారు ఎక్కడి నుండయితే ధర్మ విషయాలను తీసుకునేవారో, అక్కడి (ఖుర్జాన్ మరియు హదీసుల) నుండి మీరు కూడా తీసుకోండి.”

(అల్ యేలామ్:2/302, అల్ ఇఖాజ్: 113, సిరాతు ముస్తఫీమ్:33)

ఇలా ఇమాములందరు మరియు ప్రజలందరు ఇస్లాం ధర్మాన్ని ఖుర్జాన్, హదీసులకు అనుగుణంగా అనుసరించేవారు. నాలుగువందల సంవత్సరాల వరుకు ఇమాముల పేర్లతో వర్గాలు ఏర్పడలేదు.

కనుక హజుత్ ఇమామ్ షాహ్ వలీఅల్లాహ్ ముహాద్దిన్ ధిల్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహీ)

గారు ‘పుజ్జతుల్లాహీల్ బాలిగా’ గ్రంథంలో ఇలా ప్రచురించారు:

اعلم أن الناس كانوا قبل المائة الرابعة غير مجتمعين على التقليد الخالص لمنهاب واحد.

(حجۃ اللہ البالغة)

“ఇస్లామీయ నాలుగవ శతాబ్దము వరకు ప్రజలు ఒక ప్రత్యేకమైన ఇమామ్ గారికి కట్టబడి అనుసరించలేదు.”

అంటే; ధర్మ జ్ఞానం కలిగిన ఇమామ్ గారు ఎవరైనపుటికీ ఖుర్జాన్ మరియు హదీస్ మేరకు ఎవరి తీర్పు అనుకూలమైనదిగా ఉంటుందో, వారి తీర్పునే ప్రజలందరూ అనుసరించేవారు. ఒక ప్రత్యేకమైన ఇమామ్ గారి మాట (తీర్పు)కు కట్టబడి ఉండేవారు కాదు. మరియు నాలుగు శతాబ్దాల (ప్రాచీన పుణ్యాత్మక) కాలం వరకు ఇమాముల పేర్లతో వర్గీకరణ కూడా జరగలేదు.

కనుక హజుత్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ అజ్జెఫ్ అల్ మక్కీ హన్ఫీ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహీ) ఇలా ప్రచచించారు:

“అల్లాహ్ తన దాసులలో ఎవరికీ హనిఫీ లేక మాలికీ లేక షాఫియా లేక హమ్మదీ వర్గీయులుగా ఉండాలనీ ఆదేశించలేదు. కాని ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లలాహు అలైహీ వసల్లం) గారు తెచ్చిన ‘పరీఅత్’కు కట్టబడి ఉండాలనీ విధి గావించాడు” (అల్ ఫౌలస్ నదీద్ ఫీ బాజి మసాయాలిల్ ఇజ్తుహోద్ వల్తతభ్లీద్, బరాతేల్ హోదీన్ ఉర్రు :46)

నాలుగు ఇమాముల అదేశాల మేరకు మరియు ఇతర ధర్మ పండితుల తీర్పు మేరకు ఏదోఒక్క ఇమామ్ గారి మార్గాన్ని ఎన్నుకొని వర్గాలుగా చీలిపోయి, ఆ వర్గాలకే కట్టబడి ఉండటం ఇస్లాం ధర్మ విధానం కాదు అన్న

విషయం స్వప్తమైనది. ఖుర్జాన్ మరియు ప్రమాణికమైన హదీసులకే కట్టబడి అనుసరించవలసిందిగా ఇమాములందరూ తాకీదు చేసారు.

కనుక ఎవరైతే ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణిక హదీసులకు కట్టబడి, ముహాజిర్, అన్నారుల మరియు తాబయాన్, తబే తాబయాన్, ఇంకా ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లాహు అలైహి వ సల్లా) సాంప్రదాయాన్ని ఖచ్చితంగా అనుసరించి ప్రాచిన పుణ్యత్వుల (సలఫ్స్ సాలిఫీన్) అడుగుజాడల్లో నడుచుకుంటారో వారే రుజు మార్గాన్ని పొందినవారు మరియు ఆ మార్గాన్నే ‘అహ్లాన్ సున్నత్ వల్ జమాత్’ మార్గం అని అంటారు.

కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿وَمَنْ يُشَاقِقْ أَلَّرَسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا نَبَيَنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ عَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿وُلَوْ مَا تَوَلَّ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ١١٥ ﴿النساء: 115﴾

“మరియు తనకు సన్నార్గం స్వప్తంగా తెలిసిన పిదప కూడా, ఎవడు ప్రవక్తకు వ్యతిరేకంగా పోయి విశ్వాసుల మార్గం గాక వేరే మార్గాన్ని అనుసరిస్తాడో! అతడు అవలంభించిన త్రోవ షైన్కే, అతనిని మరల్చుతాము మరియు వానిని నరకంలో కాల్చుతాము మరియు అది ఎంత చెడ్డ గమ్యస్థానం.” (సూరతున్ నిసా:115)

5-తభీద్ (అనుసరణ) వాస్తవికత

ముస్లిం ప్రజలందరు చదువుకున్నారు లేరు, కనుక ఏదోఒక ఇమామ్ గారిని ‘తభీద్’ పాటించడం అనేది ధర్మంలోని అనివార్యమైన విషయంగా కొంత మంది ప్రజలు అభిప్రాయపడుతారు. మరియు ఖుర్జాన్, హదీసులను ప్రతి ఒక్కరు చదువుకున్నారు కాదు? అలాంటప్పుడు ‘తభీద్’ తప్పనిసరి కదా? అని కొందరు ప్రశ్నిస్తారు. దానికి జవాబుగా ధర్మ గరువులు ‘తభీద్’ అనే విషయానికి నాలుగు విధాలుగా విభజించారు.

1-వాజిబు: ప్రజలు ఒక ప్రముఖ ధర్మగురువును ఖుర్జాన్, హదీసుల ప్రకారం తీర్పునిచ్చేవారిని ఎన్నుకోవాలి. తరువాత ప్రతి విషయంలో ధర్మ తీర్పును వారితో కోరివచ్చును. ఖుర్జాన్, హదీసులకు అనుగుణంగా తీర్ప ఉంటే సరే. ఒక వేళ వారి తీర్పు ఖుర్జాన్, హదీసులకు అనుగుణంగా లేదని తెలిస్తే, ఇతర ధర్మ గురువులను సంప్రదించాలి, తరువాత ఆ గురువులు ఖుర్జాన్, హదీసులకు అనుగుణంగా తీర్పునిస్తే దానిపై అమలు చెయ్యాలి. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

“ఫసలుయా అహ్లాజ్ జిక్రి ఇన్కున్తుమ్ లా తాలమూన్”

(ఒక వేళ పీచు తెలియకషాతే (గ్రంథ)జ్ఞానం కలవారిని అడిగి తెలుసుకోండి).

(సూరతున్ నవ్వా:43)

2-ముబార్కా: ఒకే ఇమామ్ గారి ‘తభీద్’ చెయ్యాలి. కాని అది ఇస్లాం ధర్మ ఆదేశంగా భావించకూడదు. మరియు తను అనుసరించే ఇమామ్ గారి తీర్పుకంటే, మరోక ఇమామ్ తీర్పు ఖుర్జాన్, హదీసుల తీర్పుకు అనుగుణంగా ఉన్నందున ఇతర ఇమామ్ గారి తీర్పు ప్రకారం అమలు

చేయడం ధర్మంగానే భావించాలి. మరియు ఎవరైనా తన ఇమామ్ తీర్పును వదిలీ, వేరే ఇమామ్ గారి తీర్పుకు అనుగుణంగా అమలు చేస్తే వారిని తప్పుగా భావించకూడదు.

3-హారామ్ మరియు జిద్దాత్: ఒక ప్రత్యేకమైన ఇమామ్ గారిని మాత్రమే ‘తఫ్ఫోద్’ చేయడం తప్పనిసరి అని భావించడం నిషిద్ధం.

4‘తఫ్ఫోద్ షిర్క్: ఒక వ్యక్తి ఒక ఇమామ్ గారి తీర్పును తీసుకున్న తరువాత ఆ తీర్పు ఖుర్జాన్ మరియు హదీసుకు విరుద్ధం అని తెలిసి కూడా ఇమామ్ గారి తీర్పుకు కట్టుబడి అనుసరించడం. లేక ఖుర్జాన్ మరియు హదీసు అర్థాలనే మార్పుకొని, తమ ఇమామ్ తీర్పునే సమర్థించుండోవటం అనేది ‘తఫ్ఫోద్ షిర్క్’ అనుతుంది.

(సీరాతే ముస్తఖీమ్:36, హజత్ మౌలానా అబ్దుర్ రహ్మాన్ భాస్క్)

‘తఫ్ఫోద్ షిర్క్’ విధానానికి బరేలీయులు, దేవ్బందీయులు మరియు ‘తబ్లీగ్ జమాత్’కు చెందిన ప్రజలు కట్టుబడి ఉంటారు. వారి గురువుల మాట అంటే సత్యాసత్యాలను తెలుసుకోకుండా మూర్ఖంగా నమ్ముతారు. అలాంటి ధోరణి సరికాదని అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

“వారికి వారి ప్రభువు వాక్యాల ఆధారంగా భోధపరచినపుడు, వారు గుడ్డివారుగా, చెవిటివారుగా వాటిమిద పడిపోరు.”

అంటే; దైవోపదేశం పట్ల వారు నిర్మాణాన్ని, ఉదాసీతను కనబరచరు. పైగా వారు తమ ప్రభువు వాక్యాలను శ్రద్ధగా వింటారు. వాటిపై యోచన చేస్తారు. వాటి ప్రకారం ఆచరిస్తారు.

(సూరతుల్ పుర్సున్:73, తఫ్ఫీర్ అహ్లాన్ బయాన్ తెలుగు:1573)

6 - వహో బీ ల వా స్తువికత్

ముఖ్యంగా భారత దేశంలో ‘తబ్రీగ్ జమాఅత్’ ఆరంభ కాలంలో తీవ్రంగా ప్రజల వ్యతిరేకతకు గురికాబడింది. మసీదులలోనికి రాచివ్వకుండా అడ్డుకోవడం జరిగింది. మరియు వారిని ప్రజలు ‘వహోబిలు’గా పేర్కొనేవారు. ఈ నాటికి బరేలీయులు దేవబందియులను మరియు ‘తబ్రీగ్ జమాఅత్’ను ‘వహోబిలు’గానే పేర్కొంటారు. మరియు వారి వెనుక నిలబడి నమాజు చెయ్యారు. ఒక వేళ ఎవరైన నమాజు చేసినా తిరిగి ఇస్లాం ధర్మాన్ని స్వీకరించాలనీ బరేలీ గురువులు ఘత్యాలు జారి చేసారు.

అలాగే బరేలీయులు ‘అహ్లాల్ హాదిసుల్’ను కూడా ‘వహోబిలు’గానే పేర్కొంటారు. ఇక్కడ ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమంటే? దేవబందియులు మరియు ‘తబ్రీగ్ జమాఅత్’, కలిసి ‘అహ్లాల్ హాదిసుల్’ను మాత్రమే ‘వహోబిలు’గా పేర్కొంటారు.

‘వహోబి’ అనే పేరు ఎలా వచ్చింది?

‘మౌలానా ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ వహోబ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అల్లోహీ) గారి జీవిత చరిత్రను క్లప్పంగా తెలుసుకుంటే మనకు సులభంగా ‘వహోబి’ వాస్తవం తెలుస్తుంది. ‘సహ్వాదియ అరేబియా’లో ఉన్న ‘రియాజ్’ అనే మహా నగరం నుండి ‘యమామ’ అనే పట్టణం దగ్గర ‘ఉయయ్నా’ అనే ఉఱలో 1115 హిజ్రి శకంలో ‘మౌలానా ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ వహోబ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అల్లోహీ)’ గారు జన్మించారు.

‘మోలానా ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)’ తన జీవితపు తొలి దశకంలోనే ఖుర్జాన్ గ్రంథాన్ని కంరస్తం చేసుకున్నారు. తరువాత ఇస్లామీయ శాస్త్ర అంశాలను తన తండ్రి ‘అబ్దుల్ హాబ్ సులైమాన్ అత్తతమీమి(రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారి వద్దనే నేర్చుకున్నారు. ఆయన తండ్రి మహా ధర్మ గురువు, ముహ్మద్ మరియు ‘ఉయయ్నా’ పట్టణానికి ఇస్లామీయ న్యాయాధిపతి (భాజీ)గా వ్యవహరించేవారు.

హజ్జ్ యూత్ మరియు ధర్మజ్ఞాన అధ్యాయనం:

మోలానా ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు 15 లేక 16వ సంవత్సరంలో హజ్జ్ దీక్షను సెరవేర్చుటకు ‘మక్కతుల్ ముక్రమా’ చేరుకున్నారు. తరువాత అక్కడే కొన్ని సంవత్సరాలు ఉండి పెద్దపెద్ద ముస్లిం విద్యాంసుల వద్ద ఇస్లామీయ విద్యాబోధనలు నేర్చుకున్నారు. తరువాత ‘మదీనా తయ్యబా’ కు చేరుకొని ముఖ్యంగా ‘అష్ఫోథ్ అబ్దుల్లాహ్ జిన్ ఇబ్రాహీం జిన్ సైఫ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) మరియు ముహమ్మద్ హాయాత్ సిస్తి (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) (అప్పట్లో ‘మదీనా తయ్యబా’లో నివసించేవారు) గురువుల సహవాసంలో ఉండి ధర్మాన్ని, భక్తిని, ఖుర్జాన్, హద్దిసుల విధ్యను పొందారు. తరువాత ఇరావ్ దీశానికి పోయి ‘బసరా’లో ‘అష్ఫోథ్ ముహమ్మద్ అల్ మజ్జూయా’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) వద్ద ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హద్దిసుల వెలుగులో ధర్మాన్ని అభ్యర్థించారు. ఇంకా అక్కడ అనేక ధర్మ గురువుల వద్ద నుండి ఇస్లామీయ విధ్యను గ్రహించారు.

**ముహామ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హాబ్ (రఘ్వతుల్లాహీ అల్లైహి) గారి
కాలంలో ముస్లిముల ధర్మ స్థితి:**

ఆ కాలంలో ఇస్లాం పేరుతో అనేక వర్గాలు విస్తరించియున్నారు. ప్రజలు ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసుల అనుసరణకు దూరమైపోయాయి, తమ తమ వర్గాలకు అనుగుణంగా అనుసరించేవారు. **షియా వర్దీయులు** తప్పుడు విషయాలను ధర్మపరంగా ప్రవంచమంతా ప్రచారం చేసారు. కౌతియాల పేర్లతో దర్గాలను నిర్మించి వాటిని ఆరాధించేవారు. అనేక మంది ప్రజలు తోహద్ మరియు సున్మత్త ఆచారాలకు దూరమైపోయాయి బహుధైవారాధకులుగా మారిపోయారు.

నాలుగు ఇమాముల పేర్లు చెప్పుకొని ఖుర్జాన్ మరియు నిజమైన హదీసులకు వ్యతిరేకంగా అనుసరించేవారు. ‘హీర్’, మరియు ‘ముర్జ్వద్’ల వలలో చిక్కుకొని వారి పెంట ప్రజలు సన్యాసులుగా తిరిగేవారు. మరియు మూడు నమ్మకాలకు గురికాబడి, నిజమైన ‘అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్’, వారి విశ్వాసాలకు, అనుసరణకు దూరమైపోయారు.

ఆయన కాలంలో అనేక ధర్మ గురువులు కూడా ‘అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్’, వర్గానికి కట్టుబడి ఉండేవారు, కాని వివిధ దేశాలలో తమకు అందుబాటలో ఉన్న ప్రజలకు వారు బోధించుకునేవారు. కాని ఒక విషపాత్మకంగా పిర్క్ మరియు జిద్ అత్ ను నిరోధించకలేక పోయేవారు.

దావత్ వతబ్లీగ్ (ధర్మ బోధన) మరియు కష్టాలు:

నిజమైన ‘అహోలున్ సున్మత్త వల్ జమాఅత్’, విశ్వాసాలకు అనుగుణంగా ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసుల పెలుగులో ప్రజా విశ్వాసాన్ని

ప్రక్కాళన చేయాలనే సంకల్పంతో 'మౌలానా ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్' (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు బలమైన ప్రచారాన్ని మొదలపెట్టారు. ఆ కోణంలోనే అనేక మంది 'జద్దుల్ గురువుల్'తో ఆయన సంభాషణలు జరిగేవారు. ఆ కాలంలో అనేక రకాలుగా విస్తరించిన 'షిర్క్' మరియు 'జద్దుల్త్' కార్యాలను ఎత్తి చూపి వాటిని నిరోధించే ప్రయత్నం ముమ్మరం చేసారు.

కాని అక్కడి ప్రజలు అనేక రకాలుగా వారి ప్రచారాన్ని అడ్డుకోవడం ప్రారంభించారు. ఆయనకు వ్యతిరేకంగా వివిధ కష్టాలను, ఆటంకాలను కలుగజేసారు. దాని కారణంగా ఎక్కువ రోజులు అక్కడ నిప్పించలేక పోయారు. చినరికి 'మౌలానా ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్' (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)గారు సిరియా దేశానికి వలస పోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. కాని ఆ సమయంలో ఆయన వద్ద ఆర్థిక స్థామత లేని కారణంగా 'జాబ్రేర్' పట్టణం గుండా 'సవ్రాదియా అరేబియా' లో ఉన్న 'అహ్వాసా' పట్టణానికి చేరుకున్నారు.

తరువాత 1140పొఛి శకంలో 'హూరైమిలా' పట్టణానికి వచ్చారు. ఆ పట్టణంలో 'అబ్బీద్' (దాసులు) అనబడే ఆదివాసులు ఉండేవారు, వారు మూర్ఖులు, గజదొంగలు, మరియు అమాయక ప్రజలను హతమార్చి దుర్మార్గులు. 'మౌలానా ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్' (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు వారి ప్రవర్తనను చూసి సహించలేక, ఆ పట్టణములో జరిగే ఆరాచకలను సహించలేక, వాటిని నిరోధించే సర్వ ప్రయత్నాలు చేసారు. చివరకు ఆ ప్రాంతం నాయకుడి దృష్టికి తీసుకుపోయేవారు. మరియు అక్కడి మంత్రులను కలిసి జరిగే అన్యాయాలను ఎత్తి చూపేవారు. ఎలాగైనా

వారి అరాచకాలను, దోరజన్యాలను అడ్డుకోవలసిందిగా మొరపెట్టు కునేవారు. అంతే కాకుండా వారిని బంధించి కరినంగా శిక్షించాలని కోరేవారు.

ఆ విషయాన్ని గమనించిన ‘అబీద్’ అనే ఆదివాసులు మౌలానా ముహమ్మద్ జిన్ అబ్బుల్ వహోబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) గారికి పూర్తిగా వ్యతిరేకులయ్యారు. చివరికి ఆయనను హతమార్గడానికి కుటు పూనుకున్నారు. కాని లల్లాహ్ కరుణతో ‘మౌలానా ముహమ్మద్ జిన్ అబ్బుల్ వహోబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి)’గారు ఆ కుటును తెలుసుకున్న వెంటనే ఆ పట్టణాన్ని వదలి సాంత ఊరు ‘ఉయయ్నా’క తిరిగి వచ్చేసారు.

అప్పుట్లో ‘సహూదియా అరేజియా’ చిన్నచిన్న రాజ్యాలుగా విభజించబడి యున్న రాజ్యాలు. కనుక ‘ఉయయ్నా’ పట్టణానికి రాజు ‘ఉస్కాన్ జిన్ హమద్ జిన్ మామర్’ అనేవారు ఉండేవారు. మౌలానా ముహమ్మద్ జిన్ అబ్బుల్ వహోబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైహి) గారి కృషిని స్వాగతించారు. మరియు ఆయన చేపట్టిన ‘దావత్ వ తజ్లీగ్’, పుణ్యకార్యానికి పూర్తిగా స్నేచ్ఛను ఇచ్చారు. దాని కారణంగా ఆయన తమ ప్రసంగాలతో తోహీద్ మరియు షిర్క్, జిద్ అత్ గురించి ప్రజలను జ్ఞానవంతులు చేసేవారు. ప్రవక్తలు వచ్చిన అనలైన లక్ష్మీన్ని తెలియజేసేవారు. కాని దురదృష్టకరమైన విషయం ఏమంటే? అక్కడి ప్రజలు ‘జైద్ జిన్ అల్ ఖత్రీబ్(రథియల్లూహూ అస్సు)’, గోరిపై గుంబద్లు నిర్మించి, అనేక రకాల షిర్క్ మరియ జిద్ అత్ కర్యాకలాపాలు జరిపేవారు.

షిర్క్ అన్నది ఒక క్షమించబడని నేరం. దాని నుండి ముస్లిం ప్రజలను రక్షించాలని ‘ఉయయ్నా’ రాజు ‘ఉస్కాన్ జిన్ హమద్ జిన్ మామర్’,

గారితో అభిప్రాయం వ్యక్తం చేసారు. మరియు గుంబద్ ను తొలగించి, సమాధిని నేలమట్టం చేయడం ప్రవక్త(సల్లల్చాపూ అలైపీ వసల్లం) సాంప్రదాయం అని, హజుత్ అలి(రదియల్చాపూ అన్న) గారిని ప్రవక్త ముహామ్ద్ (సల్లల్చాపూ అలైపీ వసల్లం) ఆప్పగించిన విషయాన్ని గుర్తు చేయించారు:

“ప్రతి (ఆరాధ్య)విగ్రహాన్ని పగలగొట్టు మరియు ప్రతి ఎత్తుగా ఉన్న సమాధిని నేలమట్టం చెయ్య” (ముస్లిం:1609).

చివరికి ఆ రాజు గారు ఆరువందల సైన్యంతో మరియు ‘షిఫ్త్ ముహామ్ద్ జన్ అబ్దుల్ హబ్బ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైపీ) గారు కలిసి సమాధిని నేలమట్టం చేసే పుణ్యకార్యాన్ని ప్రారంభించారు. ఎందుకంటే? ప్రవక్త ముహామ్ద్ (సల్లల్చాపూ అలైపీ వసల్లం) ఇలా తెలియజేసారు:

“ఎవరైతే ఇస్లాం యొక్క ఒక మంచి ఆచారాన్ని (సున్నతును) జారిజేసి దానిని నెరవేరుస్తారో వారికి పుణ్యం లభిస్తుంది. దాని చూసి ఇతరులు అనుసరించిన పుణ్యాన్నికి సమానమైన పుణ్యం కూడా వారికి లభిస్తుంది. అయినా ఇతరుల పుణ్యం నుండి రవ్వంత కూడా తగ్గించడం జరగదు.

ఎవరైతే ఒక చెడ్డ ఆచారాన్ని (ధర్మంలో లేని ఆచారాలను) జారిజేసి దానిని నెరవేరుస్తారో వారు దాని పాపాన్ని మోస్తారు. దానిని చూసి ఇతరులు అనుసరించినవారు పొందే పాపానికి సమానమైన పాపాం కూడా వారికి లభిస్తుంది. అయినా ఇతరులు చేసిన పాపాన్ని రవ్వంత కూడా తగ్గించడం జరగదు.” (స్థోవ్ ఇబ్ను మాజూ: 168)

ఆ తరువాత ప్రజలలో విస్తరించి ఉన్న తప్పుడు ఆచారాలు, ఖీర్క మరియు జిదాల్ కార్యాలు, ఒక ముస్లిం విశ్వాసానికి మరియు పరలోక విజయానికి

నష్టం కలిగంచే వాస్తవికతను తెలియజేసారు. తోహాద్ మరియు నిజమైన సున్ధతులను ప్రచారం చేసారు. వాటి విశిష్టత గురించి వాటి లాభాల గురించి ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు. ‘మక్క మరియు మదీనా’ థర్మ గురువులకు, యమన్ మరియు ఇరాఖ్ గురువులను నిజమైన తోహాద్ మరియు ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫ్ వ సల్లం) సాంప్రదాయానికి అనుగుణంగా జీవితాలను సరిదిద్దుకోవాలిని ప్రోత్సహించి లేఖలు ప్రాసారు. మరియు ఇమాముల వర్గాలకు అతీతంగా ఉండి, ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన అదీసులకు అనుగుణంగా బోధించవలెనని కోరేవారు. అలాగే అనేక ముస్లిం దేశాల పరిపాలకులకు కూడా హిర్క్ మరియు జిద్ అత్ కార్యాలను వదలి, నిజ థర్మాన్ని బోధించవలసినదిగా లేఖలు ప్రాసేవారు.

దాని వలన అనేక మంది ప్రజలు ఆయనకు వ్యతిరేకులయ్యారు. ప్రజల వ్యతిరేకతను చూసి కొంత మంది పరిపాలకులు కూడా భయంకరమైన వ్యతిరేకతను ఆయన పట్ల కనబరిచారు. ఇవరికి ‘అహ్వానా’ పరిపాలకుడు ‘సులైమాన్ జిన్ అరైఅర్ అల్ ఖాలిదీ’ షై అక్వడి ప్రజలు ఒత్తిడి తెచ్చి ‘షైఫ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ వహాబ్’, (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫ్)గారిని నెంటనే చంపవలసిందిగా ఆ రాజును కోరారు. ఆ తరువాత అతను ‘ఉయయ్నా’ రాజుతో సంప్రదింపులు జరిపి ‘షైఫ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ వహాబ్’, గారిని చంపవలసిందిగా కోరాడు. కాని ‘ఉయయ్నా’ రాజు థర్మ బోధ పవిత్రతను గమనించి ఆయనను చంపకుండా తన రాజ్యాన్ని వదలి పోవాలని కోరారు. ఆ తరువాత ‘షైఫ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ వహాబ్’, ‘దర్యిలుయ్యో’ పట్టణానికి వలన పోయారు.

‘దర్శయించ్చో’ రాజు గారి ఆహోనం మరియు జీవోద్:

‘పేథ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)గారు ‘దర్శయించ్చో’ పట్టణానికి చేరుకున్న తరువాత ‘అష్ఫోథ్ ముహమ్మద్ జిన్ సుషైలిమ్ అల్ అరైని’ ఇంట్లో ఉండేవారు. కొన్ని రోజుల తరువాత ఆయన అక్కడ ఉన్న విషయం రాణి గారికి తెలిసింది. ఆమె దైవభక్తి కలిగిన ఒక పుణ్యవతి. కనుక ఆమె తన భర్త ‘ముహమ్మద్ జిన్ మస్ఖూద్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)’ (ఆ దేశ రాజు) గారికి ఆయన గొప్పతనాన్ని తెలియజేసింది. ఆ తరువాత ఆ రాజు మరియు కొంత మంది ఉత్తమ ధర్మ గురువులు కలిసి ‘ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్’(రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)గారు ఉన్న ఇంటికి పోయి, ఆయనకు పూర్తిగా శాంతి భద్రతలు కలిపిస్తామని తమ ఇంటికి అహోనించారు. మరియు రాజ్యంలో నిర్వయంగా ‘దావత్ వ తబ్రీగ్’, చేయాలంటు కోరినారు. ఆయన కూడా వారి ఆహోనాన్ని స్వీకరిస్తూ ఇలా హితబోధ చేసారు: “ఇది అల్లాహ్ కొరకై చేసే పుణ్యకార్యం మీరు అల్లాహ్ కొరకై ధర్మం విషయంలో సహాయపడితే అల్లాహ్ మీకు సహాయం చేస్తాడు” తరువాత ఆ రాజు: “నేను కూడా మీతోపాటు ధర్మ ప్రచార సేవలో మరియు జీవోద్దీలో పాల్గొంచానని” వాగ్దానం చేసారు. తరువాత ఆయనతో: “ఎట్లి స్థితిలోను మీరు ఈ దేశాన్ని వదలి పోకూడదు, మంచి జరిగిన లేక చెడు జరిగిన మనతోనే ఉండాలని” ఒడంబడిక చేసుకున్నారు. తరువాత ‘దర్శయించ్చో’ పట్టణంలో ఇస్లామీయ మహాసభలు ముమ్మరంగా ప్రారంభించారు. అరబ్ ముస్లింములు అక్కడికి తండ్రిపత్రం డాలుగా వచ్చి ధర్మజ్ఞానాన్ని మరియు నిజమైన తెహీద్, సున్నతులను సేర్చుకునేవారు.

మరియు ‘దావత్ వ తజ్జీగ్’, ప్రధాన్యతను, దాని విధానాన్ని తెలుసుకునేవారు. మరియు షిర్క్, బిద్దాల్త కార్యాలను నిర్మాలించే విధానాలను తెలుసుకోని తిరిగి తమ తమ పట్టణాలకు పోయేవారు. అలా ముహామ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ వహోబ్ (రహ్మానుల్లాహ్ అలైఫ్) గారు అనేక తెహీద్, సుస్వత్తుల మరియు షిర్క్, బిద్దాలతుల కార్యాల పట్ల వివరంగా తెలియజేస్తూ ధార్థిక్ గ్రంథాలను రచించారు.

‘రియాద్’ పట్టణం చుట్టుప్రక్కల ఉంయం్సా, అర్బా మరియు ‘మన్ఫూహ్’ పట్టణాలు ఉన్నాయి. అక్కడ ఉర్క్ రాజుల ద్వారా నిర్మించబడిన సమాధుల గోపురాలను, ఎత్తుగా నిర్మించబడిన సమాధులను మరియు ధర్మ విరుద్ధంగా పూజింపబడే ఆరాధ్య నిలయాలను పూర్తిగా తొలగించారు. మరియు ప్రజల హృదాయాలలో కూరుకుపోయిన మూడు విశ్వాసాలను, సమాజంలో ధర్మం పేరుతో వాప్పించిన బిద్దాల్త కార్యాలను నిర్మాలించే పనిని చేపట్టారు. మరియు అనేక చెడు కార్యాలను తమ ఉపన్యాసాలతో, రచనలతో మరియు జిహ్ద ద్వారా అధర్మాన్ని సశింపజేసారు. అలాగే భారతదేశం, ఇండోనేషియ, అఫ్ఘానిస్తాన్, ఆఫ్రికా, మొరాక్, మార్క్, సిరియాలలో ఉన్న ధర్మ గురువులతో ఉత్తరాల ద్వారా ఖురీఅన్ మరియు హదీసుల యొక్క ఆధారాలను ఎత్తిమాపుతూ నిజమైన ధర్మాన్ని బలపరిచేవారు. షిర్క్ మరియు బిద్దాల్త కార్యాల నష్టాల గురించి బోధించేవారు.

ఆ విధంగా ప్రవక్త ముహామ్మద్(సల్లల్హూ అలైఫ్ వ సల్లం) కాలం నాటి స్వచ్ఛమైన తెహీద్ ఆచారాన్ని మరియు ప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లల్హూ అలైఫ్ వ సల్లం) నిజమైన సాంప్రదాయాన్ని పునర్స్థాపన చేసారు. అలా ‘ముహామ్మద్ జిన్

సవ్వాద్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీం) గారు 1158 హిజ్రి శకంలో మనసా, వాచ, కర్మణ, త్రీకరణ శుద్ధితో మద్దతు తెలిపారు. ఆయన ముందు వచ్చే ప్రతి విధమైన కష్టాలను, ఆటంకాలను ఎదుర్కొనాలని జిహోద్ ను ముమ్రం చేసారు. ఎందుకంటే? కొన్ని సార్లు మూర్ఖుల వద్ద జ్ఞానం పనిచేయకపోతే, వివేకులు ఖడ్గాల దార్యాపసిచెప్పి మంచిని, మరియు శాంతిని నెలకోల్చుతారు. ఆ విధంగా ఆయన చేపట్టిన మహోన్నతమైన కార్యం వల్ల ఈ నాడు మొత్తం “గల్ఫ్ దేశాల్”లో పూర్తిగా శాంతి, సుఖాలతో జీవించడమే కాకుండా, వారి సమాజంలో విస్తరించిన షిర్క్ మరియు జిద్ అత్ కార్యాలు కూడా పూర్తిగా తొలిగిపోయినట్లుగానే భావించాలి.

‘పేథ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ వహోబ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీం) మరణం:

1158 హిజ్రి శకం నుంచి ముహమ్మద్ జిన్ సవ్వాద్ కుటుంబం పూర్తిగా ‘పేథ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ వహోబ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీం) మద్దతును తెలుపుకుంటునే వచ్చింది. చివరికి ఆయన 1206 హిజ్రిశకంలో మరణించారు. ఆ తరువాత ఆయన గారి సంతానం కూడా నిరంతరా యంగా ధర్మ ప్రచారాన్ని చేపట్టింది.

‘సవ్వాదియా అరేబియా’ పరిపాలన:

‘పేథ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ వహోబ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీం), ధర్మ ప్రచారం కారణంగా ‘సవ్వాదియ అరేబియ’లో ఇస్లామీయ సత్యధర్మ సాధన జరిగింది. మరియు ‘సవ్వాద్ జిన్ అబ్దుల్ అజీజ్ జిన్ ముహమ్మద్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీం), గారి జిహోద్ కారణంగా, చిన్నచిన్న దేశాల పరిపాలనను అంతం చేయడం జరిగింది. మరియు మక్కా, మదీనా, తాయిఫ్ వంటి

ముఖ్యమైన దివ్యపట్టణాలను స్వాధినం చేసుకొని ‘సహ్యాదియా ఆరేజియా’ను ఒక మహా బలమైన దేశంగా తీర్చి దిద్దారు. ఇప్పుడు మన ముందున్న ‘సహ్యాదియా ఆరేజియా’ ఒక స్వచ్ఛమైన ఇస్తామీయ ధర్మ పరిపాలన దేశంగా మరియు ప్రపంచ ముస్లిములందరు తమ ఇస్తాం ధర్మం పట్ల గర్వపడేలా, అల్లాహ్ కృష తరువాత ‘అఫ్ఫీథ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్ అత్మమిమి అన్నట్టే’ మరియు ‘సహ్యాద్ జిన్ అబ్దుల్ అజీజ్ జిన్ ముహమ్మద్ (రహ్మాతుల్లాహీ అల్లాహీ) గారి మహోన్నతమైన కృషిప్రతిఫలితమేననీ మనం భావించక తప్పదు. (సీరతు పేథ్ ముహమ్మద్ జిన్ అబ్దుల్ హాబ్, రచన: పేథ్ అబ్దుల్ అజీజ్ జిన్ బాజ్(ర.హ.)

ఓ అల్లాహ్! వారి సేవలను స్వీకరించి, వారికి తన వద్ద ఉన్నత స్థానాలు ప్రసాదించు. సహ్యాదియా ఆరేజియాపై శత్రువుల చాయ పడకుండా కాపాడు, నీవు ఇష్టపడే దానులను మాత్రమే ఆ దేశానికి నాయకులుగా నియమించు, ఆమీన్.

7- ‘పోబీ’ ఆనే బిరుదు ఎందుకు వచ్చింది?

ఆధున్క రితిలో సమాధులను పటిష్ఠపంతం చేసి, ఆరాధించే మార్గభ్రమలకు సమాధులను నేలమట్టం చేయడం జీర్ణం కాలేదు. మరియు పటిష్ఠపం తంగా ఉన్న సమాధులను, వాటిషై ఉన్న గోపురాలను నేలమట్టం చేయడం వంటి కార్యాలను వారు అగోరవ పరుస్తున్నట్లుగా భావించారు. మరియు బౌలియాల ‘మహిమల’ను తిరస్కరించేవారని భావించారు. మరియు పుణ్యాత్మకులను కించపరిచిన్నట్లుగా అనుకునేవారు. ఎవరైతే నాలుగు వర్గాలను, వారి విధేయతను గుడ్డిగా అనుసరించడమే ధర్మంగా భావించే వారో, వారు కూడా ఇమాములను ధిక్కరించి అగోరవ పరిచినట్లుగా భావించారు. మరియు ప్రియ వర్గియులు మహో శత్రువులుగా మారిపోయారు. ఎందుకంటే? వారే అతి ఎక్కువగా సమాధులను నిర్మించి ఆరాధించేవారు. మరియు వారి అడుగుజాడల్లో నడుచుకునే కొంతమంది సూఫీలు మరియు వారి వర్గియులు బౌలియాల పేరున సమాధులను గౌరవిస్తూ, వారి పట్ల ప్రేమాభిమానంతో అనేక పీర్కు, జిద్దాలత్ కార్యాలాపాలు నిర్వహించుకునేవారు. కనుక ‘పీర్కు ముహమ్మద్ జన్ అబ్దుల్ హాబ్స్ (రహ్మాతుల్లాహీ లలైహీ)’ గారికి విరుద్ధంగా ‘కుఫ్ర్’ ఘత్యాలు జారి చేసారు. సమాధుల వద్ద కూర్చుని సామ్యను కూడ బెట్టుకునేవారు ఆ ఘత్యాలను ప్రపంచమంతా ప్రచారం చేసారు. ఇలా విపథ కారణాల వలన అనేక మంది ప్రజలు భయంకరమైన వ్యతిరేకతను ఆయన పట్ల కనబరిచారు. మరియు చుట్టూ ప్రక్కల దేశాలలో ఉన్న మార్గభ్రమలు కూడా లేనిపోని పుకార్లు

లేవనెత్తారు. చివరికి ఆయన ‘అహోలున్సున్నత్ వల్ జమాఅత్’కు వ్యతిరేకులు అని తప్పుడు ప్రచారం చేసారు.

దేవబందియులకు చెందిన ఒక గురువు మౌలానా హుసైన్ అహ్మద్ మదసీ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు మౌలానా ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హాబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారిపై మొదట్లో తప్పుడు కథనాలు కల్పించి, ఒక అధర్మ వ్యక్తిగా భావించారు, ఆయనకు వ్యతిరేకంగా (అష్ఫోహ్ అస్సాఖీబ్) పేరుతో ఒక పుస్తకాన్ని కూడా రచించారు. తరువాత అదే వ్యక్తి 1955వ సంవత్సరంలో “జమీయతుల్ ఉలమాయే హింద్” తరఫున ఆధిపత్యం వహిస్తూ ‘సవ్యాద్ బిన్ అబ్దుల్ అజీజ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ), గారు భారత దేశానికి వచ్చినప్పుడు ‘మౌలానా ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హాబ్’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ), గారి గురించి మరియు ఆయన చేపట్టిన ధర్మ సంస్కర విధానాలు ఎంతో అద్భుతమైనవని ప్రశంశలు కురిపించి, మొమెంటో సమర్పించారు.

“మౌలానా రషీద్ అహ్మద్ గంగోహీ” గారితో “మౌలానా ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హాబ్”, గారి గురించి ప్రశ్నించినప్పుడు ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “మౌలానా ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హాబ్”, గారిని అనుసరించేవారు హాజీలు. మరియు వారి విశ్వాసాలు ధర్మ పరంగా ఉత్తమమైనవి.”

మరియు మౌలానా మన్జూర్ నోమానీ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు అరబీ, ఉర్యా భాషలలో ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ హాబ్ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారితో దేవబందియులకు మరియు వారికి ఉన్న ధార్మిక సంబంధం మరియు ఆత్మియత సంబంధం గురించి రచనలు చేసారు. (తజ్లిగ్ జమాఅత్ కౌర్ ఉన్కా నిసాబ్ ఉర్రూ పేజి: 36–37. ముద్రణ- దారుల్ కితాబ్ న్యా ధిల్).

మరియు మౌలానా అబుల్ హసన్ అలీ నద్దిం(రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు “సీరతు అబ్బుల్ హాబ్” పేరుతో ఒక పుస్తకాన్ని రచించారు. మరియు ఆ పుస్తకాన్ని “దారుల్ ఉలామ్ నద్వతుల్ ఉలామ్” సిలేబ్స్ పుస్తకాలలో ఒక ముఖ్య పుస్తకంగా ఉంది.

తజ్లీగ్ జమాత్కు చెందిన మహా గురువు చనిపోయిన తరువాత మౌలానా మన్జూర్ నోమాన్(రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు హజత్ మౌలానా జక్రియా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారికి “మర్యాజ్ నిజాముధ్దీన్”లో ఒను చేయవలసిందిగా కోరారు. మేము కలినమైన హాబీలు మనకు “హజత్ జీ”గారి సమాధి వలన ఎలాంటి ఆకర్షణ లేదు” అని చెప్పగా, హజత్ జక్రియా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు: “నేను మీ కంటే పెద్ద హాబీనే, ఆయన సమాధి ఇక్కడ ఉన్నందునా, మనం ఇక్కడికి రావలసిన అక్కర లేదు” అని అన్నారు. (తజ్లీగ్ జమాత్ కౌర్ ఉన్కొన్కా నిసాబ్ ఉర్దూ పేజీ:34-35. ముద్రణ - దారుల్ కితాబ్ న్యాధిలీ).

కనుక ఒక హసథి దేవ్బంది గురువు: “మౌలానా ఖలీల్ అహ్మద్ సహరన్ పూరి” గారు “హాబీ” అనే పేరు సమాజంలో విస్తరించిన విషయాన్ని ఇలా తెలియజేసారు: నిజానికి భారత దేశంలో నాలుగు ఇమాములను విధిగా ‘తథీలీద్’ పాటించనివారిని ‘హాబీలు’ అని పేర్కొనేవారు.

తరువాత అదే పదాన్ని ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లుల్లాహు అలైఫీ వ సల్లం) నిజమైన సాంప్రదాయాలకు అనుగుణంగా అనుసరించేవారిని, సమాధుల వద్ద సజ్దలు, ప్రదక్షణలు చేయకూడదని వారించేవారిని మరియు బిద్దాల్ కార్యాలను, సమాజంలో విస్తారణ చెందిన అధర్య ఆచారాలను తప్పగా భావించేవారిని “హాబీలు” గా పేర్కొంటున్నారు. అంతే కాకుండా ఎవరైతే

భారత దేశంలో “వడ్డి”ని నిషేధిస్తారో వారిని కూడా “వహచీలు”గా పేర్కొంటున్నారు. అలా ఆ పదాన్ని మనకు విరుద్ధంగా ఒక “బూతు” పదంలా “వహచీలు” అని అంటున్నారు.

కనుక భారతదేశంలో ఎవరైనా ఒక వ్యక్తిని “వహచీ” అని అంటే! అతను మార్గం తప్పిన వ్యక్తి అని అర్థం కాదు. కాని అతను “సుస్నీ హనఫీ” మరియు సున్మతులకు అనుగుణంగా అనుసరించేవాడిగా, ‘బిద్దాలత్’లకు దూరంగా ఉండేవాడిగా మరియు భయభక్తితో జీవించేవాడిగా భాఖించాలి.

(అల్ ముహున్ద్ అలల్ ముఫున్ద్: 1-2వ ప్రశ్నలకు జవాబు)

ప్రస్తుత కాలంలో కూడా ఎవరైనా షిర్కు మరియు బిద్దాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రసంగాలు చేసినా, లేక పుస్తకాలు రచించినా, వారిని “వహచీలు” గా పేర్కొంటున్నారు. ఇంకా ఎవరైనా దర్గాలపై ‘సజ్దాలు’ చేయడం, ఫాతిహోలు చేయడం, కష్టాలలో ఔలియాలను మొరపెట్టు కోపడం వంటి ఆచారాలను ‘షిర్కు’, మరియు ‘బిద్దాలత్’, అని వాదిస్తే వారిని కూడా “వహచీలు” అని అంటారు.

8- ఇంచిలో నూత్న వర్గాలు

ప్రపంచంలో ఉన్న అనేక మంది ప్రజలు ఇస్లాం ధర్మాన్ని తమ గురువుల పేర్లతో మరియు వారు నివసించిన పట్టణాల పేర్లతో అనేక వర్గాలను విభజించుకొన్నారు. వాటిలో: ‘బ్రాహ్మింయానియా, అహ్మాదియా, ఖవారిజ్, మెతజిలా, నీరియా, బహోధియా, ముర్జిషియా, అవ్వలరియా, మాతురిదీయా, దేవబందీయా, బరేలియా, సూఫియా’ ఇలా అనేక వర్గాలు ఇస్లాం పేరుపైన విస్తరించి ఉన్నాయని చెప్పుకోవచ్చు.

కనుక ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్లాహు అల్�癞్ వ సల్లం) ఇలా తెలియజేసారు:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: افْرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، فَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَافْرَقَتِ النَّصَارَى عَلَىٰ ثَتَّيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً فَإِحْدَى وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَتَفْرِقَنَ أُمَّتِي عَلَىٰ ثَلَاثَ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَتَسْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هُمْ قَالَ الْجَمَاعَةُ - وَفِي روایة : "مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي" (ابن ماجة: 3992 - السُّلْطَانُ السُّلْطَانُ: 1492 - ترمذی: 2641)

యూదులు డెబ్బెబక్క వర్గాలుగా చీలిపోయారు. వారిలో ఒక్క వర్గం స్వర్గానికి పోతుంది. మిగతా డెబ్బె వర్గాలు నరకానికి ఆహుతి చేయబడతాయి.

మరియు క్రైస్తవులు డెబ్బెరెండు వర్గాలుగా చీలిపోయారు. వారిలో ఒక్క వర్గం స్వర్గానికి పోతుంది. మిగతా డెబ్బెబక్క వర్గాలు నరకానికి ఆహుతి చేయబడతాయి.

నా ప్రాణం ఎవరి చేతిలో ఉందో ఆ శక్తివంతుని సాక్షి! “నిస్సందేహంగా నా (ముహమ్మద్(స)) ఉమ్మత్ కూడా డెబ్బెమూడు వర్గాలుగా చీలిపోతారు.

వారిలో ఒక్కవర్గం మాత్రమే స్వర్గానికి పోతుంది. మిగతా డెబ్బెరెండు వర్గాలు నరకానికి ఆహుతి చేయబడతాయి” అని అన్నారు.

తరువాత కొంత మంది సహబాలు: ‘ఓ ప్రవక్త! ఆ ఒక్క వర్గం వారు ఎవరు?’ అని ప్రశ్నించారు.

దానికి ప్రవక్త ముహామ్మద్(స): ‘వారు ‘జమాఅహ్’ అని అన్నారు. మరియు కొన్ని హదీసులలో “ఎవరయితే నా మార్గాన్ని మరియు నా సహబాల మార్గాన్ని యదాతథంగా అనుసరిస్తారో వారే (స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు)” అని తెలియజేశారు. (ఇబ్ను మాజా: 3992, సిలైసులతున్ స్వీహా: 1492, తిర్మిజీ: 2641)

దేవబందియులు మరియు బరేలీయులు

భారత దేశంలో ‘అహ్మాలుస్నున్త వల్ జమాఅత్’, పేరుతో రెండు మహా వర్గాలు ఉన్నాయి. వారిలో ప్రతి వర్గం తమను తాము నిజమైన ‘అహ్మాలుస్నున్త వల్ జమాఅత్’, అని పేర్కొంటారు. మరియు ఇరువురు ఇమామ్ అబూహాసిఫా (రహ్మాతుల్లాహిసా అలైహిసా) మార్గాన్ని అనుసరించే వర్గియులుగా చెప్పుకుంటారు. వారిలో

ఒక వర్గం: దేవబందియులు. రెండవ వర్గం: బరేలీయులు.

ఆ ఇరు వర్గాలు కలిసి ‘సూఫీలు’ అనుసరించే మార్గాలను ఏకగ్రీవంగా అనుసరిస్తారు. కాని సూఫీల మార్గాన్ని దేవబందియులు కొంచెం హాద్దులో ఉండి అనుసరిస్తారు. మరియు బరేలీయులు పూర్తిగా హాద్దుమీరి అనుసరిస్తారు.

ఇక్కడ మనం “దేవబందీయుల మరియు బరీటీయుల” గురించి చర్చిద్దాము. ఆయా వర్గాలకు చెందిన ప్రజలు తమ మత గురువుల విధానాలకు అనుగుణంగా మరియు ప్రాంతీయ పరమైన విభజనకు గురికాబడి రెండు వర్గాలుగా ఏర్పడినారు. మరియు ఆయా వర్గాల విభేదాల మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గుమనే స్థాయిలో ఉంటుంది వ్యవహారం.

ఆ రెండు వర్గాలకు చెందిన అత్యధికమైన ప్రజలు తాము ఇమామ్ అభూ హసీఫా(రష్ట్రాతుల్లాహి అల్లైఫా) గారి ‘ముఖల్లిదీన్’ అని గర్యంగా చెప్పుకుంటారు. మరియు వారిలో కొంత మంది ‘దేవబందీ షాఫయాలు’ మరియు ‘బరీటీ షాఫయాలు’ కూడా ఉన్నారు.

దేవబందీయులు మరియు బరీటీయులు విశ్వాసాల పరంగా, ప్రాంతాల పరంగా పరస్పర విరుద్ధమైన విశ్వాసాలకు, ఆచారాలకు గురికాబడి ఉన్నారు.

‘దేవబందీ హనఫీలు’ తమ ఆచారాలను, విధానాలను ప్రపంచంలో వ్యాప్తి చెందుటకు ముస్లిం సమాజానికి చెందిన అమాయకులను, బలహినులను ‘తల్లిగ్ జమాఅత్’, రూపంలో ప్రచారం చేపట్టారు. తమ కష్టార్థితమైన ధనాన్ని మరియు తమ అమూల్యమైన సమయాన్ని గొప్ప త్యాగంగా భావించి ‘ఫీసజీల్లాహ్మా’ అని, ఉఱ్చు వాడా, దేశ విదేశాల ప్రయాణాలు చేసి ‘దేవబందీ హనఫీ’, వర్గాన్ని వ్యాపింప చేస్తున్నారు.

‘దేవబందీ హనఫీ’ వర్గం భారత దేశం, పాకిస్తాన్, బంగాల్ దేశ మరియు శీలంకాలో చాలా వరకు విస్తారణ చెందుతున్నది.

‘బరేలీ హాన్ఫీలు’ తమ ఆచారాలను, విధానాలను ప్రపంచమంతటలో వ్యాప్తి చెందుటకు ఇస్లామియ విశ్వాస బలహీనులను, మూడు నమ్రకాలకు గురికాబడిన అమాయక ప్రజలను, ఇస్లామియ ధర్మ అవగాహన లేని అజ్ఞానులను ఆసరాగా చేసుకొని పుణ్యత్వుల పట్ల ప్రేమానురాగాలు కలిగి ఉండటమే అసలైన ధర్మం అని నమ్రబలుకుతున్నారు. ఇంకా అల్లాహు వద్ద మన విన్నపాలు తొందరగా స్నేకరించబడాలంటే పుణ్యత్వుల సిఫారసు అనివార్యమైనదని నమ్మించారు. అందుకని ప్రతి ఏట ‘అవ్లియాల’ పేర్లతో వారి కరామత్త(అద్భుతాల) కట్టుకథలు, వారి జీవిత గొప్పతనాలను ఎలుగిత్తి చెప్పుకునే మహా సభలు నిర్మహిస్తారు. మరియు వారి పేరున కురుస్, మహా నమ్మిళనలు నిర్మహించి వారిని అల్లాహు స్థాయికి పెంచి, నూతన ఆరాధన విధానాలను ప్రజల్లో వ్యాపింప జేస్తారు.

మరియు పాకిస్తాన్‌లో ‘తట్లీగ్ జమాఱత్’, తరహాలో ‘మదనీ భాఫిలా’ అంటూ ఊరు వాడా, దేశ విదేశాల ప్రయాణాలు చేసి తమ ‘బరేలీ హాన్ఫీ’ వర్గాన్ని వ్యాపింప జేస్తున్నారు. దాని కారణంగానే ‘బరేలీ హాన్ఫీ’ వర్గియులు భారత దేశం, పాకిస్తాన్, బంగాలీస్ మరియు శ్రీలంకా, లండన్ మరియు ఇతర దేశాలలో చాలా వరకు వ్యాపించి ఉన్నారు.

ఆ రెండు వర్గాల ద్వారా శ్రీలంకా షాఫులూలు మరియు కేరళ షాఫులూలు మరియు ఇండిసేషియా షాఫులూలు కూడా ప్రభావితులయ్యారు.

మరియు ఈ ఇరు వర్గాలు మార్గభ్రష్టులైన ‘తరీఖా నష్ట్ బందీయా, తరీఖా చిష్టీయా, తరీఖా ఖాదీయా, తరీఖా సుహర్షవర్షీయా’ అనే సూఫీల మార్గాలను విధిగా అనుసరిస్తున్నారు. ఒక మాటలో చెప్పాలంటే ఆ రెండు వర్గాలు ఒకే నాణ్యానికి చెందిన రెండు ముఖాలు.

ఆ వర్గాలు ప్రతి ధర్మపరమైన విషయంలో ఆయా ఇమామ్ గారి ఆదేశాల మేరకు కట్టుబడి ఉండాలని వారి గట్టి సిద్ధాంతం. మరియు ఒక ముస్లిము ఆ నాలుగు ఇమాములలో నుండి ఏదోఒక్క ఇమామ్ ను మాత్రమే అనుసరించాలని గట్టిగా వాదిస్తారు. ఒకవేళ ఆ నలుగురిలో నుండి ఏ ఒక్కరిని అనుసరించకుండా ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హాదీసుల అదేశాలకు అనుగుణంగా కట్టుబడి అనుసరిస్తే, ఆ ఇరు వర్గాల అభిప్రాయం మేరకు వారు మార్గభ్రమలు. అంతేకాదు వారిపట్ల విపరీతమైన వ్యతిరేకత చూపుతారు. చివరకి ఆ రెండు వర్గాలు కలిసి కొన్ని ప్రదేశాలలో ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హాదీసులకు అనుగుణంగా అనుసరించే ‘అహ్లాద్ హాదీన్’ వర్గానికి చెందిన మసీదులను కూలద్రోసి, కాల్పిషేసిన సంఘటనలను మనం మాస్తునే ఉన్నాము.

దేవబందియులు మరియు బరీలీయులు

ఇమామ్ అబూ హానీఫా (రహ్మాతుల్లో అలైఫొ) వర్గీయులా?:

దేవబందియులు: యూపె రాష్ట్రంలో ఉన్న ఒక చిన్న పల్లేటూరు 'దేవబంద్'. వంద సంవత్సరాల క్రితం ఖాసిం నానోత్త్మ అనే ఒక హాన్ఫీ వర్గానికి చెందిన గురువుగారు ఒక గుడిసెల్ బాలబడిని ఆరంభించారు. నేడు అది 'హాన్ఫీ' వర్గానికి చెందిన ఒక విశ్వ విద్యాలయంగా రూపుదిద్దుకున్నది.

ఆ విద్యాలయం హజ్రత్ ఇమామ్ అబూ హానీఫా(రహ్మాతుల్లో అలైఫొ) మౌలిక సిద్ధాంతాల, విశ్వాసాల (**ఏతోహద్ మరియు ఉనూల్**)కు కట్టుబడి లేదు. ఎందుకంటే వారు ఇస్లామీయ ద్వీతీయ స్థాయి (**ఘురూయు మసాయుల్**)కి చెందిన విషయాలలో మాత్రమే ఇమామ్ అబూ హానీఫా(రహ్మాతుల్లో అలైఫొ) గారిని అనుసరిస్తారు. మరియు ఇస్లామీయ విశ్వాస మౌలిక సిద్ధాంతాలలో ఇతర ఇమాముల (**అష్ఫారీ, మాతురూది**) విశ్వాసాలకు కట్టుబడి నడుచుకుంటారు. కనుక వారు 'దేవబంది హాన్ఫీ' వర్గీయులుగా ఆసియా దేశాలలో వ్యాపించి ఉన్నారు.

దేవబంద విద్యాలయానికి చెందిన ఒక ముట్టి హజ్రత్ ఖలీల్ అహ్�మ్ సహారన్ఫూరీ గారిని దేవబందియుల సిద్ధాంతాలను గురించి ప్రశ్నించగా ఆయన ఇలా సమాధానం ఇచ్చారు:

'మేము ఇమామ్ అబూ హానీఫా (రహ్మాతుల్లో అలైఫొ) వర్గానికి చెందిన **ఘురూయు మసాయుల్**, (ఇస్లామీయ ద్వీతీయ స్థాయికి చెందిన విషయాల) మేరకు కట్టుబడి ఉన్నాము.''

ఇంకా ‘ఏతిభాద్ మరియు ఉసూర్’ (ఇస్తామీయ విశ్వాసం మరియు మోలిక సిద్ధాంతాల) విషయంలో హజత్ అబుల్ హసన్ అప్పెలరీ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) మరియు హజత్ అబూ మన్సూర్ అల్ మాతురీదీ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) మేరకు కట్టబడి ఉంటాము.

మరియు మేము సూఫీల : ‘తరీభా నష్ట్ బందీయా, తరీభా చిప్పీయా, తరీభా భాద్రీయా, తరీభా సుహర్వర్దీయా’ శాఖలకు అనుగుణంగా నడుచుకుంటాము. (అల్ ముహమ్మద్ అల్ ముఫ్తున్వ్ -మొదటి ప్రశ్నకు జవాబు)

వారు చెప్పినట్టుగా దేవబందీయులు పూర్తిగా హజత్ ఇమామ్ అబూ హసీఫా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ)గారి వర్గానికి చెందినవారు కారు. ఎందుకంటే? ఏ వర్గానికైనా మోలిక సిద్ధాంతాలు అసలైనవి. దేవబందీయులు అబూ హసీఫా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారి ఆ మోలిక సిద్ధాంతాలను ఏస్తురించి, ‘అప్పెలరీ’ మరియు ‘మాతురూది’ మోలిక సిద్ధాంతాలకు అనుగుణంగా ఉన్నారు. అందు చేత వారు అబూహసీఫా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారి వర్గీయులు ఎలా అవుతారు?

అలాగే ‘సూఫీలు’ అనుసరించే విధానాలకు కట్టబడి ఉండేవారు, అబూహసీఫా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారి వర్గీయులు ఎలా అవుతారు? అబూహసీఫా(రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) సూఫీల మార్గాన్ని ఎన్నడూ అనుసరించలేదు. మరియు ఆయన కాలంలో ‘సూఫీలు’ వర్గాలు అసలు లేనేలేవు.

కనుక అవంతా నూతన(జద్దాల్) వర్గాలే తప్ప ‘అప్యాలుస్సున్నత్ వల్ జమాఅత్’, వర్గానికి చెందినవి కావు.

మరియు కొంత మంది ‘దేవబందీ షైఫలూలు’ అని దేవబందీయుల బాటను అనుసరించేవారు ఉన్నారు. అంటే వారు ఇమామ్ షైఫలూ

(రహ్మానుల్లాహీ అలైఫీ) గారి ‘ఫిబ్రా’ మేరకు కట్టుబడి నడుచుకుంటారు.
మరియు ఇతర విషయాలలో దేవబందీయుల విశ్వాసాలను, ఆచారాలను
అనుసరిస్తారు. ఇంకా వారు ‘తజ్జీగ్ జమాత్’, మరియు ‘సూఫీల’
మార్గాలను కూడా అనుసరిస్తారు. అలాంటివారు ‘కేరళ’ రాష్ట్రంలో
మరియు ఇతర దేశాలలో (శ్రీలంకా, ఇండోనేషియా, మలేషియా వంటి)
కూడా ఉన్నారు.

ఆదే తరహాలో ‘బరేలీయులు’ కూడా ఉన్నారు. కాని ‘సూఫీల’ వర్గాలను
దేవబందీయులకంటే ఎక్కువగా ‘బరేలీయులు’ ప్రాముఖ్యతను ఇస్తారు.
మరియు వారి గురువుల పట్ల, అవ్వలియాల పట్ల దేవబందీయుల కంటే
ఎక్కువ స్థాయికి పెంచి పాగుడ్డుంటారు. చివరికి తమ గురువులను దేవుని
స్థాయికి పెంచి, వారి ద్వారా అనేక అద్భుతాలు జరిగినట్లు కుట్టుకథలు
రచించారు. వారి పీర్లతో సమాధులను నిర్మించుకున్నారు. ఆ సమాధులపై
సజ్ఞాలు చేస్తారు. వారికి మొరపెట్టుకుంటారు, వారికి తోచిన రీతిలో
ఆరాధన విధానాలు కల్పించుకొని వాటికి అనుగుణంగా నడుచుకుంటారు.

దేవబందీయుల మరియు బరేలీయుల విశ్వాసాలు
ఇమామ్ అబూ హాసీఫా (రహ్మానుల్లాహీ అలైఫీ)గారి విశ్వాసాలకు విరుద్ధం:

1-దేవబందీయులు, బరేలీయులు: దుఅలో ప్రవక్తల లేక పుణ్యత్వాల
తరపున (ఫలాంకే తుష్టైలోనే) దుఅ చేయడం ఉత్సమంగా భావిస్తారు.

ఇమామ్ అబూ హాసీఫా (రహ్మానుల్లాహీ అలైఫీ): దుఅలో ప్రవక్తల లేక పుణ్యత్వాల
తరపున (ఫలాంకే తుష్టైలోనే) దుఅ చేయడం ‘ముక్రూ’ అని తెలియజేసారు.

2-దేవబందీయులు, బరేలీయులు: అల్లూహ్ వ్యక్తిత్వానికి చెందిన
గుణాలను యథాతథమైన భావాన్ని వదలి ఇతర అర్థాలను కల్పిస్తారు.

అంటే; ఖుర్జాన్ మరియు హాదీసులలో అల్లాహ్ వ్యక్తిత్వానికి చెందిన కథలు లేక చేతులు లేక కాళ్ళను యదాతథంగా ప్రస్తావించకుండా, ఆయన చేతులను లేక కాళ్ళను అల్లాహ్ కు చెందిన శక్తిగా పోల్చి అర్థాన్ని మార్చుకుంటారు.

ఇమామ్ అబూహసీఫా (రఘృతుల్లాహ్ అలైఫొ): అల్లాహ్ తన వ్యక్తిత్వ గుణాలను ఎలా పేర్కొన్నాడో అలాగే ఆ గుణాలను మనం పేర్కొనాలి. ఆ గుణాలను ఉంచాలకు, ఆలోచనలకు అతితంగా భావించి, ఇతర అర్థాలతో పోల్చుకూడదని స్పష్టం చేసారు.

3-దేవబందీయులు, బరేలీయులు: అల్లాహ్ తన అర్థ (సింహసనం)పై కాక ప్రతి చోట ఉన్నట్లు విశ్వసిస్తారు.

ఇమామ్ అబూహసీఫా (రఘృతుల్లాహ్ అలైఫొ): అల్లాహ్ సప్తకాశాలపై ఉన్న సింహసనంపై ఆసీన్నడై ఉన్నాడు, అని తెలియజేశారు. మరియు ఆ అల్లాహ్ సర్వలోకాల జ్ఞాని, అందరిని పరిరక్షిస్తున్నాడు చూస్తున్నాడు. అని స్పష్టం చేసారు.

(పూర్తి వివరాలకై ‘ఏతభాదు అయిమ్ముతుల్ అర్బఅ’ పుస్తకాన్ని చూడండి).

అలా దేవబందీయులు మరియు బరేలీయులు హజత్ ఇమామ్ అబూ హసీఫా (రఘృతుల్లాహ్ అలైఫొ) విశ్వాసాలకు మరియు విధానాలకు పూర్తిగా వ్యతిరేకలు అని అనేక ఉదాహరణలు ఉన్నాయి.

కనుక వారు ఇమామ్ అబూ హసీఫా (రఘృతుల్లాహ్ అలైఫొ) పేరు చెప్పుకొని అమాయక ప్రజలను విశ్వాసపరంగా మోసం చేస్తున్నారు.

దేవబందీయుల గురువులు మరియు బరేలీయుల గురువులు ఇమామ్ అబూ హసీఫా (రఘృతుల్లాహ్ అలైఫొ)గారి విశ్వాసాలకు కట్టుబడి లేరు. మరియు వారిని అనుసరించడమూ లేదు. అందువలన ఈ రెండు వర్గాలు “అహోలున్సున్మత్త వర్ జమాత్త”, వర్గానికి పూర్తిగా కుట్టబడి లేవు.

9- సూఫీలు మార్గప్రభపులు

సూఫీ అనే పదానికి అరబీ భాషలో ఒక ప్రత్యేకమైన అర్థం లేదు. ముస్లిం అనే అరబీ నిఘంటువులో ‘అసూఫియ్’ అనే పదానికి అర్థంగా ఇలా ఉన్నది: “మనోహంథలను తగ్గించుకొని దేవునిలో కలిసిపోవటం”

సూఫీలు నాలుగు వర్గాలుగా విభజించబడినారు: ‘తరీఖా నష్ట బందీయా, తరీఖా చిష్టియా, తరీఖా ఖాదీయా, తరీఖా సుహర్వదీయా.

సూఫీ అనే పదం ఇంగ్లీషులో ముస్లిమిస్ము అని లేక ఇస్లామిక్ ముస్లిమిస్ము అని తరచుగా అనువదించబడుతుంది. ఇస్లామిక్ ముస్లిమిస్ము అనే భావం గ్రికు ముస్లిమిస్ము పైనే ఆధారపడి ఉన్నది. అంటే మానవాత్మ దివ్యమైనదని మరియు కొన్ని అధ్యాత్మిక పద్ధతుల ద్వారా దేవుడిలో కలిసిపోతుందనేది వారి నమ్మకం. వివిధ సూఫీ వర్గాల దైవారాధన వ్యాప్తులు ‘తరీఖా’ (మార్గము)లని పిలువబడుతున్నాయి. ప్రతి దైవారాధన వ్యాప్తు దాని అనలు స్థాపకుడి పేరు మీదుగా పిలువబడుతూ, తనకు తోచిన రీతిలో ప్రత్యేక ఆరాధన పద్ధతులను ప్రకటిస్తున్నది. అంతే కాకుండా తన అనుచరులను ఆ పద్ధతులనే తప్పక ఆచరించమని ఆజ్ఞాపిస్తున్నది. ఒక ప్రత్యేకమైన పద్ధతిలో ప్రార్థించి మానసికంగా మరియు శారీరకంగా సాధన చేసినట్లయితే దేవుడిలో కలిసి పోతారని దాదాపుగా అన్ని సూఫీ వర్గాలు తమ అనుచరులకు బోధిస్తున్నాయి. ఇలా కలిసిపోవటాన్నే అరబీలో ‘ఘనా’ అని పేరు పెట్టారు. – దాని అర్థం; కలిసిపోవడం, ఇంకిపోవడం.

(ఇంగ్లీషు ఉల్లాముద్దిన్/1-2/212)

మరొక పేరు ‘ఉసూర్’ అంటే ‘గమ్యస్థానానికి చేరుట,’ దేవునిలో ఐక్యమై పోవడమనే ఆలోచనను ముస్లిం పండితులు తిరస్కరించారు. కాని సామాన్య ప్రజలు స్వీకరించారు. 10వ శతాబ్దింలో ఒక సూఫీ భక్తుడు అల్ హాల్లాజ్ (858-922), బహిరంగంగా “అనల్ హాఫ్ఫ్” (తనే దేవుడని) ప్రకటించుకొని, అనేక కవితలు మరియు ‘కితాబుత్తహాసీన్’ అనే పుస్తకం గ్రాసాడు. అతడు అందులో ఇలా ప్రకటించినాడు:

“మీరు దేవుడిని గుర్తింలేక పోయినట్లయితే కసీసం ఆయన చిహ్నమైనా గుర్తించండి. నేనే చిట్టచివరి సంపూర్ణమైన సత్యం. ఎందుకంటే? సత్యం ద్వారా నేను అమరమైన సత్యవంతుడిని దుష్టశక్తులైన ఇబ్లీసు (షైతాను) మరియు ఫిరోసులే నా స్నేహితులు మరియు గురువులు. నరకాగ్ని ద్వారా ఇబ్లీసు భయపెట్టబడినాడు, అయినా అతడు తనకు మరియు దేవునికి మధ్య దేనిసి గుర్తంచలేదు. నేను చంపబడినా, సిలువ ఎక్కించబడినా, నా కాళ్ళు చేతులు నరకినా కూడా నా అభిప్రాయాన్ని ఉపసంహరించుకోను.”

(ఖడియా ఆఫ్ పర్సునాల్: పేజి-32).

ఇబ్బు అరబీ (1240సం) ‘దేవునిలో కలిసి పోవడం’ అనే నమ్మకాన్ని ఇంకా ముందుకు తీసుకుపోయి, కేవలం దేవుడు మాత్రమే ఉన్నాడని ప్రకటించెను. తన రచనలలో ఒకవోట ఇలా గ్రాసినాడు:

“మొత్తం సృష్టిలో తను మాత్రం గుర్తించలేని అభోతిక మూల పదార్థంగా ఉండి, కేవలం వాటిని బహిరంగంగా కన్పించేటట్లుగా నిర్మిస్తున్న అతడే గౌరవసీయుడు.” (అల్ పుత్రుహాత్ అల్ మక్కియా: 2/పేజి:604)

మరొక చోట ఇలా ప్రకటించినాడు: “ఏవైతే కనబడుతున్నాయో వాటన్నింటి అభోతిక మూలపదార్థం అతడే. మరియు ఏవైతే కనపడనిని ఉన్నాయో వాటన్నింటిలోనూ కనబడగలిగేది అతడే. ఎవరైతే అతడిని చూడగలరో వారెవరో కాదు, స్వయంగా అతడే. మరియు అతడు దాక్కొన్న వారి వ్యక్తి త్వంలో స్వయంగా ఉంటాడు. కాబట్టి, ఎవరూ అతనికి కనపడకుండా దాక్కోలేరు. (ఘుసూల్ అల్ హికమ్:1-1/పేజి:77)

అతడి సిద్ధాంతం పేరు ‘పూడతుల్ వజ్ఞాద్’, అంటే ఉనికిలో ఏకత్వం. సూఫీ వర్గాలలో ఇది బాగా ప్రసిద్ధి చెందినది.

(దేవుడు మానవుడిగా మారినాడా? 28-31, డా: అ.జి ఫిలిఫ్స్)

క్రైస్తవులు, బౌద్ధులు మరియు బహుదైవారాధకులందరూ ఏదోఒక విధంగా పైన పేర్కొనబడిన సిద్ధాంతాలకు అనుగుణంగా దేవుడిని నమ్మితారు. కనుక “ఇందుగలడు అందులేడను సందేహము వలదు ఎందెందు వెదగిచూచిన అందందే గలడు” అన్న విధానాన్ని ఆచరిస్తారు. ఆ కారణంగా తోచిన వారందరిని దేవుళ్ళుగా భావించి తమకు తోచిన రీతిలో ఆరాధన చేస్తున్నారు.

క్రైస్తవులు దేవునికి బదులు ‘మర్యాద’ గారి కుమారాడైన శ్రీ యేసువారిని దేవునిగా ఆరాధిస్తున్నారు. బౌద్ధులు దేవునికి బదులు శ్రీగౌతమ బుద్ధుడిని ఆరాధిస్తున్నారు. మరియు సమస్త బహుదైవారాధకులు భక్తులే భగవంతులనీ మరియు ‘ముక్కోటి దేవుళ్ళ’నీ అనేక మంది సాధూ సన్యాసులను, ప్రకృతికి చెందిన అనేక వస్తువులను ఆరాధిస్తున్నారు.

సూఫీలు తమ మత గురువులను దేనుని స్థాయికి పెంచి వారి సమాధులను దర్గాలుగా చేసుకొని, ఆరాధ్య నిలయాలుగా చేసుకున్నారు. భారత దేశంలో అలా ఆరాధింపబడేవారిలో “ముఖ్యానుధీన్ చిష్టి అజ్ఞీరి, హజీ అలీ ముంబై, కన్సూర్ దర్గా, అఫీన్ పీర్ కడప, అహ్మద్ రజా ఖాన్ బరేలీ” అనే అనేక పేర్లతో అనేక పట్టణాలలో ఆరాధింపబడే దర్గాలు ఉన్నాయి.

సూఫీలు; ఇబ్రహిమ్ అరబీ, హల్లాజ్ మరియు జారూది వంటి సూఫీల గురువులు సమస్త ధర్మాలను, సత్యధర్మాలుగానే, వారు అనుసరించే వివిధ మార్గాలను నిజ మార్గాలుగానే భావిస్తారు. కనుక జారూది అనే సూఫీ ఇలా తెలియజేసాడు: “నన్న ముస్లిం, లేక క్రిష్టియన్, లేక యహూది, లేక హిందువు అని ఎలా పిలిచినా ఒక్కటే”

(దావతుద్ తఫ్రిబ్ బైనల్ అద్యాన్:2/935-937)

భారత దేశంలో అలాంటి విశ్వాసం గల అనేక మంది ప్రజలను మనం చూస్తునే ఉన్నాము. వారిలో ‘శ్రీ పిర్మి సాయిబాబా’ ‘పుట్టపర్తి సాయిబాబా’ అనే వారు కూడా ఉన్నారు. వారు అన్ని ధర్మాలను సమానంగా భావించేవారని మన భారతీయులు నమ్మితారు. అలాగే కొన్ని చోట్ల ‘శ్రీ పిర్మి సాయిబాబా’ మందిరాన్ని కనీసం మూడు ధర్మాల చిహ్నాల (మనీషు చిహ్నం పొడుగైన మినారా, మందిరం చిహ్నం గోపురం, క్రైస్తవుల చిహ్నం క్రాసు)తో నిర్మించడం జరుగుతున్నది.

అల్లాహ్ ఇలా పోచురించాడు: “ఎవరయినా ఇస్లాంను కాకుండా మర్ ధర్మాన్ని అన్వేషిస్తే అతని ధర్మం స్వీకరించబడదు. అలాంటి వ్యక్తి పరలో కంలో నష్టపోయినవారిలో చేరిపోతారు.” (సూరతు ఆల ఇమ్రాన్:85)

సూఫీల వర్గాలకు ధర్మ పట్టింపులు ఉండవు. ఆటపాటలను ఆరాధనలుగా భావిస్తారు. మత్తుపాసియాలు సేవిస్తారు. పిచ్చోళ్ళగా తిరుగుతూ ఘకీర్లగా మారుతారు. బట్టలు ధరించకుండా ఉండే సూఫీలను ‘నంగే షైఖావలీ’, పట్టాసంచిను ధరించి తిరిగితే “పాట్టిపీర్ బాబా” లత్తామార్ బాబా (కర్రతో కొట్టే బాబా) లాత్ మార్ బాబా (కాళ్ళతో తన్నే బాబా) అని అనేక పిచ్చి పేర్లతో రోజుకొకరు వెలుగులోకి వస్తునే ఉన్నారు. మరియు వారిని గౌరవ సన్మానాలు చేసే ప్రజలు మన సమాజంలో ఉన్నంత కాలం వారి మార్గభ్రష్టత వలలో మన సమాజం చిక్కుకునే ఉంటుంది.

కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُرْبِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ حِلٌّ وَمَا لِلظَّالِمِينَ إِنْ نَصِيبٌ ﴾ (الحج: ٧١)

“వారు అల్లాహ్ ను వదలి ఆయన ఏ ప్రమాణాస్త్రీ అవతరింపజ్యానటువంటి వాటిని పూజిస్తున్నారు. పోసీ వారికేమైనా తత్పంబంధితజ్ఞానం ఏదైనా ఉండా అంటే అదీ లేదు. దుర్మార్గులను అదుకునే వాడెవడూ లేదు” (సూరతుల్ హజ్:71)

అల్లాహ్ మహోన్నతుడు, ఆయన పరిశుద్ధుడు, పవిత్రుడు, అద్వితీయుడు, ఆయన మానవుడిలో కలిసిపోవడం లేక మానవుడే మాధవుడుగా మారడం అనే నమ్కాలు ఇస్లాం దైవధర్మానికి చెందినని కావు. కనుక అలాంటి విశ్వాసాలు అల్లాహ్ విశ్వితను, ఆయన మహోన్నతును కించురచడంతో సమానం. ఆయన అస్థిత్వాన్ని మరియు గుణాలను సర్వస్పృష్టిలో ఎవరితోను పోల్చుకూడదు. చివరికి ప్రవక్తలు సోశం మానవులేనసీ అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَنَى إِلَيْ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَّيَحْدُّ فَنَ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلَيَعْمَلَ عَمَّا لَّا
صَنِعَ حَا وَلَا يُشْرِكُ بِعِبَادَةَ رَبِّهِ أَحَدًا ﴾ ﴿الكهف: ١١٠﴾

(ಈ ಪ್ರವಕ್ತೆ!) ಇಂತಾ ಇಲಾ ಅನು: “ನಿಶ್ಚಯಂಗಾ ನೇನು ಕೂಡಾ ಮೀಲಾಂಟಿ ಒಕ ಮಾನವಡನೆ! ನಾಷ್ಟೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಂ(ಪರ್ವಿ) ಅವತರಿಂಪಜೇಯಬಡಿಂದಿ. ನಿಶ್ಚಯಂಗಾ, ಮೀ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತು ಆ ಏಕೈಕ ದೈವಂ (ಅಲ್ಲಾಹ್) ಮಾತ್ರಮೇ! ಕಾವುನ ತನ ಪ್ರಭುವನು ಕಲಸುಕೋಲನಿ ಆಶಿಂಚೇವಾಡು ಸತ್ಯಾರ್ಥ್ಯಲು ಚೇಯಾಲಿ ಮರಿಯು ಆರಾಧನಲೋ ತನ ಪ್ರಭುವತ್ತೋ ಪಾಟು ಮರೆವ್ಯರಿನಿ ಭಾಗಸ್ಯಾಮು (ಪರೀಕ್)ಲುಗಾ ಕಲ್ಪಿಂಚುಕೋರಾದು” (ಸೂರತುಲ್ ಕರ್ಮಾಂಶಿ:110)

ಬರೆಲೀಯುಲು ಸೂಫೀಲ ವರ್ಣಾಲತ್ತೋ ಪೂರ್ತಿಗಾ ಏಕಮೈಪೊಯಾರು. ವಾರಿ ವಿಶ್ವಾಸಾಲಕು ಮರಿಯು ಆಚಾರಾಲಕು, ನಿಯಮಾಲಕು ಪೂರ್ತಿಗಾ ಕಟ್ಟಬಡಿ ಉನ್ನಾರು.

ದೇವಂಬಂದಿಯುಲು ಸೂಫೀಲ ವರ್ಣಾಲನು ಅನೇಕ ವಿಧಾಲುಗಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಂಚಿ ಅನುಸರಿಂಚೆ ವಾರು ಉನ್ನಾರು. ಅಂಟೆ ಕೊಂತ ಮಂದಿ ದೇವಂಬಂದಿಯುಲು ಸೂಫೀಲ ಸೂತನ ‘ಜಿಕ್ಕ್’ (ಗೋದುಮುಲ, ಬಾದಾಮುಲ ನಂಟಿ ಗಿಂಜಲಪೈ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಾಮಾನ್ನಿ ಜವಿಸ್ತಾರು. ಮರಿಯು ಕೊಂತ ಮಂದಿ ಪ್ರಜಲು ಒಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕಮೈನ ಗದಿಲೋ(ದಾನಿನಿ ಭಾನ್ಭಾವ್) ಅನಿ ಅಂಟಾರು) ಗುಮಿಗೂಡಿ ಒಕೆ ಸ್ವರಂಲೋ ‘ಲಾ ಇಲಾಹ್ ಇಲ್ಲಾಹ್’ ಅನೇ ವಾಕ್ಯಾಲನು ಬಿಗ್ಗರಗಾ ಜವಿಸ್ತುಂಟಾರು. ಕೊಂದರು ತಮ ಗುರುವುಲನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮರಿಯು ಪ್ರವತ್ತ ಮುಹೂಮ್ದೆನ(ಸ್ಲಾಲ್ಮಾಸು ಅಲೈಪ್ ನ ಸಲ್ಲಂ) ಸ್ಥಾಯಿಕಿ ಪೆಂಚಿ ಪಾಗುಡ್ವಂಟಾರು. ಚಿವರಿಕಿ ಒಕ ಹತ್ತಿ ‘ಲಾ ಇಲಾಹ್ ಇಲ್ಲಾಹ್’ ಮುಹೂಮ್ದುರ್ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್’ಕು ಒದುಲು ‘ಲಾ ಇಲಾಹ್ ಇಲ್ಲಾಹ್’ (ಅವರ್ಥಂ ಅಲೀ) ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹ್’ ಅನಿ ಪರಿಂಚೆ ವಿಷಯಾನ್ನಿ ‘ಅಷ್ರಿಫ್ ಅಲಿ ಥಾಸ್ಯಿ’ ಗಾರಿಕಿ ತೆಲಿಯಜ್ಜೇಸ್ತೇ, ದಾನಿನಿ ವಾರು ಸಮೃಂಖಿನಟ್ಟು ಕೂಡಾ ಉಂದಿ.

(ರಿಸಾಲಯೆ ಇಮ್ಮಾದಿಯ ಪೇಜಿ: 34, ಮುದ್ರಣ 1325 ಹಾಜಿ ಶಕಂ. ತಳ್ಳಿಗ್ ಜಮಾಅತ್ ಔರ್ ಉಣಿಕ್ ನಿಸಾಫ್ ಉರ್ನು ಪೇಜಿ:25-26. ಮುದ್ರಣ-ದಾರುಲ್ ಕಿಞಾಬ್ ನ್ಯಾಫ್ಲೆ)

అలాంటిదే మరొక విషయం: మోలానా రషీద్ అహ్మద్ గంగోపా (రహ్మాతుల్లాహీ
అలైఫీ) గారితో ఒక వక్కి “రహ్మాతుల్ లిల్జాలమీన్” అనే గుణం ప్రవక్త
ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అలైఫీ న సల్లం) గారికి సాంతమా? లేక ఇతరులకు
కూడా వర్తిస్తుందా? అని అడిగితే దానికి జవాబుగా ఆయన: “ఇతరులకు
కూడా వర్తిస్తుంది” అని అన్నారు.(భత్తా రషీదియా సంపుటం2, పేజి:9, తజ్జీగ్
జమాలత్ దౌర్ ఉన్కా నిసాబ్ ఉర్రు పేజి:28. ముద్రణ-దారుల్ కితాబ్ న్యా ఫిల్లి).

అంతే కాకుండా ‘అష్రూరఘ అలీ థాస్మీ’ గారిని మరియు ‘హజి ఇమ్మాదుల్లాహ్’
ముహోజిర్ మక్కీ’, గారిని తమ సభలలో ‘రహ్మాతుల్ లిల్జాలమీన్’ అని
ప్రస్తావించినట్లు తెలుస్తుంది. (అష్రూరఘున్ సవానెహ్:2/153, తజ్జీగ్
జమాలత్ దౌర్ ఉన్కా నిసాబ్ ఉర్రు పేజి:29)

ఇలా దేవబందియుల పుస్తకాలను చదువుకుంటూ పోతే సూఫీలకు చెందిన
అవిశ్వాసాలు, షిర్క్ మరియు అనేక బిద్దాలత్ కార్యాలను సమర్థించే రచనలు
చాలా వరకు ఉన్నాయి. వాటిలో కొన్ని పుస్తకాల పేర్లు ఇలా ఉన్నాయి:

‘అల్ అర్వాహున్ సలాస్’-‘అల్ కరామాత్ అల్ ఇమ్మాదియ్’- ‘నఖ్వుల్
హాయాత్’-‘హాయాతుల్ వలీ’-“ఇమ్దాదుల్ ముష్తాఫ్”-‘తజ్జీరతుల్
ఖలీల్’- ‘తజ్జీరతుర్ రషీద్’-‘సవానెహ్ అల్ భాసిమియ్’-‘అష్రూరఘున్
సవానెహ్’ మరియు ‘అబే హాయాత్’, వంటి పుస్తకాలు.

మోలానా అర్ద్ అల్ భాద్రి అనే బరేలీయుల వర్ణానికి చెందిన ఒక గురువు
పైన పేర్కొనబడిన పుస్తకాల వెలుగులో “అజ్ జల్జలా” అనే పుస్తకాన్ని
రచించాడు. దానిలో అతను దేవబందియుల గురువులను అతిగా
పాగడటం, వారి కరామత్తను, వారి సమాధుల ప్రత్యేకతలను, మరియు
వారి గురించి రచించబడిన కట్టు కథనాలను, సూఫీలకు చెందిన

విశ్వాసాలను ధర్మంగా సమర్థించి, ప్రోత్సాహించి నమోదు చేయబడి ఉన్న విషయాలను ఆధారాలతో సహా ఆ పుస్తకంలో నమోదు చేసాడు. తరువాత అతను ఇలా ప్రశ్నించాడు:

“అలాంటి విషయాలు మన బరేలీయుల గురువులు రచిస్తే మీరు షిర్కు మరియు జిదాత్ మరియు తప్పుడు కథనాలు అని సిందిస్తారు. అవే గనుక మీరు మీ పుస్తకాలలో అలాంటివే కథనాలు రచిస్తే, అలాంటివే సూఫీలకు చెందిన విశ్వాసాలు కలిగి ఉంటే మీరు ధర్మం అని అంటారా? అందుకని మేము మరియు మీరు ఒకే వర్గియులం అని ఒప్పుకోండి. లేక మీరు రచించిన ఈ కథనాలు ముమ్మాటికి తప్పే, ఏటిని మనం ఈ రోజు నుండి వెనుక్కి తీసుకుంటున్నాము. మరియు క్షమాపణ కోరుతున్నామని జవాబు చెప్పండి.” అని సూటిగా సవాలు చేసారు.

అతను ‘అజ్ జల్జలా’ పేరుతో రచించిన పుస్తకం నూటికి నూరు శాతం నిజమేనని దేవబందియులు కూడా అంగీకరించారు. అంతే కాకుండా “షైక్ అమర్ అల్ ఉన్నాని” దేవబంద్ నుండి వెలువడే “తజల్లి” పత్రిక అధికారి, ఆ పత్రికలో ‘అజ్ జల్జలా’ పుస్తకంలో ఉన్న ప్రతి విషయం దేవబందియుల పుస్తకాలలో ఉన్న వాస్తవాలేనసి ధృతికరించారు.

అంతే కాకుండా ఇలాంటి తప్పులకు దేవబందియులు ఎందుకు గురికాబడి ఉన్నారన్న ఒక మహా విషయాన్ని కూడా తెలిజేసారు. అదేమంటే?

“మూర్ఖంగా తమ గురువుల తప్పులను సమర్థించడం”

10-తబ్లీగ్ జమాఅత్

దాదాపు అరై సంవత్సరాల క్రితం ఉత్తర్ ప్రదేశ్, పైరోజ్యపూర్, నమక్, మేవాత్ అనే పట్టణాలో కొందరు ధర్మ గురువులు ఇంటింటా పోయి నమాజుకు కొరకు పిలుపునిచ్చేవారు. ఆ విషయాన్ని ‘హజత్ మౌలానా ముహమ్మద్ ఇలాహ్’ (రహ్మానుల్లాహ్ అల్లాహ్)గారికి తెలియజేయడం జరిగింది. ఆ విధానం ఆయనకు చాలా నచ్చినది. తరువాత అదే విధానాన్ని ఇతర పట్టణాల్లో కూడా విస్తారణ చేయుటకొరకు అన్ని విధాల ఆయన కృషి చేసారు. ఇప్పుడు ఆ విధానాన్ని ‘తబ్లీగ్ జమాఅత్’, అంటున్నారు.

‘తబ్లీగ్ జమాఅత్’, కారణంగా జరిగిన కొన్ని గొప్ప కార్యాలను మనం ప్రశంసించక తప్పదు. వారు చిన్న చిన్న పట్లెలలో మరియు పెద్ద పట్టణాలలో దేశ విదేశాలలో ఉన్న ముస్లిములు ధర్మం తెలియక మార్గభ్రమలుగా మారిపోయినవారిని, రాత్రింబవళ్ళు త్రాగి తందనాలు ఆడేవారిని, వ్యాఖిచారంలో మునిగిపోయినవారిని, గుణపీసులుగా తిరుగుతున్న పాగురుబోతులను, అల్లాహ్నాను మరచి దర్గాలకు పోయి పూర్తిగా పిర్కు కార్యాకలాపాల్లో మునిగి ముఫ్తిలుగా మారిపోయినవారిని, మసీదు లోపలికి తీసుకొనివచ్చి నిలబడి నమాజు చేసుకునే స్థాయికి రప్పించే ఘనత ‘తబ్లీగ్ జమాఅత్’, సోదరులకు చెందుతుంది. మరియు అనేక మంది ముస్లిం సోదరులు తమ సోమరితనం వల్ల నమాజును పాటించకుండా వదలి తిరుగుతున్నవారిని, నమాజులను విధిగా పాటించే స్థాయికి తీసుకరావడంలో కూడా, గత యాభై, అరై, సంవత్సరాల నుండి మన ‘తబ్లీగ్’, సోదరులు మహోన్నతమైన కృషి చేస్తున్నారు.

ఎందుకంటే? ముస్లిం ప్రజలు కనీసం నమాజును స్థాపిస్తే తరువాత క్రమక్రమంగా ధర్మాన్ని సేర్చుకుంటారనే వారి అభిలాష. ఆ అభిలాషమేరకు చిత్తశుద్ధితో తమ జీవితాలను, ధనాన్ని, పొరువొన్ని తాకట్టు పెట్టి, తమ సాంత ధనాన్ని ఖర్చు చేసి, ఎంతో అఱుకువలో ఒక్కుక్క వ్యక్తి వద్దకు ఒకటికి పది సార్లు పోయి, ప్రజలను బ్రతిమాలి, ఒక్కసారైనా మీదుకు వచ్చేలా రాత్రింబవచ్చు శ్రమించారు మరియు శ్రమిస్తున్నారు కూడా.

‘తబ్రీగ్ జమాఅత్’ అమాయక ప్రజల జమాఅత్. ధర్మం తెలియని సామాన్య ప్రజలు ‘కలిమాయే షహదత్’, ‘నమాజ్’, రోజా, జకాత్, మరియు హజ్ ప్రాముఖ్యత గురించి తెలుసుకొవాలనే ఆకాంక్షతో కొన్ని రోజాలపాటు మీదులలో గడుపుతారు. తరువాత ఆ ఆరాధనల గురించి విడిమిడిగా తెలుసుకొని, కొన్ని దులలను సేర్చుకొని తమ నివాసాలకు తిరిగి వస్తారు. ఇలా ‘తబ్రీగ్’ లో వస్తూ పోతా కొన్ని సున్నతు ఆచారాలను కూడా తెలుసుకొని వాటిని అనుసరిస్తారు. చివరికి వారు ‘తబ్రీగ్ జమాఅత్’ను గొప్ప జమాఅత్గా భావించి ఇదే నిజమైన ధర్మసేవ చేసే జమాఅత్ అని గుడ్డిగా నమ్ముతారు.

‘తబ్రీగ్ జమాఅత్’, ధర్మ జ్ఞానం కొరకై హజ్జత్ మౌలానా అష్రఫ్ అలీ థాస్వి (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు మరియు మౌలానా జక్కియా (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారు రచించిన పుస్తకాలను అధ్యాయాలను చేస్తారు. వారు దేవబంది వర్గానికి చెందిన మాతురూది, హనఫీ, సూఫీ గురువులు.

‘తబ్రీగ్ జమాఅత్’కు చెందినవారు ఖుర్జాన్ గ్రంథాన్ని శుభాలను ఆశిస్తూ పారాయణం చేస్తారు. దాని అర్థాన్ని తెలుసుకొనే ప్రయత్నం చేయరు. ధర్మజ్ఞానానికి ‘ఫజ్యాయలే ఆమాల్’, ‘జహీఫ్తి జేవర్’, మరియు ‘మున్ఫుబ్’

అహదీన్, వంటి పుస్తకాలను మాత్రమే చదువుతుంటారు. మరియు వారు దేవ్బంది గురువులను అనుసరించి హజత్ ‘ఇమామ్ అబూ హసీఫా’ (రహ్మాతుల్లాహీ అలైఫీ) గారి మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలీ అలైఫీ వసల్లం) గారి విధేయులుగా భావిస్తారు.

‘తజ్లీగ్ జమాఅత్, దేవ్బంది మత గురువులను మూర్ఖంగా నమ్ముతారు. తరువాత వారే నిజమైన ధర్మ బోధకులు, వారు అనుసరించే మార్గమే నిజమైన మార్గం అని దృఢంగా నమ్ముతారు. మరియు ఖుర్జాన్, హదీసులకు అనుగుణంగా అనుసరించే ‘అహోలుల్ హదీసులు’ను మార్గభ్రమ్మలుగా నమ్ముతారు.

అందుకని ఎవరైనా మసీదులలో ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలీ అలైఫీ వసల్లం) విధానానికి అనుగుణంగా నమాజు చేస్తే, వారిని హాబీలుగా పేర్కొని అడ్డుకోవడం, వారిని కొట్టడం, మసీదుల నుండి బయటకు గెంటడం వంటి హీనమైన చేష్టలకు పాల్పడుతుంటారు.

మరియు అనేక సందర్భాలలో బరేలీయులు, దేవ్బందియులు మరియు తజ్లీగ్ జమాఅత్ కలిసి ‘అహోలుల్ హదీసులు’ను మార్గభ్రమ్మలుగా భావించి వారిపై దౌర్జన్యాలకు దిగుతారు.

‘తబ్రలీగ్ జమాఅత్’లో అనేక మంది ప్రజలు అమాయకులు, వారి గురువులు ““అహోలుల్ హదీసులు””నై తప్పుడు నిందలు వేసి, తప్పుడు ప్రసంగాలు చేసి అమాక ప్రజలను రెచ్చగొడతారు. తరువాత విల్తైనంత వరకు వారిని నష్టపరచాలని సర్వ శక్తులను ధారపోసి అనేక రకాలుగా బాధించే ప్రయత్నాలు చేస్తుంటారు.

‘తబ్బిగ్ జమాఅత్’ దొర్జ్నాన్ని తట్టుకోలేక ‘అప్పాలుల్ హదీసులు’ ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) విధానానికి అనుగుణంగా నమాజూ చేయుట కొరకు కొన్నిచోట్ల మసీదులను సాంతంగా నిర్మించు కుంటే, వాటిని కూలద్రసి, అగ్నికి అహుతి చేసిన సంఘటనలు మనం చూస్తునే ఉన్నాము. అది వారి అజ్ఞానానికి, మూర్ఖత్వానికి ప్రతి రూపం అని చెప్పుకోవచ్చు.

‘బరేలీయులు’ కూడా ‘తబ్బిగ్ జమాఅత్’ తరహాలోనే ధర్మజ్ఞానం కొరకు ‘ముహమ్మద్ ఇల్�య్య అత్తార ఖాదీ’ మరియు ‘అహ్మద్ రజా ఖాన్ బరేలీ’ గారు రచించిన పుస్తకాలను చదువుతుంటారు. “తబ్బిగే నిసాబ్” తరహాలో “నిసాబే మదని ఖాఫిలా” మరియు “షైజానే సున్నత్” పేరుతో పుస్తకాలను రచించుకున్నారు. ఆ పుస్తకాలలో కూడా అనేక కట్టుకథలు ఉన్నాయి. “షైజానే సున్నత్” లో ఆరంభంలోనే అబద్ధమైన కలలు కన్న కథలను రచించారు. దానిలో ఒకటి ఇలా ఉంది: ఒక(బుజాగ్) వ్యక్తి తను ఒక కలగన్నట్టు ఇలా తెలియజేసాడు: “ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) గారు తన చేతిలో ఒక పుస్తకాన్ని తీసుకొని నా వద్దకు వస్తున్నారు. నా కుడిషైప్ హాజ్రత్ అబ్దుల్ ఖాదిర్ జీలాసి మరియు నా ఎడమ షైపు అహ్మద్ రజా ఖాన్ గారు ఉన్నారు. అహ్మద్ రజా ఖాన్ గారు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) గారిలో మీ చేతిలో ఉన్న పుస్తకం ఏది? అని అడిగారు. తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లైహి వసల్లం) పుస్తకాన్ని ఆయనకు చూపిస్తూ ఇలా అన్నారు: “ఇది ‘షైజానే సున్నత్’, అని ‘ముహమ్మద్ ఇల్�య్య ఖాదీ అత్తార్’ తరఫు నుండి నా ఉమ్మత్కు ఒక బహుమానం” అన్నారు. (షైజానే సున్నత్ పేజి: 3) ‘మదని ఖాఫిలా’ జమాఅత్ వారు ‘బరేలీయులు’ మత గురువులను మూర్ఖంగా నమ్ముతారు. తరువాత వారే నిజమైన ధర్మ బోధకులు, వారు అనుసరించే మార్గమే నిజమైన మార్గం అని ధృఢంగా నమ్ముతారు. ‘తబ్బిగ్ జమాఅత్’ను ‘దేవ్బందీయులు’ ను మరియు ‘అప్పాలుల్ హదీసులు’ను మార్గభ్రమలుగా నమ్ముతారు. మరియు వారందరిని “వహాబ్”లనీ పేర్కొని, విల్లైనంత వరకు అందరిని స్ఫూర్చాలని ప్రయత్నాలు చేస్తుంటారు.

కాని వారిలో కొందరు సత్యాస్తత్యాలను తెలుసుకున్న తరువాత తమ విశ్వాసాన్ని, విధానాన్ని ‘అహోలుల్ హాదీసుల్’ విధానం ప్రకారం మార్పుకున్నవారు కూడా చాలా మంది ఉన్నారు. అల్ల్ఫో వారందరిని పుణ్యాత్ముల ఉన్నత స్థానాన్ని ప్రసాదించుగాక, ఆపీన్.

తభీలీగ్ జమాఅత్ మరియు దేవబందీయులు

‘అహోలుల్ హాదీసు’ల వ్యతిరేకతకు కారణాలు

ధర్మం తెలియని అమాయక ప్రజలు ‘తభీలీగ్ జమాఅత్’లో చేరిన తరువాత వారుకూడా ‘దేవబందీ హానఫీ’ వర్ధియులుగానే భావించు కుంటారు. కనుక వారు కూడా దేవబందీ గురువులు కలిగి ఉన్న విశ్వాసాల, విధానాల, ప్రవర్తనల మేరకు ఉంటారు. ప్రపంచమంతట దేవబందీయుల వాష్పీకి ముఖ్య కారణం ‘తభీలీగ్ జమాఅత్’కు చెందిన కార్యకర్తలే అని చెప్పుకోవచ్చు. అందుచేత ‘తభీలీగ్ జమాఅత్’కు చెందినవారు దేవబందీ గురువుల విధేయతకు కట్టుబడి ఉంటారు.

దేవబందీ గురువులు ‘తభీలీదే షఫ్టీస్’ విధానాన్ని గుడ్డిగా నమ్ముతారు. మరియు ‘అహోలున్ సున్వత్త వల్ జమాఅత్’, విధానం ప్రకారం ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హాదీసులకు అనుగుణంగా అనుసరించే ‘అహోలుల్ హాదీస్’, వర్గాన్ని మార్గభ్రమలుగా పరిగణిస్తారు. మరియు ‘తభీలీగ్ జమాఅత్’, వర్గానికి చెందిన ప్రజలు తమ దేవబందీ గురువుల విశ్వాసాలకు, విధానాలకు, ప్రవర్తనలకు కట్టుబడి అనుసరించడం వల్ల వారు కూడా అదేబాటలో ‘అహోలుల్ హాదీస్’లను వ్యతిరేకిస్తారు. ఆ వ్యతిరేకతకు కొన్ని ముఖ్య కారణాలు ఇలా తెలుపుతారు:

1-నాలుగు ఇమాముల నుండి ఏ ఒక్క ఇమామ్ గారిని ‘తథ్లిద్’ చెయ్యారు. దాని కారణంగా మార్గభ్రష్టులని భావిస్తారు.

కాని ఒక్క ఇమామ్ గారి ‘తథ్లిద్’, చెయ్యడం ధర్మ విధానం కాదని స్వయంగా ఇమాములు పౌచ్ఛరించిన విషయాన్ని పలు ఆధారాలతో మీరు తెలుసుకున్నారు. కనుక ఇమాముల శాఖలోని ‘తథ్లిద్’, చెయ్యని పక్కంలో వ్యతిరేకించటం ధర్మం కాదు.

2- సమాజులో చేతులను రొమ్ముపై కట్టడం, సూరతుల్ ఫాతిహ సమాజులో చదవడం, తరువాత అమీన్ అని బగ్గరగా చెప్పటం, రఘుల్ యదైన్ చెయ్యటం, పంక్తులను సరిదిద్ది భజానికి భజం, కాలికి కాలి దగ్గరకు చేర్చి నమాజులో నిలబడటం వలన వ్యతిరేకించటం జరుగుతుంది.

కాని వారి విశ్వాసం ప్రకారం అవన్ని ఇతర ఇమాముల ఫిఫా ప్రకారం ‘సున్నత్’, అని ‘దేవబందీ’ గురువులే వాదిస్తారు. అవే సున్నతులను ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లల్హుఅలైహి వసల్లా) సాంప్రదాయం వాటికి హదీసుల ద్వారా నిజమైన ఆధారాలున్నాయని ‘అహ్లాన్ హదీసులు’ అనుసరిస్తే, అది ధర్మం కాదని దేవబందీయులు మూర్ఖంగా ప్రవర్తిస్తారు.

మీరు న్యాయపరంగా హదీసు గ్రంథాలను చదివితే అలా చేయడం సున్నత్ సాంప్రదాయమే అన్న విషయం మీకు కూడా బాగా తెలుస్తుంది. మరియు మీ గురువులకు కూడా ఆ ఆచారాలు సున్నత్ అన్న విషయం స్నానంగా తెలుసు. అయినా దేవబందీయులు వాస్తవాలను కప్పిపుచ్చే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు.

3-‘తబ్లీగ్ జమాఅత్’, అనుసరించే కొన్ని ఆరాధనలను విధానాలను ‘బిద్దాల్త్’ అని తీర్మానించటం వలన. మరియు ‘ఫజాయల్ ఆమాల్’లో ఉన్న కొన్ని నిరాధారమైన హదీసులను, కొన్ని కట్టు కథలను తప్పగా భావించడం వలన ‘అహ్లాన్ హదీసుల్’ను వ్యక్తిగతించటం జరుగుతున్నది.

నా ప్రియమైన ‘తబ్లీగ్ జమాఅత్’కు చెందిన సౌదరులారా! మీరు ఒట్టి అమాయకులు. ఎందుకంటే? మీరు ధర్మాన్ని పాటిస్తున్నారు కాని సరైన ధర్మ అవగాహన లేదు. అల్లాహ్ ప్రేమను పొందాలని కొన్ని షిర్క్ కార్యాలకు గురి కాబడుతున్నారు. ప్రవక్త ముహమ్మద్(సల్లులైపు అల్లోహి వ సల్లం) సున్నతులను అనుసరించాలని కొన్ని ‘బిద్దాల్త్’ కార్యాలను పాటిస్తున్నారు.

ఇమామ్ అబూహసిఫా (రహ్మానులైపి అల్లోహి) అనుసరణ పేరుతో ‘దేవబంది హనఫీలు’గా మరియు దేవబంది సూఫీలుగా తయారవుతున్నారు. ధర్మాన్ని విడిమిడిగా నేర్చుకున్న గురువుల నుండి మీరు కూడా కొద్దిగా ధర్మాన్ని నేర్చుకొని అదే అసలైన ధర్మంగా భావిస్తున్నారు.

నా ప్రియమైన సౌదరులారా! మీలో చాలా మంది లోక జ్ఞానం కలిగినవారు, చదువుకున్నవారు ఉన్నారు. మీరు ఖుర్జాన్ యొక్క తప్పిస్తును చదవండి, ప్రామాణికమైన హదీసులను చదవండి. బుఖారీ, ముస్లిం, అబూదావూద్, తిర్మిజీ, నసాయా, ఇబ్నుమాజా, రియాజ్స్ సాలీహ్ వంటి హదీసు గ్రంథాలను బుధిజ్ఞానంతో అధ్యాయనం చెయ్యండి. ఆ గ్రంథాలు మీకు తెలిసిన భాషులలో కూడా లభిస్తున్నాయి. ప్రామాణికమైన మరియు నిరాధారమైన హదీసులను న్యాయపరంగా పరిశీలించండి. అప్పుడే మీకు ముహమ్మద్ (సల్లులైపు అల్లోహి వ సల్లం) గారి నిజమైన మార్గం తెలుస్తుంది.

నూతన ఆరాధనలను, అధర్మమైన ఆచారాలను విడనాడితే హిర్మి మరియు జిద్దాల్ కార్యాల నుండి దూరమవుతారు.

మీ చేతులలో ఉన్న ‘ఘజాయలే ఆమాల్’, మరియు ‘మల్ఫుజాతే ఇల్యాస్’ వంటి అనేక పుస్తకాలలో ఆధారమైన, నిరాధారమైన ధర్మ విషయాలు ఉన్నాయి. అలాగే ఆ పుస్తకాలలో అనేక కట్టు కథలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిలో ప్రచరించిన కొన్ని కథనాలు మీ మౌలిక విశ్వాసాలకే కీడుగా మారుతున్నాయి. ‘ఘజాయలే ఆమాల్’, పుస్తకం నుండి రెండు కట్టుకథలను మీ ముందు ఉంచుతున్నాను. దీనిని చదివి బాగా ఆలోచించండి:

పేర్ అబూ యజీద్ ఖుర్చుబి కథనం: ఎవరైన డెబై వేల మార్లు “లాఇలాహ
ఇల్లల్లాహ్” అని చదివితే అతనికి నరకాగ్ని నుండి రక్షణ కలుగుతుందని విన్నాను. కనుక నేను ఒక ‘నిసాబు’ (డెబై) వేల సార్లు ‘లాఇలాహ ఇల్లల్లాహ్’ పరించడాన్ని ఒక ‘నిసాబు’ అంటారు.) నా భార్య కొరకు కూడా చదివాను. ఇలా అనేక ‘నిసాబు’లు నా కొరకు చదివి ఉంచుకున్నాను. ఆ కాలంలో మా వద్ద ఒక యువకుడు ఉండేవాడు. అతనికి స్వర్గ నరకాలలో జరిగే వాస్తవాలు ‘కష్ట’ (అగోచర జ్ఞానం) ద్వారా తెలుస్తాయసి ప్రజలందరూ చెప్పుకునేవారు. కాని నేను ఆ విషయంలో శంకించేవాళ్ళి, ఒక రోజు ఆ యువకుడు మాత్ర కలిసి విందు భోజనంలో పాల్గొన్నాడు, ఉన్నట్టుండి ఒక్కసారిగా అతను ఒక పెద్ద కేక వేసాడు, అతని శాసు పెరిగిపోయింది. తరువాత అతను ‘మా అమృ నరకంలో రగులుతున్నది, అది నేను చూడగలుగుతున్నాను’ అని అన్నాడు. ఖుర్చుబి అంటున్నారు: ‘నేను అతని భీకరమైన స్థితిని చూసాను. ఆ తరువాత నేను చదివి ఉంచుకున్న ‘నిసాబు’లలో నుండి ఒక ‘నిసాబు’ అతని తల్లి పేరున సమర్పించాలనుకున్నాను. దాని కారణంగా అతని మాట

సత్యమూ అనసత్యమూ అని కూడా స్ఫుర్మపుతుంది. అలా నేను ఎవరికీ తెలియకుండా నా మనసులోనే అతని తల్లి కొరకై ఒక ‘నిసాబు’ సమర్పించాను. మరియు నేను చదివిన విషయం అల్లాహ్‌కు తప్ప మరెవరికీ తెలియదు. అంతలో ఆ యువకుడు: ‘చాచా! నా తల్లి నరకాగ్ని నుండి రక్షించబడింది’ అని అన్నాడు. ఆ తరువాత ఖుర్తుబి అంటున్నారు: ‘నాకు ఈ సంఘటన ద్వారా రెండు విషయాలు తెలిసినవి. ఒకటేమో ఆ డబ్బువేల నిసాబు’ యొక్క మహిమ గురించి దేశ్వతే నేను విని యుంచిని. మరియు ఆ యువకుని నిజస్వరూపం కూడా తెలిసింది.

(ఫజాయలే జిక్ర్ పేజి: 98-99, ముద్రణ: కుతుబ్ భాన పైజి లహూర్)

“ఒక ఊరులో అవిశ్వాసి అయిన ఒక రాజు ఉండేవాడు. ఆ రాజు ముస్లిములను అనేక యాతనలకు గురిజేసేవాడు. అతను ఒక యుద్ధంలో ముస్లిములకు బంధీగా పట్టుబడ్డాడు. బంధించిన ముస్లిములు ఆ రాజును ఒక పెద్ద పాత్రలో వేసి అగ్నిపొయ్యాపై పెట్టారు. అంతలో అతను విగ్రహంలు మొరపెట్టుకున్నాడు, కాని ఆ విగ్రహంలు అతనికి ఎలాంటి సహాయం చేయలేదు. తరువాత అతను ఇస్లాం స్వీకరించి “లాఇలాహ ఇల్లాహ్” అని జపించగా వెంటనే అల్లాహ్ అతనికి సహాయం చేసాడు. అంతలో వర్షం కూడా కురిసి అగ్ని ఆరిపోయింది. ఆ తరువాత పెద్ద గాలులు ఏచాయి, ఆ గాలి వలన ఆ పాత్ర మరియు అతను చాలా దూరంగా ఉన్న ఒక అవిశ్వాసుల పట్టణంలో పడిపోయారు. అక్కడ ఉన్న ప్రజలు అతని చుట్టూ గుమిగూడి, అతను చెప్పిన విషయాన్ని విన్న తరువాత ఆ పట్టణంలో ఉన్నవారంతా ముస్లిములుగా మారిపోయారు.

(ఫజాయలే జిక్ర్ పేజి105 ముద్రణ: కుతుబ్ భాన పైజి లహూర్)

షైన రచించిన కథలను మనం ఎంత వరకు నమ్మాలి. మరియు అలాంటి కథలను ధర్మంగా ప్రచారం చేయవచ్చునా? అలా జిక్ చేసే విధానం ఎవరు నేర్చారు? స్వద్ధనరకాలలో జరిగే వాస్తవాలు మరియు వారి రక్షణ కూడా క్షణాల్లో జరగడం అనేది విశ్వాససీయ విషయమేనా? మీరే ఆలో చించండి. ఇలాంటి అనేక కట్టు కథలు ఆ పుస్తకంలో చాలా ఉన్నాయి. ఇంకా తెలుసుకోవాలనుకుంటే ఆ పుస్తకాన్ని (బహుఖేకంతో) చదవండి. వాటిలో ఉన్న తప్పుడు విషయాలు అర్థం అవుతాయి. లేదా “తట్టిగి జమాఅత్ అవర్ ఉస్కా నిసాబ్, ఖుర్జాన్ వ హదీస్కి రాష్ట్రమే” అనే ఉర్ధు పుస్తకాన్ని చదవండి.

ముస్లింగా ఉన్న ఏ వ్యక్తి కూడా ధర్మ ప్రచారానికి లేక ధర్మ సేవ చేయుటకు వ్యతిరేకం కాదు. కాని ధర్మ ప్రచారం పేరున వీర్కు మరియు బిద్దాల్త కార్యాలను వ్యాప్తి చేయడం మరియు నిరాధారమైన హదీసులను, నిరాధారమైన పుణ్యాత్ముల గాథలను ప్రచారం చేయుటం ధర్మ సమృతం కాదు.

దివ్యఖుర్జాన్ మరియు ప్రయాణికమైన హదీసులు తప్ప, ఇతరుల మాటలు మరియు ఆకర్షణీయమైన విధానాలు అనేకం ఉన్నపుటికీ వాటిని మనం ధర్మంగా ప్రచారం చేయడం ముస్లిముల విధి విధానం కాదు.

మనం నిజ ధర్మాన్ని తెలుసుకోవాలంటే, అల్లాహ్ మరియు ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅలైహి వ సల్లం) గారి నిజమైన ప్రేమ గనుక మన హృదయాలలో నిండి ఉంటే, ఖుర్జాన్ తట్టిగ్ లను మరియు ప్రమాణికమైన హదీసులను తప్పక చదువుటకు ప్రయత్నాలు చేయాలి.

ప్రస్తుత కాలంలో ‘ఖుర్జెన్ తథీర్’ ప్రామాణికతను సులభంగా గుర్తు పట్టాలంటే, ఒక సులభమైన సలహా మీకు ఇస్తున్నాను. అది ఏమంటే? సవ్యాదియా అరేబియాలో ‘మలిక్ ఫహద్’, ప్రింటింగ్ ప్రెస్ ద్వారా అనేక భాషలలో ‘ఖుర్జెన్ తథీర్’లు ముద్రించబడ్డాయి. వాటిని చదవడం మరింత మేలైనది.

ఎందుకంటే? ఆ ‘ఖుర్జెన్ తథీర్రు’ను అనేక మహా ధర్మ పండితుల ఆధ్యాత్మిక తర్వాతమా, తథీర్ ప్రామాణికతను గుర్తించిన తరువాత ముద్రించి, ప్రపంచ ప్రజలందరికి పంపిణి చేయడం జరుగుతున్నది.

అలాగే తోహాద్ మరియు హిర్మి గురించి స్పష్టంగా తెలిపే పుస్తకాలను కూడా చదవండి. మనందరికి అందుబాటలో ఉన్న ముఖ్యమైన పుస్తకాలలో: ‘తథీయతుల్ ఈమాన్’, లేక ‘కితాబుత్ తోహాద్’, అని మనం చెప్పుకోచ్చు. మరియు హదీసు పుస్తకాలలో ‘రియాజున్ సాలిహీన్’, అల్లూలు వల్ మర్జాన్’ (ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) మహిత్తోకులు), ‘అర్జున్ నవావి’ మరియు ‘బులూగుల్ మరామ్’ (హదీసు మకరందం), మరణానంతర జీవితము వంటి పుస్తకాలు చదవండి. ఇంకా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లలాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రామాణికమైన జీవిత చరిత్రను, సహబాల, తాబయాన్ల చరిత్రలలను చదవండి. ఇభ్యు కనీర్ (రహ్మానుల్లాహి అలైహి) గారి ‘ఖసనసుల్ అంబియా’ (ప్రవక్తల గాధలు) చదవండి.

మన్సనూన్ దుఱి పుస్తకాలలో ‘హిస్మూల్ ముస్లిం’ అనే దుఱిల పుస్తకాన్ని చదవండి దానిని కూడా ప్రమాణికమైన హదీసుల ఆధారంగా కూర్చు చేయడం జరిగింది. మరియు అనేక భాషలలో కూడా ఆ పుస్తకాన్ని అనువాదం చేయడం జరిగింది.

మనం అలాంటి పుస్తకాలను చదివితే పక్షపాతం లేకుండా నిజమైన ఇస్లాం ధర్మాన్ని తెలుసుకునే అవకాశం ఉంది. మరియు ముహమ్మద్ (సల్లల్హుఅల్లాహు అల్లాహీ వస్తుం) తెచ్చిన ధర్మాన్నికి అనుగుణంగా అనుసరించుటకు ఒక నిజమైన మార్గం లభిస్తుంది.

ఆ మార్గమే ‘అహ్లాద సున్నత్ వర్ జమాత్’, మార్గం. మరియు ‘అహ్లాద్ హదీసుల్’ మార్గం అని తెలుసుకోండి.

11 - అతిశయులుటం (హాద్దు మీరటం)

الغلو: هو مجاوزة الحد في الشيء مدحًا أو قدحًا.

అరబీలో ‘అల్ గులూ’ అంటే హాద్దు మీరటం. ఒకరిని అతిగా పాగడటం లేక అతిగా కించవరచటం.

పుణ్యాత్ములను అతిగా పాగడటం విచారకరమైన విషయం. యూదుల మరియు క్రైస్తవుల వలే కొంత మంది ముస్లిం ప్రజలు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్‌హుఅలైహి‌అసల్లా) పేరుతో, సహబాల మరియు పుణ్యాత్ముల పేర్లతో హాద్దులు మీరి పాగుడ్చున్నారు. దాని కారణంగా పెర్ముకు మరియు జిద్ అత్కు చెందిన అనేక దుష్టపోకడలు ముస్లిం సమాజంలో వ్యాప్తి చెందుతున్నాయి. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿قُلْ يَأْمَلَ الْكَتَبِ لَا تَقْلُوْا فِي دِينِكُمْ غَيْرُ الْحَقِّ وَلَا تَنْتَهُوا أَهْوَاهَ قَوْمٍ قَدْ
ضَكُلُوا مِنْ قَبْلِ وَأَصْكُلُوا كَيْثِيرًا وَضَكُلُوا عَنْ سَوَاءِ أَسْبِيلٍ ﴾^{٧٧} الماندة: ٧٧

“ఇలా అను: ‘ఓ గ్రంథ ప్రజలారా! మీ ధర్మం విషయంలో మీరు అధర్మంగా హాద్దులు మీరి ప్రవర్తించకండి. మరియు ఇంతకు పూర్వం మార్గభ్రష్టమైన వారి కోరికలను అనుసరించకండి. వారు ఇతరులనేక మందిని కూడా మార్గభ్రష్టులుగా చేసారు. మరియు వారు కూడా బుజు మార్గం నుండి తప్పిపోయారు.’” (సూరతుల్ మాయిదా: 77)

మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్‌హుఅలైహి‌అసల్లా) అతివాదం గురించి ఇలా హాచ్చరించారు:

إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوْ فِي الدِّينِ فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمُ الْغُلُوْ فِي الدِّينِ (صحيح ، ابن ماجة 3029)

“జాగ్రత్తా! మీరు ధర్మం విషయంలో అతిశయుల్ల (హద్దుమీరి ప్రవర్తించ) కండి. నిశ్చయంగా మీకంటే ముందు జాతులు ధర్మం విషయంలో అతిశయుల్లటం వల్లనే నాశనమయ్యారు.” (అహ్మీద్, ఇబ్నుమాజ: 3029).

అంటే సత్యాన్ని నమ్మి నడుచుకునే విషయంలో హద్దుమీరి ప్రవర్తించరాదని భావం. దేన్ని ఏ మేరకు ఆచరించమని ఇవ్వబడిందో ఆ మేరకే ఆచరించాలి. ధర్మంలో ఏ వస్తువుకు ఏ స్థాయి ఉందో దాన్ని ఆ స్థానంలోనే ఉంచాలి. భక్తి విశ్వాసాలలో అవధులు మీరి దైవదోత్సాహిని, దైవప్రవక్తను దైవత్వపు స్థానంలో ప్రతిష్ఠించటం ఎంత మాత్రం తగదు. కాని గ్రంథపూర్వైన పీరు (త్రైస్తునులు) దైవప్రవక్త రఃసా (అలైపాస్స లామ్) ను ఏకంగా దైవత్వపు స్థానంలో కూర్చోబెట్టి ధర్మాన్ని అతిక్రమించారు. హద్దుమీరి ప్రవర్తించారు. ఈ ‘అతివాదం’ అన్ని కాలాలూ, అన్ని యుగాల్లోనూ ప్రేరుకు, అసత్యమార్గానికి దారి తెరిచింది. సాధారణంగా మనిషి తాను నమ్మేవారిని గాఢంగా ప్రేమిస్తాడు. ఈ ప్రేమ ఒక్కసారి ప్రతి వించి రాగాన పదుతుంది. తమ మధ్యన ఉన్న ఇమామును, నాయకుణ్ణి గురువును కూడ పైగంబరుల మాదిరిగా పరమ పుసీతులుగా తలపోస్తారు. అందుకే వారిని విమర్శకు అతీతులుగా భావిస్తారు. దురదృష్టవశాత్తూ ఈ ‘అతివాదం’ ముస్లిం సమాజంలోనూ జోరబడింది. వారు కొంత మంది ఇమాముల పట్లగల అభిమానం అతిశయుల్లి వారి అభిప్రాయలను, తీర్పులను, ఇజ్తోద్దీను శరోధార్యంగా తీసుకోవటమే గాక వాటికి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైపా వసల్లం) ప్రవచనాలకన్నా ఎక్కువ ప్రాముఖ్యాన్ని ఆపాదించారు. మితిమీరి ప్రవర్తించటంలో ఇది కూడా ఒక భాగమే.” (తఫ్సిర్ అహోనముల్ బయాన్ తెలుగు: 523-524)

కొంత మంది ముస్లింలు ఇమాముల ఫత్వాలంటూ కొన్ని హారామ్ విషయాలను హాలాల్ చేసుకున్నారు. మరియు కొన్ని హాలాల్ విషయాలను హారామ్ చేసుకున్నారు. ధర్మధర్మాలను నిర్ణయించే అధికారం ఆ మతాధికారులకు కట్టబెట్టి, వారి తీర్పులకు యథాతథంగా కట్టబడి ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నారు. ఇలాంటి నిర్ణయం కూడా యూదులకు మరియు క్రైస్తవులకు పోలి యున్నదే. కనుక ఆ విషయాన్ని అల్లాహ్ ఇలాతెలియజేసాడు:

**﴿ أَنْفَذُوا أَنْجِيَارَهُمْ وَرْغَبَتْهُمْ أُبَيْكَابَاً قَنْ دُوبَ اللَّهُ وَالْمَسِيحَ أَبْكَ مَزِيكَ وَمَا أُسْرَوَا إِلَّا
يَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَكْنَأْ يُشَرِّكُونَ ﴾ التوبية: ٣١**

“వారు అల్లాహ్ ను వదలి తమ తమ పండితుల(అహ్లాబార్)ను, సన్యాసుల (రుహ్మాన్)ను తమ ప్రభువులుగా చేసుకున్నారు- మర్యాద కుమారుడైన మసీహ్ ను కూడా. నిజానికి వారికి, ఒక్కడైన అల్లాహ్ ను మాత్రమే ఆరాధించ వలసిందిగా ఆజ్ఞాపీంచబడింది. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్య దైవం లేదు. వారు నిర్దారించుకుంటున్న భాగస్వాములకు ఆయన అతీతుడు, పవిత్రుడు.” (సూరతు తౌబా:31)

హాజర్త్ అదీ బిన్ హాతిమ్(రజయల్లాహు అన్న) హాదీసు ద్వారా ఈ విషయం మనకు స్పష్టంగా అర్థమవుతుంది. ఆయన ఇలా అన్నారు. ఈ ఆయతును విన్నప్పుడు నేను దైవప్రవక్త (సల్లల్హు అలైహి వాసల్లాం)ను, “యూదులు, క్రైస్తవులు ఎన్నడూ తమ పండితులను పూజించలేదు కదా! మరలాంటప్పుడు వారు తమ పండితులను, సన్యాసులను ప్రభువులుగా చేసుకున్నారని ఎందుకు అనబడిందీ?” అని విన్నవించుకున్నాను.

దానికి ఆయన(సల్లల్చాపు అల్లైపొ వసల్లం): “వారు తమ పండితులను ప్రత్యక్షంగా పూజించకపోవచ్చు. కాని తమ పండితులు ధర్మసమ్మతం (హాలాల్)గా ఖరారు చేసిన వస్తువులను ఫిరూ ధర్మసమ్మతంగా ఖరారు చేశారు. తమ పండితులు అధర్మం (హారామ్)గా నిర్ధారించిన విషయాలను ఫిరూ అధర్మంగా నిర్ధారించారు. అప్పనా? పిట్ల వారిని పూజించారనడానికి ఇదే తార్కాణం” అని వివరించారు. (సహిష్ణూ తిర్మిజీ - లిల్చలల్చానీ:2471)

ప్రజలు తమ వీష్యాలకు, మత గురువులకు హాలాల్ - హారామ్లను నిర్ణయించే హోదాలు కట్టబెట్టవారికి ఈ ఆయతులో చాలా పెద్ద పొచ్చరిక ఉంది. ఏదేని విషయంలో ఖుర్కాన్, హదీసులు స్పష్టంగా మార్గదర్శకత్వం వహిస్తున్నప్పటికీ “మా ధర్మానేత్త దృష్టిలో మాత్రం ఇలా చేయటం సబబు కాదు, దానికి బదులు ఈ విధంగా చేయటం సమంజసం” లాంటి వ్యాఖ్యలు చేసేవారికి కూడా ఈ ఆయతు పొచ్చరిక లాంటిది.

(తృతీయ అహ్లానుల్ బయాన్ - తెలుగు: 830-831)

‘గులూ’ అనే పదానికి రెండో అర్థం:

‘హద్దమీరి కించపరవడం’ ఒక వర్గం వారికి వ్యతిరేకంగా లేక వారు అనుసరించే ఇమామ్ గారి తీర్మాకు వ్యతిరేకంగా విమర్శన చేస్తే, సత్యాన్సత్యాలను తెలుసుకోకుండా విమర్శనలు చేసిన వారికి విరుద్ధంగా ఘత్యాలు జారి చేస్తారు. మరియు అర్థంపర్థం లేని నిందలు వేస్తారు. మరియు కాఫీర్ వంటి ఘత్యాలు జారి చేయటం వారికి పరిపాటయ్యంది. మరియు వారు తామే స్వర్గవాసులుగా భావించుకొని వారి విమర్శకులను నరకవాసులుగా పేర్కొంటారు. అదే విధానాన్ని యూదులు మరియు క్రైస్తవులు కూడా పాటించేవారు. ఆ విషయాన్ని అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿ وَقَالَتْ أَلِيْهُوْدْ لَيْسَتْ أَنَّصَرَى عَلَى شَئْ وَقَالَتْ أَنَّصَرَى لَيْسَتْ أَلِيْهُوْدْ عَلَى شَئْ وَهُمْ يَتَّلُّونَ الْكِتَابَ كَذَّابَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا قُولِيمْ ﴾ البقرة: ١١٣

“క్రైస్తవులు సత్యంపై లేరని యూదులు అంటున్నారు. యూదులు సత్యంపై లేరని క్రైస్తవులంటున్నారు. మరి చూడబోతే వారంతా గ్రంథాన్ని చదువుతున్నారు. జ్ఞానం లేని వాళ్ళు కూడా ఇలాంటి మాటే అంటున్నారు.” (సూరతుల్ బఖరా:113)

హజ్రత్ శశిం (అల్లోస్సలామ్) గారి గురించి తొరాత్లో ప్రస్తావన వచ్చినప్పటికి యూదులు ఆయనను తిరస్కరించి, యూదులు మాత్రమే స్వగ్రహాసులుగా చేపుకొనేవారు. అలాగే షస్తీల్ (సువార్త) గ్రంథంలో కూడా హజ్రత్ మూసా (అల్లోస్సలామ్) ప్రస్తావన ఉంది. కాని వారు ఆ విషయాన్ని ఒచ్చుకోరు. చివరికి ఒకరికొకరు నరకవాసులుగా పేర్కొంటారు.

ప్రస్తుతం మన సమాజంలో ఉన్న కొంత మంది ముస్లిం ప్రజలను చూడండి వారు నమ్మికున్న ఇమాముల, లేక గురువుల కొన్ని ఘత్యాలను మరియు జిద్దాత్ కార్యాలను తప్పగా విమర్శించినందువల్ల కలినమైన వ్యతిరేకతను చూపుతారు. మరియు ఆయా వర్గాలకు చెందిన గురువులు అర్థం పరథం లేని కొన్ని కట్టుకథలతో మరియు కొన్ని నిరాధారమైన హదీసులతో కూర్చు చేయబడి ఉన్న పుస్తకాలను సరిదిద్దుకోమని కోరితే విముఖతను చూపుతారు. చివరికి సత్యాసత్యాలను తెలుసుకోకుండా మూర్ఖంగా తమ గురువుల తీర్చులను సమర్థించుకొనే ప్రయత్నాలు చేస్తారు. మరియు విమర్శకులను తప్పుడు పేర్కుతో పేర్కొంటారు. ఖుర్జాన్ మరియు ప్రమాణికమైన హదీసులకు అనుగుణంగా అనుసరించమని కోరితే దానిని వారు తమ గురువులను తప్పు పట్టినట్టుగా భావిస్తారు.

నా ప్రియమైన ముస్లింలారా! మనం అల్లాహ్‌ను మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అల్లైహి వ సల్లం) గారిని మాత్రమే అనుసరించాలి. మరియు ఎవరైతే వారి ఆదేశాలకు అనుగుణంగా తమ జీవితాలను గడుపుతారో వారందరిని మనం మార్గదర్శకంగా తీసుకోవాలి. ఒకవేళ వారు అనుసరించే పద్ధతిలో ఖుర్జాన్ ఆదేశానికి లేక ప్రమాణికమైన హదీసులకు వ్యతిరేకంగా ఉంటే, లేక వారి తీర్మానమైన వేరొక గురువు తీర్మా ఖుర్జాన్ హదీసుల అర్థానికి దగ్గరగా ఉంటే, వాటిని మనం గౌరవప్రదమైన రీతిలో ఏమర్చ చేసి, ఆ తరువాత ఖుర్జాన్, హదీసులకు అనుగుణంగా ఉన్న తీర్మాల ప్రకారం విధేయతను పాటించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطْبِعُوا أَرْسَلَ وَأُولُو الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنْزَعُمْ فِي شَيْءٍ فَرْدُوْهُ إِلَى اللَّهِ وَأَرْسُولِهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَآيَةُ الْآخِرِ ذَلِكَ حَيْثُ وَاحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾ (٥٩) النَّسَاءُ: ٥٩

“ఓ విశ్వాసులారా! అల్లాహ్‌కు విధేయత చూపండి. ప్రవక్త(సల్లల్హు అల్లైహి వ సల్లం) కు విధేయత చూపండి. మరియు మీలోని అధికారులకు కూడా. ఆ షైన ఏ విషయంలోనైనా మీ మధ్య వివాదం తలత్తుతే దాన్ని అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త షైపుకు మరల్చండి. మీకు నిజంగా అల్లాహ్పై, అంతిమ దినంపై నమ్మకం ఉన్నట్టయితే (మీరిలా చేయటం అవశ్యం!) ఇదే మేలైన పద్ధతి పరిణామం రీత్యా కూడా ఇదే అన్నింటికంటే ఉత్తమమైనది.”

(సూరతున్ నిసా:59)

ఓ అల్లాహ్! మనందరిని ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్హు అల్లైహి వ సల్లం) గారి మార్గాన్ని అనుసరించేవారిగా, సన్మార్గంపై నడిచి, భయంభక్తి కలిగి ఉన్న పుణ్యత్తుల వలే మా జీవితాలను మలచి, మా పాపాలను క్షమించి, నరకాగ్ని నుండి రక్షించి, స్వర్గాన్ని ప్రసాదించు! ఆమీన్.

الإسلام دين كامل	(1)
القرآن و الأحاديث الصحيحة هما الصراط المستقيم	(2)
الفرقة الناجية أو المنصورة هم السلف الصالح وأهل الحديث	(3)
أهل السنة والجماعة	(4)
فضل الأنبياء والصحابة	(5)
فضل العترة المبشرة بالجنة	(6)
فضل أهل البيت	(7)
فضل المهاجرين والأنصار	(8)
فضل أهل بيعة الرضوان	(9)
فضل شهداء بدر	(10)
فضل المؤمنات	(11)
اعتقاد أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام رضي الله عنهم	(12)
فضل أهل القرون الثلاثة (ثم الذين يلونهم ثم الدين يلونهم)	(13)
من هم أولياء الله	(14)
صفات أولياء الله	(15)
نؤمن بكرامات الأولياء	(16)
الموت حق للأنبياء والأولياء	(17)
حقيقة الأولياء والشهداء بعد الموت	(18)
الدعاء لمن مات من المؤمنين	(19)
من هم أولياء الشيطان؟	(20)
أقوال الأئمة الأربع في التقليد	(21)
الاتباع أم التقليد؟	(22)
حقيقة الوهابية	(23)
سيرة الشيخ محمد بن عبد الوهاب رحمه الله تعالى	(24)
سفر الشیخ للحج و العلم	(25)
دعوة الشیخ والصعوبات التي واجهها في الدعوة	(26)
سفر الرعیة والبیعة مع الماک محمد بن مسعود	(27)
وفاة الشیخ محمد بن عبد الوهاب رحمه الله تعالى	(28)
الحكومة السعودية	(29)
لماذا انتشر اسم الوهابية؟	(30)
فرق المحدثة	(31)
حقيقة الديوبندية والبريلوية	(32)
هل يقلد أهل الديوبندية وأهل البريلوية لإمام أبي حنيفة (رحمه الله تعالى) أم هم ماتريدين والأشعريون؟	(33)
ضلالات الصوفية	(34)
حقيقة جماعة التبلیغ	(35)
لماذا يخالف أهل الديوبند وجماعة التبلیغ لأهل الحديث	(36)
النصيحة لجماعة التبلیغ أن يرجعوا إلى القرآن والسنة الصحيحة	(37)
حكم الغلو في الدين	(38)